

කර්තෘවරුන්ගේ අත්පොත பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கான கையேடு THE EDITOR'S HANDBOOK

E Saravanapavan

ශී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිසම ^{இலங்கை} பத்திகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழு Press Complaints Commission of Sri Lanka

කර්තෘවරුනි.

ශී් ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිසම විසින් පුකාශයට පත් කරන ලද කර්තාවරුන්ගේ වෘත්තිය ආචාර ධර්ම, ශී් ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිසමේ කිුයාකාර්ත්වය සහ එහි සහන ලබා ගත හැකි ආකාරය, කොළඹ පුකාශනය, මාධන නිදහස හා එහි වශකීම යනාදී ලිපි ලේඛන අළලා පුකාශයට පත් කරන ලද කර්තෘ අත්පොන ඔබ හට පහසුවෙන් පරිශීලනය කළ හැකි පරිදී ලබාදීම ට හැකිවීම පිළිබඳ ව අපි සතුටට පත්වෙමු.

ඔබ සියළු දෙනා දන්නා පරිදි කතුවරුන්ගේ ආචාරධර්ම පද්ධතියත්, ශී ලංකා පුවන්පත් පැමිණිලි කොමිසමත් 1998 කොළඹ පුකාශනය තේතුවෙන් ඇති වූ පුතිඵල අතර පුමුබස්ථානයක් ගනී. ශී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිසම, ආචාර ධර්ම කිුයාවට නගන ස්වයං නියාමන යාන්තුණයයි. එය පොදුවේ පුවත්පත් කර්මාන්තයේ පුගතියට හේතුවන අතර විශේෂයෙන් ජනමාධපයේ යහපතට ද තේතුවේ.

කොළඹ පුකාශනය 2008 වසරේ දී නැවත සමාලෝචනය කොට සංශෝධනය කළ අතර කර්තෘ සංසද ආචාර ධර්ම මාලාව 2007 වසරේ දී සංශෝධනය කරන ලදී.

කරුණාකර මෙම පොත ඔබුගේ මේසය මත තබා ගන්න.

මෙහි අන්තර්ගත කරුණු සම්බන්ධයෙන් ඔබ දැනුවත් වන්නේ නම් අපි සතුටු වෙමු. තවද මේ සම්බන්ධයෙන් පැන නශින කරුණු කාරණා පිළිබඳව ඔබගේ කාර්ය මණ්ඩලය සහ අනෙක් සාමාජිකයන් සමග වඩාත් පහසුවෙන් සාකච්ඡා කිරීමට හැකි වන බව අපි විශ්වාස කරමු.

මෙයට

Versia hadisan

කුමාර් නැඩිසන් සතාපති ශී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමිසම 2009 නොවැම්බර්

அன்பான ஆசிரியர்களே.

இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழு உங்களுக்கென ஆசிரியர்களுக்கான தொழில் சார் நடைமுறைக்கோவை(ஒழுக்கக்கோவை)இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவின் நடைமுறையும் நியமங்களும், ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும் தொடர்பான கொழும்பு பிரகடனம் மற்றும் அது தொடர்பான விடயங்களும் அடங்கிய ஒரு பிரதி ஒன்றை தந்திருக்கிறது. இது உங்கள் நாளாந்த தொழில் வாழ்க்கைக்கு மிகவும் பிரயோசனமுள்ள ஒன்றென நாம் நம்புகின்றோம்.

1998 இன் கொழும்பு பிரகடனத்தினூடாக பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழு ஏற்படுத்தப்<mark>ப</mark>ட்டதோடு அந்த ஆணைக்குழு பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் பத்திரிகைத் துறையினருக்கான சுய கட்டுப்பாட்டு பொறிமுறையான ஒழுக்கக்கோவையும் நடைமுறைப்படுத்துவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அத்துடன் பத்திரிகைத்துறையினருக்கான இன்னும் பல ஆச்சரியமான விடயங்களையும் தந்திருப்பதோடு ஒழுக்கக்கோவை ஊடகங்களினூடாக மீளாய்வு செய்யப்பட்டதுமாகும்.

கோழும்பு பிரகடனம் மீளாய்வு செய்யப்பட்டு 2008 ஆம் ஆண்டு திருத்தம் செய்யப்பட்டது. பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் ஒழுக்கக்கோவையும் 2007 ஆம் ஆண்டு திருத்தப்பட்டதாகும்.

தயவுசெய்து இந்த நூலை உங்கள் மேசைகளில் வைத்திருங்கள்.

இதிலுள்ள விடயங்களை நீங்கள் தெரிந்து வைத்திருந்தால் நாங்கள் சந்தோசமடைவோம். இது தொடர்பான விடயங்களை உங்கள் அலுவலக ஊழியர்களுடனோ அல்லது உங்கள் தொழில்த்துறை பங்காளர்களுடனோ நீங்கள் கலந்துரையாடுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

குமார் நடேசன் தலைவர்

தலைவா இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழு.

2009 நவம்பர்.

Dear Editors.

The Press Complaints Commission of Sri Lanka(PCC) is pleased to give you your own personalized copy of The Editors Code of Professional Practice (Code of Ethics), the Rules and Procedures of the PCC, the Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility and other related documents we felt would come in handy from time-to-time for reference purposes in your daily professional life.

As you well know, it was the Colombo Declaration of 1998 that was the spring from which the Editors Code and the PCC, the self-regulatory mechanism that implements the Code, among many other wonderful things that happened to the newspaper industry in general, and the media in particular, flow.

The Colombo Declaration was revisited and revised in 2008 and the Editors Code was revised in 2007.

Please keep this book on your desk.

We would be happy if you would be familiar with its contents, and that you would be able to discuss issues relating to them with your staff members and contributors.

Kupa Lederan.

KUMAR NADESAN

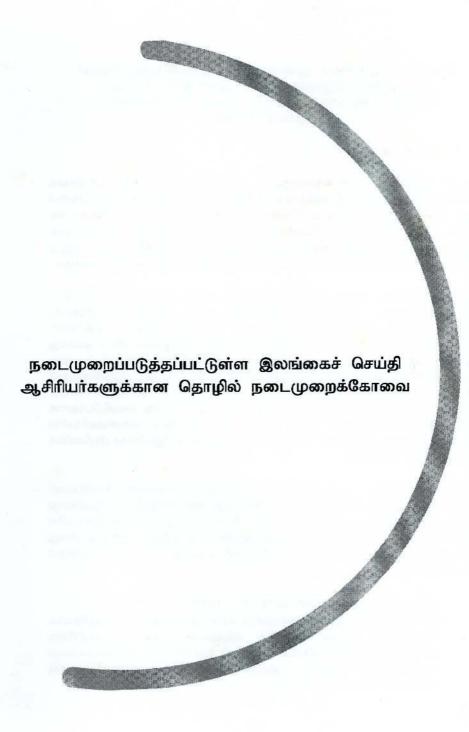
CHAIRMAN PRESS COMPLAINTS COMMISSION OF SRI LANKA.

November, 2009.

With Compliments from

ශී ලංකා පුවත්පත් පැමිණිලි කොමසම இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழ Press Complaints Commission of Sri Lanka

இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவினால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ள இலங்கைச் செய்தி ஆசிரியர்களுக்கான தொழில் நடைமுறைக்கோவை (ஒழுக்கக்கோவை)

1. முன்னுரை

எல்லாப் பத்திரிகை நிறுவனங்களுக்கும் அவற்றுள் பணியாற்றும் பத்திரிகை யாளர்களுக்கும் பொருந்தும் வகையிலான இந்த ஒழுக்கக்கோவை இலங்கையின் அச்சு ஊடகங்கள் சுதந்திரமாக செயற்பட்டு அதன் வாசகர்களது தேவைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புக்களை சரியாகவும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் மேற்கொள்ள வேண்டியிருபப்தோடு பத்திரிகைத் தொழில்துறையின் மேன்மையையும் சிறந்த தராதரத்தையும் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தை குறிக்கோளாகக் கொண்டதுமாகும்

பிழையற்ற தன்மை மற்றும் தொழில் நேர்மை அத்துடன் பொது நலனுக்காக புலனாய்வு செய்தல், பத்திரிகைத் தொழிலின் தலை சிறந்த பன்பாடுகளைப் பேனுவதற்காகப் பத்திரிகைகள் சளைக்காது முயற்சியெடுத்துப் பத்திரிகைச் சுதந்திரத்திற்கு எதிராகச் சதி செய்யும் திரிபுபடுத்தும் வர்த்தகச் சார்பு அல்லது ஒழுங்கற்ற தாக்கம் அல்லது குறுகிய நோக்கம் ஆகியவற்றினால் விலங்கிடப்படாமல் இருக்க வேண்டும் என்பவற்றையும் இத்தரங்கள் தேவைப்படுகின்றன. பத்திரிகைகளும் ஊடகவியலாளர்களும் சுதந்திரமாகத் தம் சொந்தக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்கவும் தமது திடமான கருத்துக்களை தாராளமாக வெளியிடவுமான சுதந்திரத்தை கொண்டுள்ள அதே வேளையில் அவர்கள் ஏனையவர்களின் கருத்துக்களுக்கு உரிய கவனம் செலுத்தி தமது சமூகப் பொறுப்பினை பிரதிபலிக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

இக்கோவை தனி நபர் உரிமைகளைப் பாதுகாத்து பொதுமக்கள் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளும் உரிமையைத் தாங்கி நிற்கிறது. அது எழுத்தில் மட்டுமல்லாது உட்கருத்திலும் மதிக்கப்பட வேண்டும். அதாவது தனி நபர் உரிமைகள் தொடர்பில் அதன் ஈடுபாட்டினை விட்டுக் கொடுக்கும் குறுகிய விவாதத்தில் அல்லது பொது நலன் பற்றிப் பிரசுரிப்பதை தடுக்கும் விதத்தில் விரிவாகவோ அதற்கு அர்த்தம் கற்பிபிக்கலாகாது.

ஏதேனும் முறைப்பாடுகள் தொடர்பில் பத்திரிகை முறைப்பாட்டு
அணகைக்குழுவின் தீர்மானங்களுக்கு பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் துரிதமாக
ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும். எந்தவொரு பிரசுரமும் பத்திரிகை
தர்மத்தை மீறுவதாக தீர்ப்பளிக்கப்படுமிடத்து அதனை முழுமையாகவும்
முக்கியத்துவம் கொடுத்தும் பத்திரிகை முறைப்பாட்டு அணைக்குழுவின்
குறிப்புடன் பிரசுரிக்க வேண்டும்.

2. சரியான செய்தி

- 2.1 செய்திகள் மற்றும் படங்களைச் சரியாகவும் திரிபுபடுத்தல் இன்றியும் அறிவிக்க எல்லா ஊடகங்களும் சகலவிதத்திலும் நியாயமான கவனம் செலுத்த வேண்டும்
- 2.2 பிரசுரிப்பதற்கு முன் செய்தி அறிக்கைகள் சரியானவையா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக சகல செய்தி ஆசிரியர்களும் தனிப்படையான ஊடகவியலாளர்களும் நியாயமான எல்லா முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படி உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடியாதவிடத்து அந்த நிலை பற்றிச் செய்தி அறிக்கையில் குறிப்பிட வேண்டும்.
- 2.3 செய்தி ஆசிரியர்களும் அவர்களது பணியாட்தொகுதியினரும் புறப்பங்களிப்பாளர் உட்பட தாம் அறிந்தவரை பொய்யானது அல்லது பிழையானது என நம்பக்கூடிய காரணம் உள்ள எந்தவொரு விடயத்தையும் ஆமோதிக்கும் விதத்தில் அறிக்கைகளைப் பிரசுரிக்க வேண்டாம்
- 2.4 பொது நலன் கருதி புலனாய்வு ஊடக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்காக வெளியீடுகள் ஆர்வமூட்டப்படுகின்றன.

3 பிழை திருத்தங்களும் மன்னிப்புக் கோரலும்

3.1 பொருளடக்கத்தைப் பொருத்தமட்டில் செய்தி அறிக்கையொன்று பிழையானது என்பதைச் செய்தி ஆசிரியர்கள் இனங்காணும் சந்தாப்பத்தில் பிழை திருத்தம் அல்லது மன்னிப்புக் கோரல் பாதிப்புக்கு இலக்காகிய கட்சியினரின் விருப்பத்திற்கு முரணாயிராதபட்சம் பொருந்தும் வகையில் மன்னிப்புக் கோரலுடன் உரிய முக்கியத்துவம் வழங்கி அதனை உடனே திருத்த வேண்டும்.

4 பதிலளிப்பதற்கான சந்தர்ப்பம்

- 4.1 தனி நபர் அல்லது ஸ்தாபனங்களின் நாணயம், மதிப்பு, கௌரவம் உணர்வுகள் இரகசியத் தன்மை மற்றும் பதவிக்கு பாதகம் ஏற்படுத்தும் வகையில் உண்மைக்கு முரணான அறிக்கைகள் பற்றிப் பதிலளிக்க அவர்களுக்கு நேர்மையான மற்றும் நியாயமான சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும். பதிலானது உண்மைச் சம்பவங்கள் பற்றி புகார் விடுப்பவரின் விருத்தாந்தத்திற்கு மட்டுப்படுவதோடு பிழையொன்று எடுத்துக் காட்டப் பட்டதைத் திருத்துவதற்கான தேவையை விஞ்சக்கூடாது.
- 4.2 ஒரு பிழையைப் பற்றி மன்னிப்புக் கோருவதற்கு அல்லது கவலை தெரிவிப்பதற்கு மாறாகப் பத்திரிகைகள் அல்லது ஊடகவியலாளர்கள் பதில் அளிப்பதாயின் பாதிப்புக்கு இலக்காகிய கட்சியினருக்கு பதிலளிக்க மீண்டும் புதியதொரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்க அவர்கள் தயாராக இருத்தல் வேண்டும்.

5 இரகசியமான மூலங்கள்

5.1 தகவலைப் பெற்றுக்கொள்ள இரகசியமான மூலங்களை, அம் மூலங்கள் மாறாக அனுமதித்தாலன்றி பாதுகாப்பதற்கு ஒவ்வாரு ஊடகவியலாளரும் பொதுவாகக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

6 பொதுவான செய்தி அறிக்கை மற்றும் எழுத்தில் வடித்தல்

6.1 அக்கிரமம், வன்செயல்கள், ஒளடதங்களின் துஷ்பிரயோகம், கொடூரத்தன்மை பிறருக்கு நோவினை செய்தல், காமம் மற்றும் ஒழுக்கக் கேடு போன்ற குறிப்பாக அதிர்ச்சியூட்டும் அத்துடன் உணர்வுகளில் நோவினையை ஏற்படுத்தும் சுபாவத்தையுடைய சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய விடயங்கள் தொடர்பாக அச்சு ஊடகம் பொது நலன் கருதிச் செய்திகளைப் பிரசுரிக்கும் அதன் கடமைக்கமைய உண்மைச் சம்பவங்கள் கருத்துக்கள் புகைப்படங்கள் மற்றும் சித்திரங்களை உரிய உணர்வுடனும் விவேகத்துடனும் சமர்ப்பிக்க விஷேடகவனம் எடுக்க வேண்டும்.

6.2 குற்றச் செயல்கள் அல்லது குற்றச் செயல் வழக்கு பற்றிய விடயங்களை அறிவிக்கும்போது சட்டத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்டு மற்றும் பொது நலன் கருதி அல்லாமல் பின்வருவனவற்றைப் பிரசுரிக்கக் கூடாது.

பாலியல் குற்றச் செயலினால் பாதிக்கப்பட்டவரின் பெயர்

 குற்றச் செயல் பற்றி குற்றம் சாட்டப்பட்ட 16 வயதுக்குட்பட்ட மற்றும் முன்பு தண்டணை அனுபவித்திராத இளம் வயதினர் ஒருவரின் பெயரை வேண்டுமென்றே குறிப்பிடல்

குற்றச் செயலொன்றுக்காக அல்லது தண்டனை வழங்கப்பட்டுள்ள ஒருவரின்

உறவினர்களை அவர்களது சம்மதம் இன்றி இனம் காண்பித்தல்.

6.3 ஊடகவியலாளர் ஒருவர் தாம் அறிந்திருந்தும் அல்லது வேண்டுமென்றே இன, மத, ரீதியான முரண்பாடுகளுக்கு வழிவகுக்கும் வகையில் சமய ஒற்றுமையின்மையை அல்லது வன்செயல்களைத் தூண்டும் வகையில் தமது எழுத்துக்களைக் கையாளக்கூடாது. 31

- 6.4. i ஒருவரின் குலம், நிறம், மதம், பாலியல் அல்லது ஏதுமொரு உடல் அல்லது பலவீனம் பற்றித் தப்பபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய அல்லது அநியாயமாகக் குறிப்பிடுவதில் இருந்து ஊடகம் தவிர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும்.
- ii .செய்தியுடன் நேரடியாக தொடர்பு அற்ற பட்சத்தில் ஒருவரின் குலம், சாதி, மதம், பாலியல் சாய்வு, உடல் அல்லது மனநோய் அல்லது குறைபாடு பற்றிய விவரங்களை பிரசுரித்தல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.
- 6.5 (i) சட்டம் தடுக்காத போதிலும் பிரசித்தமாக பிரசுரிக்க முன் முற்கூட்டித் தமக்கு கிடைக்கும் தகவலைத் தன் சொந்த நிதி இலாபத்திற்காக ஊடகவியலாளர்கள் பாவிக்கக் கூடாது என்பதோடு ஏனையவர்களின் இலாபத்திற்காக அத்தகைய தகவலை வழங்கவும் கூடாது.
- (ii) தான் அல்லது தனது நெருங்கிய உறவினர்கள் கணிசமான அளவு நிதி பற்றிய சிரத்தை கொண்டுள்ளதாகத் தான் அறிந்திருக்கும் பங்குகள் அல்லது

உறுதிப் பத்திரங்கள் பற்றி தன் சிரத்தையை செய்தி ஆசிரியர்கள் அல்லது நிதிச் செய்தி ஆசிரியர்களுக்கு அறிவிக்காமல் எழுதக் கூடாது.

 தற்கொலை தொடர்பான செய்திகள் பிரசுரிக்கப்படும் பொழுது அதனைக் கவனமாக கையாளுவதுடன் எவ்வாறு தற்கொலை மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பது தொடர்பான விபரங்களை பிரசுரித்தல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

7 இரகசியத்தன்மை

- 7.1 தனி நபர்களின் ஏகாந்தம் மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கை அவர்களின் வீட்டு விவகாரங்கள், உடல் நலன் மற்றும் கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் ஆகியவற்றை மதிப்பதில் ஊடகம் குறிப்பாகக் கவனஞ் செலுத்த வேண்டும். பொது நலன் மிகைக்கும் போது மாத்திரமே சம்மதம் இன்றி இத்தகைய ஏகாந்தமான விடயங்களில் தலையிடுவதை நியாயமெனக் கொள்ளலாம்.
- 7.2 பொது நலனுக்காகவன்றி தனியார் அல்லது பிரசித்த இடங்களில் நியாயமாக ஏகாந்தத்தை எதிர்பார்க்க அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை தவிர்த்து சம்மதம் இன்றி மனிதர்களைப் புகைப்படம் எடுப்பதற்காக தொலை நோக்கு (பெருப்பிக்கும்) கண்ணாடிகளை (லென்ஸ்) களை அல்லது புகைப்படக் கருவிகளைப் பாவித்தல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.
- 7.3 துக்கம் அல்லது அதிர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் விசாரணைகள் அல்லது தலையிடுவதை உணர்வுடனும் விவேகத்துடனும் மேற்கொள்வதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
- 7.4 இளம் வயதினர் தம் பாடசாலைப் பருவத்தை அநாவசியமான தலையீடு இன்றிப் பூரணப்படுத்தும் சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருதல் வேண்டும். ஒரு பிள்ளையின் ஏகாந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி அச்சிறுவனின் அல்லது அச்சிறுமியின் குடும்பம் அல்லது பாதுகாவலரின் பிரபல்யம், கெட்ட பெயர் அல்லது பதவி ஆகியவற்றைக் கவனியாது அலாதியானதொரு போது நலன் இருந்தால் மாத்திரமே செய்தியைப் பிரசுரித்தல் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்.
- 7.5 பொது நலனுக்காகவன்றி வைத்தியசாலைகள் அல்லது அத்தகைய நிறுவனங்களில் உள்ளவர்கள் பற்றி மேற்கொள்ளப்படும் விசாரணைகள் ஏகாந்தத்தில் தலையிடுவது பற்றிய இக்கட்டுப்பாடுகளுடன் குறிப்பாக இணையானவையாகும்
- 8.1 புகைப்பட ஊடகவியலாளர்கள் உட்பட ஊடகவியலாளர்கள் அச்சுறுத்தல் அல்லது தொந்தரவு செய்தல் அல்லது திரித்துக் கூறல் மூலம் அல்லது தந்திரமான வழிகலைக் கயைாண்டு தகவலை அல்லது புகைப்படங்களைப் பொற்றுக்கொள்ள முயலலாகாது. பொது நலன் அல்லது விடயத்தைப. பெற்றுக்கொள்ள வேறு வழியில்லை என்ற நியாயம் இல்லாமல் தொலை நோக்கு கண்ணாடி (ஸும் லென்ஸ்) புகைப்படக் கருவிகளைப் அல்லது ஒற்றுக்கேட்கும் கருவிகளைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.

- 9 கௌரவம்
  - 9.1 ஒவ்வொரு ஊடகவியலாளரும் அவனது அல்லது அவளது தொழிலின் சுய கௌரவத்தைப் பேண வேண்டும்.
- 10 பொதுமக்கள் நலன் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கும் நல்லாட்சி மற்றும் மக்கள் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு சனநாயகம் மற்றும் அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் அத்துடன் குற்றச் செயலகள், ஊழல், நிர்வாக சீர்கேடு அல்லது பாரிய தவறொன்றினைக் கண்டு பிடித்தல் அல்லது அம்பலப்படுத்துதல் என்பன அடங்கும்.

பொதுமக்கள் பாதுகாப்பு, சமூக, கலாச்சார, கல்வி மற்றும் பொதுமக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கும் பொதுமக்களோடு சம்பந்தப்பட்ட வேறு ஏதேனுமொரு பிரச்சினை போன்ற விடயத்தில் மற்றும் அல்லது மக்கள் நலனுக்கு எவ்வாறு தொன்டாற்றப்பட்டது என்பது பற்றி செய்தி ஆசிரியரிடமிருந்து முழுமையான விளக்கமொன்றைத் தேவைப்படுத்தவதற்கு பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவுக்கு உரிமை உண்டு.

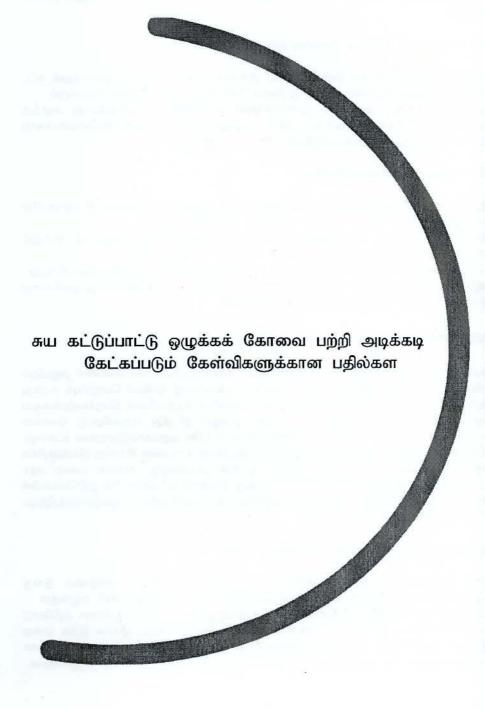
 இணையத்தள பிரசுரங்கள் அச்சு ஊடகங்களின் இணையத்தள பிரசுரங்களிலும் இந்த பத்திரிகை தர்மங்கள் கடைப் பிடிக்கப்பட வேண்டும்.

மீளாய்வு

வருடத்திற்கு ஒரு முறைக்கு குயைத விதத்தில் காலத்துக்கு காலம் இக்கோவையின் ஏற்பாடுகளை இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் சங்கம் மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும். பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தினால் நியமிக்கப்படும் உறுப்பினர்கள் மற்றும் உறுப்பினர்கள் அல்லாதோருடன் பத்திரிகை ஒழுக்கக்கோவைக் குழுவினர் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

கீழ்வரும் அமைப்புக்கள் இதற்கு ஒத்தழைப்பு வழங்கியுள்ளன.

- இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனம்
- 2. இலங்கை இதழியல் கல்லூரி
- 3. இலங்கை உழகை்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம்
- 4. ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் மீடியா போரம்
- 5. சுதந்திர ஊடக அமைப்பு
- ஊடக தொழிலாளர் தொழிற்சங்க சம்மேளனம்
- 7. இலங்கை தமிழ் ஊடகவியலாளர் ஒன்றியம்
- 8. இலங்கை பத்திரிகை வெளியீட்டாளர் சங்கம்
- 9. தெற்காசிய சுதந்திர ஊடக சங்கம்

சுய கட்டுப்பாட்டு ஒழுக்கக் கோவை பற்றி அடிக்கடி கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கான பதில்கள்

சுய கட்டுப்பாட்டு ஒழுக்கக் கோவை என்றால் என்ன?

பத்திரிகைத்துறையினரால் பின்பற்றத்தக்க இலகுவானதும்இ கடினம் இல்லாததும் சட்ட அலுத்தம் இல்லாததுமான இந்த ஒழுக்கக் கோவையானது பத்திரிகைகளுக்கும் பொதுமக்களுக்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் பிணக்குகள் ஏற்படும்போது அதற்கு அவசரமாக தீர்வுகளை வழங்கக் கூடிய வழிமுறையாகும். இந்த வழிமுறையானது இலவசமானதும்இ சுயாதினமானதும்இ விரைவானதுமாகும்.

இது எவ்வாறு செயல்படுகின்றது?

இது ஊடக தொழில்துறையினரால் தயாரிக்கப்பட்டு அதனாலே நிதியிடப்பட்டு செயற்படும் ஒரு முறையாகும். இந்தச் சேவை பத்திரிகை ஆசிரியர்களது இணக்கப்பாட்டுடன் தொழிற்துறையினரால் வகுக்கப்பட்டு நியாயம் மற்றும் பக்கசார்பின்மையை உறுதிப்படுத்துகின்ற சாதாரண பிரஜைகளைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட சுதந்திர ஆணைக்குழுவினால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. வழக்குகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டு விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்படும் போது அவர்களது போட்டியாளர்களிடமிருந்து பாதுகாக்கப்படுகின்றது.

115

அது எமக்கு ஏன் தேவைப்படுகின்றது?

பொறுப்புணர்வு அதிகரித்து வருகின்ற இன்றைய காலப்பகுதியில் ஊடகங்களின் அலுத்தம் காரணமாக எற்படும் தவறுகள் தொடர்பாக ஊடகங்களுக்கு இனியும் பொறுப்புக் கூறாது இருப்பது இயலுமானதல்ல. நீதிமன்றம் மூலம் ஏற்கனவே பொறுப்பினை நிறைவேற்றக்கூடிய வழிமுறை இருக்கின்றது. அதனால் அதில் தாமதம் இருந்து வருவதோடு செலவும் அதிகமானது. வசதியும் வாய்ப்பும் உள்ளவர்களால் மட்டுமே அதற்கானஇயலுமை உள்ளது. அரசாங்கமும் முன்பு இலங்கையில் இயங்கிய பத்திரிகைப் பேரவை போன்று நியாயாதிக்க சபையை உறுவாக்கி கட்டுப்படத்துவதற்கு முயற்சி செய்கின்றது. ஆனால் அவை அரச தலையீட்டுக்கு வழிவகுக்கின்ற பலவீனம் மிக்கது. இதனால் மக்களிடையே நம்பிக்கையின் மையை எற்படுத்துகின்றது. இது கருத்து வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரத்திற்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடியதாகும்.

இலங்கைக்கு கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகள் என்ன?

இந்த முறையானது இலவசமானதாகும். தற்போதைக்கு இந்த முறையை இங்கு நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஸ்கெண்டிநேவிய நாடுகளும் ஏனைய உதவி வழங்கும் அமைப்புக்களும் பத்திரிகைத் தொழில்சார் துறையினரும் உதவி அளித்துள்ளன. அத்தோடு சட்டத்தின் ஊடாக தீர்வை நாடுவதைவிட கவர்ச்சிகரமான மாற்றுவழியாக இந்த முறை இருந்து வருகின்றது. முறைப்பாட்டாளர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் அனேக முறைப்பாடுகள் சில வாரங்களுக்கள் இணக்கப்பாட்டுடன் தீர்த்து வைக்கப்படுகின்றன.

பத்திரிகைகள் நஷ்டஈடு அல்லது அபராதம் செலுத்தும் நிலைமைகளை எதிர்கொள்கின்றனவா?

இல்லை. அதிகமான முறைப்பாடுகள் இணக்கப்பாட்டின் ஊடாகதீர்த்துவைக்கப்பட்டன. திருத்தங்களை பிரசுரித்தல் மன்னிப்புக் கோரல் அல்லது தனிப்பட்ட முறையில்வருத்தத்தை வெளியிடும் கடிதங்களை அனுப்பி முறைப்பாட்டாளர்களை திருப்திப்படச் செய்ததன் மூலம் தீர்வு காணப்படுகின்றன. எந்தவிதமான நஷ்டஈடோ அல்லது வேறும் அபராதமோசெலுத்தப்படும் நடைமுறை இல்லை. நீதிமன்றங்களில் போன்று சட்டத்தரணிகளின் தலையீடு இருக்குமாயின் இந்த முறையிலும் தாமதங்களும் அதிக செலவினங்களும் ஏற்படலாம். ஆனால் இந்த முறையில் அவ்வாறான நிலைமைகள் எதுவும் இல்லை. இது மிகவும் இலகுவான முறையாகும்.

பத்திரிகைகள்மீது எத்தகைய தடைகள் விதிக்கப்படுகின்றன?

பத்திரிகைகள் ஒரு முறைப்பாட்டை இணக்கப்பாடு மூலம் தீர்ப்பதற்கு ஒத்துழைக்கத்தவறின் அந்த முறைப்பாடு முரண்பாட்டுத் தீர்வுக் குழுவுக்கு மத்தியஸ்த தீர்வுக்காக சமர்ப்பிக்கப்படும்.அங்கு வழங்கப்படும் தீர்ப்பை முழுமையாக பிரசுரிப்பதற்கு பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்கள் கட்டுப்பட்டுள்ளனர். அது குறித்த பத்திரிகைமீது விதிக்கப்படுகின்ற பலம்வாய்ந்த தடையாகும். ஏனெனில் அது பத்திரிகைகளை அதன் வாசகர்கள் மற்றும் அவர்களது வர்த்தகப் போட்டியாளர்களது கடுமையான விமர்சனங்களுக்குள்ளாகும். இது ஒரு பலம்தமிக்க தீர்வு நடவடிக்கையாகும்.

ஏனைய நாடுகளில் உள்ள சுயகட்டுப்பாட்டு ஒழுக்கக்கோவை நடைமுறைகள் யாவை?

நல்லாட்சியாளர்களைக் குறிக்கக்கூடிய வளர்ந்துவரும் அடையாளமாக இந்த முறையை நாம் காணலாம். அதேபோன்று தேவையற்ற முறையிலான அரசாங்கத்தின் தலையீட்டையும் இந்த முறையானது தடுக்கின்றது. இந்த முறையானது பரந்தளவில் ஐரோப்பாவிலும் அவுஸ்திரேலியாவிலும் அறிமுகம் செய்யப்பட்டடிருக்கின்றது. ஆனால் இலங்கையானது ஆசியாவிலே இந்த முறையை முதலில் அறிமுகம் செய்த நாடு என்ற பெருமையமை பெறுகின்றது. ஜனநாயக விமுமியங்களைப் பாதுகாக்கும்வகையில் உதவுவதற்கு உதவி வழங்கும் நாடுகளைக் கவரும் வழியாகவும் இது அமைகின்றது. இலங்கையின் இந்த முறையனது ஏனைய நாடுகளுக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக அமைகின்றது.

சுய கட்டுப்பாட்டு ஒழுக்கக்கோவை தொடர்பாக பொறுப்புக் கூறுவது எம்மிடம் இல்லாவிட்டால் என்ன நடக்கும்?

அப்போது இங்கு இடைவெளி நிலவக்கூடியதாக இருக்கும். அரச கட்டுப்பாடுகளுக்கும் வாயப்பு உண்டாகும். ஆனால் தற்போதைக்கு அவ்வாறான அரச கட்டுப்பாட்டிலான பத்திரிகைப் பேரவை ஏற்படுத்தப்படமாட்டாது என்று ஊடக அமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார். அரசாங்கங்கள் மாறுவதுடன் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற மனநிலை

ஏற்படுவது உலகில் அனுபவத்தின் மூலம் காணப்பட்ட உண்மையாகும். பத்திரிகைகளும் பொதுமக்களும் வைத்திருக்கின்ற நம்பிக்கையை நட்புறவுடன் அமைச்சரைக் கொண்டு காப்பாற்ற முடியாது. அவர்களே அவர்களாக பாதுகாப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அரச தலையீட்டிலான பாதுகாப்பு நடவடிக்கையானது சிக்கல் மிகுந்ததாகும்.

ஒழுக்கக்கோவை ஏன் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்டது?

பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களின் ஈடுபாட்டுடன் இந்த ஒழுக்கக்கோவை வரையப்பட்டிருப்பதால் அதில் உள்ளடங்கும் விடயங்கள் தம்மீது திணிக்கப்பட்டிருப்பதாக ஆசிரியர்களால் முறைப்பாடு செய்யவோ அதனை மீறவோ முடியாது. எனவே அவர்கள் இதற்கு இணங்கி செய்ற்படுவார்கள்.

சாதாரண ஊடகவியலாளர்களால் கருத்தைக் கூற முடியுமா?

இந்த ஒழுக்கக்கோவையை தயார்படுத்துவதில் வெளிப்படையான அவதானம் இருக்கின்றது. கோட்பாட்டு ரீதியானதும் செயல்முறையில் நடைமுறைப் படுத்தக்கூடியதுமான விடயங்கள். பத்திரிகைகளில் எது பிரசுரமானாலும் பிரசுரிக்கப்பட்ட விடயம் தொடர்பாக அப்பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களே இறுதி நடுவர்களாக இருக்க வேண்டும். நடைமுறையில் இரண்டாம் தரத்தில் உள்ள அலுவலர்கள் தீர்மானங்களை எடுக்கின்றபோது ஒழுக்கக்கோவை தொடர்பாக தங்களது சுயமான முடிவுகள் எடுப்பது முற்றிலும் சரியானது என்றும் இறுதியானது என்றும் கருத முடியாது. சில மோசமான விடயங்கள் தொடர்பாக ஆசிரியருக்கு தெளிவான முடிவு எடுக்க இடமளிக்காமல் தாமே முடிவுகளை எடுப்பார்கள். ஒழுக்கக்கோவை தொடர்பாக அவர்களுக்கு ஏதாவது கருத்துக்கள் இருப்பின் அவற்றை வெளியிட வேண்டும். சில சந்தர்ப்பங்களில் அலுவல்கள் அதிகரித்த சந்தர்ப்பங்களில் ஆசிரியரே நடைமுறைக்கும் சட்டத்திற்கும் பதில் கூறும் பொறுப்பை பெற்றிருப்பதால் அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் ஆசிரியரின் முடிவே முடிவானதும் இறுதியானதுமாகும். சொல்லப்பட்டது போன்று தாங்கள் பூரணமாகத் தங்கியுள்ள சிரேஷ்ட அலுவலர்களின் தீர்மானங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும்.

பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் நடைமுறைக் கோவை மீளாய்வுக் குழுவின் அறிக்கை

பின்புலம்:- இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்க உறுப்பினர்கள் 2002.:.2003ஆம் ஆண்டிலோ, அக்காலப் பகுதியிலோ ஊடகவியலாளருக்கான ஒழுக்கச்கோவை எனவும் அழைக்கப்படும் தொழில்சார் நடைமுறைக் கோவை ஒன்றினை ஏற்படுத்துவதென ஏகமனதாக தீர்மானித்தனர்.

வேறு ஒரு கோவை அக்காலத்தில் நடைமுறையிலிருந்தது. சிலரே அதனை அறிந்திருந்தனர். மிகச்சிலரே அதனை நடைமுறைப்படுத்தி வந்தனர். சட்டமுறைப்படியான பத்திரிகைப் பேரவையினால் 1980களின் முற்பகுதியில் உருவாக்கப்பட்ட இவ்வொழுக்கக் கோவை பத்திரிகைப் பேரவைச் சட்டத்தின் கீழ் அரச வர்த்தமானியின் மூலம் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அது என்றுமே நடைமுறைப்படுத்தப்படா விடினும் உண்மையில் நாட்டின் சட்டமாகவே விளங்கியது.

பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கமானது, பத்திரிகைப் பேரவைக்கோவை, ஊடகவியலாளருக்கான வேறும் பல பிற நாடுகளின் கோவைகள் மற்றும் இலங்கையில் நிலவும் ஊடக கலாசாரம் என்பவற்றை அடிப்படையில் கொண்டு ஒரு நடைமுறைக் கோவையை இயற்றியது. கோவை, 1998ஆம் ஆண்டின் ஊடகச்சுதந்திரம் சமூகப் பொறுப்பு பற்றிய கொழும்பு பிரகடனத்தின் தத்துவங்களையும் கருத்திற் கொண்டே தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது.

ஊடகவியல் எர்கள் தாம் பின்பற்றவென ஒரு தொகுதி வழிகாட்டல் களைக் கொண்டிருப்பதுடன், குற்றவியல் அவதூறு சட்டங்கள் ரத்துச் செய்யப்படுவதற்கு மாற்றாக இவ்வழிகாட்டல்களை ஒரு சுய ஒழுங்குபடுத்தல் பொறிமுறையொன்றின் மூலமாக அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கொழும்புப் பிரகடனத்தில் ஒப்பமிட்டவர்கள் வழங்கிய உறுதிமொழியை நடைமுறைக் கோவை ஏற்றுக்கொண்டது. இதனைக் கோரியவர்கள் பொதுமக்களும் அரசியற் தலைவர்களுமாவர்.

2002ஆம் ஆண்டில் குற்றவியல் அவதூறு சட்டங்களை பாராளுமன்றம் ஒருமனதாக ரத்துச்செய்தது. பேரத்தின் மறுபுறத்திலிருந்த பத்திரிகை ஆசியர் சங்கம் கோவையை உருவாக்குவதன் வழியே தமது பாகத்தை இட்டு நிரப்பியது. கோவையை நடைமுறைப்படுத்தும் வகையில் இலங்கைப் பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவை புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட இலங்கைப் பத்திரிகை நிறுவனம் ஏற்படுத்தியது.

பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் கோவையும் இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவும் சட்டப்படியான பத்திரிகைப் பேரவைச் சட்டத்தின் கீழ் கோவை நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதை நிராகரித்து விட்டன. அத்துடன், பத்திரிகைப் பேரவையின் செயற்பாடுகள் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அது 2002இல் செயற்பாட்டினை நிறுத்திக் கொண்டது.

இன்றைய நிலை: பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்க கோவை பிரமாணங்களின் படி ஆண்டிற்கு ஒருதடவை அதனை மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும். கோவை மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டுமே தவிர, கட்டாயமாக மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டுமென்பதன்று. எவ்வாறாயினும், சங் கத் தினால் 2002ஆம் ஆண் டி லிருந் து முறைப் படியான ஒரு ஆய் வு நடைபெற்றதேயில்லை. 2005ஆம் ஆண்டு ஓய்வுபெற்ற நீதியரசர் கிறிஸ்தோபர் வீரமந்திரி தலைமையில் கோவை மீளாய்வுக் குழுவை சங்கம் நியமித்தது. வீரமந்திரி சர்வதேச நீதிமன்றின் ஓய்வுபெற்ற துணைத் தலைவரும், பத்திரிகைச் சுதந்திம் பற்றிய ஆய்வுகளை எழுதி வெளியிடுபவருமாவார். இக்குழுவில் பல முக்கிய பிரமுகர்களும், பத்திரிகைத்துறைப் பிரமுகர்களும் இருந்தனர். கோவைக்கு அவசியமான திருத்தங்களை விதந்துரைக்கும்படி அவர்கள் கேட்கப்பட்டிருந்தனர்.

கோவை மீளாய்வுக்குழு சந்திப்புகளை மேற்கொண்டு கருத்துப் பரிமாறல்களில் ஈடுபட்டதாயினும், இரண்டு ஆண்டுகள் கடந்தும் விதப்புரைகள் எதனையும் முன்வைக்காதிருந்தது. இதனால், மீளாய்வுச் செயன்முறை தாமதப்படுத்தப்பட்டது. 2007இல் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கம் பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவுக்கு வேண்டுகோள் ஒன்றினை விடுத்தது. அதாவது, விதப்புரைகளை செய்வதற்கென இணை கோவை மீளாய்வுக்குழு ஒன்றினை நியமிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டது. இந்த இணைக்குழுவுக்கு தமது ஆலோசனைகளை வழங்குமாறு போதுமக்கள் கேட்கப்பட்டிருந்தனர். இந்நிலையில், தம்மால் அறிக்கையொன்றினை சமர்ப்பிக்க முடியாதிருப்பதாக நீதியரசர் வீரமந்தரி பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவுக்கு அறிவித்தார்.

இதேவேளை, பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கம் தனது உறுப்பினர்களைக் கொண்ட கோவை மீளாய்வுக் குழுவொன்றினை அமைத்து, கிடைக்கப்போகும் விதப்புரைகளை ஆய்வுசெய்து சங்கத்திற்கு அறிக்கையொன்றினைச் சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்டிருந்தது. அதாவது, கோவைக்கு திருத்தங்கள் அவசியமா என அறிக்கை தரும்படி கேட்கப்பட்டது.

பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் கோவை மீளாய்வுக்குழு மேற்கொண்டிருந்த நடவடிக்கைகளில் ஒன்று, ஐக்கிய இராச்சியத்தின் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கோவை குழுவின் செயலாளரான திரு. இயன் பீல்ஸ் அவர்களை இலங்கைக்கு அழைக்குமாறு இலங்கைப் பத்திரிகை நிறுவனத்தை கோரியமையாகும். திரு. இயன் பீல்ஸ் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் துறைசார் நடைமுறைக் கோவையுடன் நன்கு பரிட்சியம் உடையவர் என்பதுடன், இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவை உருவாக்குவதிலும் உதவிபுரிந்தவராவார்.

திரு. பீல்ஸ் 2007 அக்டோபர் 16ஆம் திகதி கொழும்பு வந்து, ஒருவார காலம் தங்கியிருந்து கோவை மீளாய்வுக் குழுவினரையும், வேறு பலரையும் சந்தித்தார். அவர்களுள் பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணையகத்தின் தகராறுகளின் தீர்வுக்கான சபையின் தலைவர், உறுப்பினர்கள், பல்வேறு ஊடகப் பிரதிநிதிகள், இலங்கையில் பணிபுரியும் ஊடகவியல6ளர் சங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் என்போரையும் சந்தித்திருந்தார்.

திரு. பீல்ஸ்க்கும், கோவை மீளாய்வுக் குழுவுக்குமிடையே நடைபெற்ற உரையாடல்கள் பயனுள்ளவையாக இருந்தன. அவர் தனது நாட்டிற்குத் திரும்பிய பின், குழுவின் வேண்டுதலின் காரணமாக தனது சிபார்சுகளை அனுப்பி வைத்திருந்தார். அவரது அறிக்கை, மீளாய்வுக் குழுவினால் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டதுடன் அது பின்வரும் விதப்புரைகளுடன் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களின் அங்கிகாரத்திற்கென சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

கோவையில் செய்யப்படக்கூடிய மாற்றங்களுக்கான சிபார்சுகள்:

கோவையானது ஆண்டு தோறும் மீளாய்வுக்குட்படுத்தப்படவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியதேயாயினும், அது ஒரு பேராபத்து அல்ல. மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை மாற்றங்கள் தாமாகவே நடைபெற வேண்டுமென்ற அர்த்தம் கொண்டதல்ல. திருத்தங்கள் என்பன இட்டு நிரப்பப்பட வேண்டியதான திட்டவட்டமான சான்றுகள் இருந்தால் மட்டுமே மேற்கொள்ளப்படலாம். குறுகிய காலப்பகுதிக்குள் பற்பல திருத்தங்கள் இடம்பெறுமாயின், தடுமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். தீர்க்கமான முடிவின்மையைக் குறித்துக் காட்டுவதாக இருக்கும். அவை ஏற்கப்படாமலும் போகும்.

பத்திரிகைப் பேரவையின் இணைக்குழு முன்வைத்த கருத்துக்களில் அடங்கியிருந்த ஆலோசனைகள் தண்டிக்கும் நோக்குடையனவாக காணப்பட்டன. (பத்திரிகைப் பேரவையின் முன்னைய ஆலோசனைகள் முரண்பட்டு நிற்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு பாடங் கற்பிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டு வரையப்பட்டிருந்தன. அது சரியான அணுகுமுறையாக இருக்க முடியாது என்று நாம் கருதினோம். கோவை அதன் சாராம்சத்திலேயே கண்டிப்பு நிறைந்ததாக இருந்திருந்தது. அதனை அமுல் செய்யப்படாத நிலையிருந்தால், நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின்னர் இணக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்தும் நிலை பேரவைக்கு ஏற்பட்டு இருக்கும்)

- கோவையில் மாற்றங்கள் செய்யும் விடயத்தில் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியவை:

  1. பத்திரிகைப் பேரவையின் ஒத்துழைப்பைக் கோருவதான பிரமாணம் ஒன்று முகப்பு வாசகத்தில் சேர்க்கப்படல் வேண்டும். ஐக்கிய இராச்சியத்தின் கோவையில் இதேபோன்ற ஒரு பகுதி காணப்படுகிறது. அது இதோ: முறைப்பாடுகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் பத்திரிகைப் பேரவையுடன் ஒத்துழைத்தல் வேண்டும். கோவையை மீறும் விதத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கருதப்படும் ஏதேனும் ஒன்று விடயத்தில் அது தொடர்பான தீர்ப்பு ஒன்று முழுமையாகவும், உரிய முக்கியத்துவத்துடனும், பத்திரிகைப் பேரவையைக் குறித்துக்காட்டும் தலைப்பு இடப்பட்ட நிலையிலும் பிரசுரிக்கப்படுதல் வேண்டும். இது இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களின் ஒழுக்கநெறிக் கடப்பாடாக ஏற்கனவே இருந்து வருகிறதாயினும், இது கோவையினுள் இணைக்கப்படவில்லை.
- 1. (A) சர்வதேசத்தை தொடர்புபடுத்தும்.... சர்வதேச ஊடகவியல் உயர் தரத்தினை பேணும் அதேவேளை என்ற வரியை ஆங்கில மூலத்திலிருந்து அகற்றவும், சர்வதேச ஊடகவியல் நடைமுறை பற்றிய உயர்தரம் பற்றி ஓரளவு கரிசனை உண்டெனினும், எமது நாட்டின் உயர் தரத்தை நாம் பேணும் நிலையில் அதனை நாம் உள்ளடக்காது விடலாம். சிங்கள மொழி உரைப்பகுதியில் இது குறித்திருக்கப்படவில்லை.
- 2. இலங்கையில் ஒரு முக்கியமான விடயமாகக் கணிக்கப்படும் தற்கொலை பற்றிய செய்திகளை வெளிப்படுத்தும் போது சில கட்டுப்பாடுகள் தேவை. அண்மையில் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் கோவை பின்வருமாறு திருத்தப்பட்டது. தற்கொலை பற்றிய செய்தியை வெளியிடும்போது, அது எவ்வாறு நிகழ்த்தப்பட்டது என்பதை மிகையாக விபரித்தல் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.
- கோவையானது, விளக்க வேறுபாடுகளுடனான செய்தி வெளியீடுகள் விடயத்தில் தொடரறா இணைய சேவை மற்றும் பத்திரிகைகளுக்கு பிரயோகிக்கத் தக்கது.

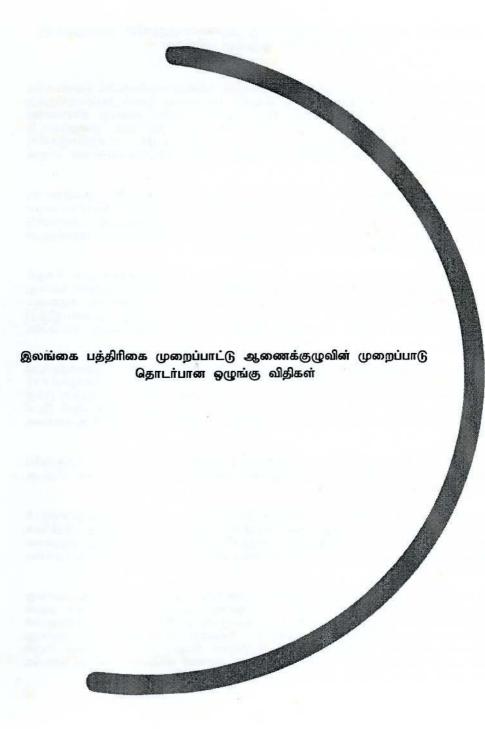
- அத்துடன், பிற தொடரறாச் சேவைகளை விஞ்சிய தார்மீக அனுகூலங்களையும் வழங்குகிறது என்பதில் தெளிவாயிருத்தல் வேண்டும்.
- 4. கோவையானது, குறிப்பாக வரையவியல் செய்தி வெளியீடு, படங்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கும் விதத்தில் விரிவாக்கம் செய்யப்படல் வேண்டும் என்ற வகையிலான ஆலோசனைகள் பல தரப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், இச்சிக்கலான விவகாரம் கோவையிலுள்ள 6:1 பிரமாணத்தினால் ஆளப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் பிரகாரம் செய்தித் தாள்கள் உரிய தகவல்களை பொதுமக்கள் நலன் கருதியே வெளியிட வேண்டுமென்பதற்கமைவாக உரிய உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளுடனும் தற்துணிவுடனும் வெளியிடும்.
- 5. தமிழ்ப் பயங்கரவாத குழுக்களின் வன்முறைகளின் அதிகரிப்போடு தமிழர்களுக்கெதிரான பத்திரிகை விமர்சனங்கள் அதிகரித்திருப்பது பற்றி தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் குறிப்பிட்டு காண்பித்த விவகாரங்கள் கவனத்திலெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இருந்தும், இவ்விடயம் கோவையின் பிரமாணம் 6.3இல் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, தெரிந்து கொண்டோ, வேண்டுமென்றோ இன, மத வேறுபாடுகளையோ வன்முறைகளையோ தூண்டிவிடுதல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், பிரமாணம் 6.4 Iஉம், 6.4II உம் இனங்கள், மதங்களை சேர்ந்த தனிப்பட்டவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு குந்தகம் விளைவிக்கும் செய்திகள் வெளியிடப்படுவதைத் தடைசெய்கின்றன. இனத்துவக் குழுக்கள் அனைத்துமே இங்கு பொதுவில் குறிக்கப்படுகின்றன. தனித்தனியாக இனங்கள் குறித்து குறிப்பிடப்படாமையை குறித்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.
- 6. கோவையின் நீளம் பற்றிய விடயம் கருத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும். விமர்சகர்கள் சிலர் இதன் நீளம் மிக அதிகமாக உள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். வேறும் சிலர் மேலும் திட்டவட்டமாக இருக்கும் விதத்தில் கோவை விரிவாக்கப்படல் வேண்டும் என கூறுகின்றனர் IFJ கோவையானது ஒழுக்கநெறிபற்றியது. அறிமுறை ரீதியிலானது. நடைமுறை ரீதியிலானதன்று. அதனால் தீர்ப்பு வழங்கும் கடப்பாடற்றது. எமது பத்திரிகையாசிரியர் கோவை இலங்கையின் குறிப்பிட்ட சூழமைவுகளுக்கேற்பவும், தீர்ப்பு வழங்கும் பொறுப்புள்ளதாகவும், பிற இதுபோன்ற கோவைகளினுள் சிறியதாகவும் தயாரிக்கப்பட்ட ஒன்று. இதனை மேலும் நீட்டுவது உகந்ததல்ல.

மூ ஆயினும், அடிக்கடி எழுப்பப்படும் வினாக்களுக்கு விடையளிக்கும் வகையிலும், முன்னைய பத்திரிகை பேரவையின் தீர்ப்புக்கள் அனுபவங்களின் அடிப்படையிலும் சற்று விரிவான ஒரு இணைப்பு பற்றி ஆலோசிக்க முடியும். அத்தகைய சிற்றேடு பேரவையின் ஒரு இணைவெளியீடாக இருப்பதுடன் அதிகம் வேண்டப்படும் தீர்வுகளைத் தருவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். அத்தகைய ஆவணமொன்றினை (FAQ) பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், ஊடகவியலாளர்கள் ஆகியோர் கோவையின் ஏற்பாடுகள் பத்திரிகை ஈமுறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவின் செயற்பாடுகள் என்பவற்றை அறியக் கூடிய விதத்தில் கோவைக் குழுவினால் வெளியிடப்படும்.

வெளியீட்டாளர்களுக்கான ஒழுக்கநெறிக் கோவை ஒன்று பற்றியும் கோவைக்குழு கவனம் செலுத்தியது. இவ்விவகாரம் செய்தித் தாள் சமூகத்தினரின் கவனத்திற்குரிய தென்பது கோவைக்குழுவின் அபிப்பிராயமாகும். வெளியீட்டாளர்களுக்கான ஒருகோவை பற்றி பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கம் அக்கறை கொள்வதாயினும், ஒரு வெளியீட்டாளருக்கும், பத்திரிகை ஆசிரியருக்குமிடையிலான உறவு அடிப்படையில் துறை சார்ந்தது. ஆனால், தொழில்துறை உறவுகளோ, நபர்களுக்கிடையிலான உறவுகளோ ஒரு கோவையினுள் அடக்கப்பட முடியாதவை. ஐக்கிய இராச்சியத்தின் கோவையானது இத்தகைய எந்தவொரு ஒப் பந்தக் கடப் பாடுகளையும் கொண்டிருக்கவில்லை. இவ் வாறான ஒன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் பட்சத்தில் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர் கொண்டிருக்கும் கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தில் ஒரு ஊடகவியலாளரும் உரிமை கொண்டாட வாய்ப்பு ஏற்படலாம்.

எவ்வாறாயினும், பத்திரிகை ஆசிரியப் பணியாளர்கள் நடைமுறைக் கோவையை ஒட்டி ஒழுக வேண்டுமென வெளியீட்டாளர்களால் கேட்டுக் கொள்ளப்படல் வேண்டுமென கோவை குழு வலுவான கருத்தினைக் கொண்டுள்ளது. அதேவேளை, கோவையின் அமுலாக்கத்திற்கு ஒத்துழைப்பை வழங்க வேண்டுமெனவும் வெளியீட்டாளர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்படுவர். இதேவேளை, பொதுமக்களிடமிருந்தும், தொழில்துறையினரிடமிருந்தும் கோவை மீளாய்வு தொடர்பான ஆலோசனைகளை பெறும் விதத்தில் அதிக அதிகாரங்களுடனான குழுவொன்றினை நியமிக்குமாறு கோவைக்குழு சிபார்சு செய்கிறது. புதிய கோவைக் குழுவானது தனது உறுப்பினர்களுடன், உறுப்பினரல்லாதவர்களையும் இணைத்துக்கொள்ளக் கூடிய சுதந்திரமான குழுவாக இருக்கும்.

உபாலி தென்னக்கோன், சிறி ரணசிங்க, சிங்க ரட்னதுங்க, ஐட்டிலா வெல்லபொட, மனிக் டீ சில்வா, ஏ.சிவநேசச்செல்வன், ரீ.குருவிற்ற பண்டார, வீ.தேவராஜ்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவின் முறைப்பாடு தொடர்பான ஒழுங்கு விதிகள்

- 1.இலங்கையில் வெளியாகும் பத்திரிகையொன்றில் அல்லது சஞ்சிகையில் வெளியாகிய செய்தி. கட்டுரை புகைப்படம் அல்லது வேறும் வடிவமைப்பு மூலம் நபரொருவருக்கு பாதிப்பு, களங்கம் அல்லது அநீதி ஏற்பட்டிருப்பதாக நம்ப அல்லது நியாயமான ஆதாரங்களுடன் நிரூபிக்க முடியுமாயின் அதுபற்றி பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவுக்கு (இ.ப.மு.ஆ.கு) முறைப்பாடு செய்ய முடியும். முறைப்பாடுகளின் தன்மைக்கு ஏற்ப மூன்றாம் தரப்பினரால் செய்யப்படுகின்ற முறைப்பாடுகளும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.
- 2.அவ்வாரான முறைப்பாடொன்றை செய்பவர் தனிப்பட்ட முறையில் பதிவுத்தபால், மின்னஞ்சல், தொலைநகல், தொலைபேசி அல்லது வேறும் தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வழிமுறை மூலம், முறைப்பாடு செய்பவர் அவரின் கையொப்பத்துடன் முறைப்பாடு செய்ய முடியும். அவ்வாறான முறைப்பாட்டை அதற்குரிய விண்ணப்பப் படிவத்துடன் அனுப்பி வைப்பதாயின் மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.
- 3. முறைப்பாட்டாளருக்கு பாதிப்பை அல்லது களங்கம் உண்டுபண்ணியதாக கருதும் பிரசுரத்தின் பிரதியையும் இணைத்து அனுப்ப வேண்டும்.இலத்திரனியல் அஞ்சல் அல்லது வேறும் இலத்திரனியல் வழிகளின் ஊடாக முறைப்பாடு செய்வதாயின் ஏழு அலுவலக நாட்களுக்குள் அதற்குரிய விண்ணப்பப்படிவத்தைப் பெற்று பூரணப்படுத்தி கையொப்பத்துடன் குறித்த பிரசுரத்தின் பிரதியோடு ஆணைக்குழுவுக்கு சமாப்பிக்க வேண்டும்.
- 4. பிரதம நிறைவேற்று அதிகாரி (பி.நி.அ.) ஆணைக்குழுவாலும் பத்திரிகை நிறுவகத்தாலும் அங் கீ கரி க் கப் பட்ட, பத் திரிகை ஆசிரியர்கள் சங் கத் தின் தொழில் சார் நடைமுறைக்கோவையின் எந்தப் பிரிவு அல்லது பிரிவுகளை குறித்த முறைப்பாட்டுக்கு காரணமான பிரசுரம் மீறியிருக்கின்றது என்பதை ஆராய்ந்து அவ்வாறான மீறல் இடம் பெற்றிருப்பின் மட்டுமே அம்முறைப்பாட்டை விசாரணை செய்வது தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுப்பார்.
- 5. எந்தவொரு பிரசுரம் தொடர்பான முறைப்பாடும் அந்த பிரசுரம் வெளியாகிய திகதியில் இருந்து இரண்டு வருடங்கள் கடந்திருந்தால் அவ்வாறான முறைப்பாட்டை பி.நி.அ. பரிசீலணைக்கு எடுக்க மாட்டார்.
- 6. முறைப்பாட்டை விசாரணை செய்வதற்கு தீர்மானித்து ஒருநாளைக்காவது முன்னதாக பி.நி.அ. முறைப்பாட்டாளருக்கும் அதே கடிதத்தின் பிரதியொன்றை குறித்த பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகையின் ஆசிரியருக்கும் அனுப்பி அது தொடர்பாக மூன்று அலுவலக நாடகளுக்குக் குறையாத காலப்பகுதிக்குள் பதில் ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
- 7. குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்குள் குறித்த பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகை அல்லது வெளியீட்டின் ஆசிரியர் பி.நி.அ.க்கு பதில் ஒன்றை அனுப்பத் தவறிவிட்டால் அதன் பெறுபேறாக அமைவது குறித்த முறைப்பாடு இ.ப.மு.ஆ.கு. வின் விசாரணைப்பேரவையின் விசாரணைக்காக சமர்ப்பிப்பதாக அமையும். எவ்வாறாயினும் ஆசிரியரால் அல்லது அவருக்கு பதிலாக கருமமாற்றக்கூடிய ஒருவரால் மேலும் கால அவகாசம் கோரி நியாயமான வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்தால் அதனை பரிசீலனை செய்து மேலதிக காலத்தை வழங்க பி.நி.அ. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

- 8. அவ்வாறு முறைப்பாடொன்று கிடைக்கப் பெற்று மிகவும் குறுகிய காலப்பகுதிக்குள் அதாவது விசாரணை ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாளில் இருந்து இருவாரங்கள் கடக்க முன்னர் பி.நி.அ. சமாதானப்படுத்தல் மற்றும். அல்லது இணக்கப்பாடு மூலம் இருதரப்பினரையும் நல்லிணக்கத்திற்கு கொண்டுவர சகல முயற்சிகளையும் எடுக்க வேண்டும். திருதிதம் செய்தல்,திருதிதத்துடன். அல்லது மன்னிப்புக் கோரலுடன் . அல்லது பதிலளிக்க சந்தர்ப்பம் வழங்கல் அல்லது அதற்கு சமமான இணக்கப்பாட்டுக் குட்பட்ட தாகும். ஏவ்வாறாயினும் இத்தகைய இணக்கப்பாடொன்றுக்கும் முறைப்பாட்டு விசாரணைக் குழுவின் அங்கத்தவர் ஒருவரின் சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ள பி.நி.அ. நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
- 9. ஆணைக்குழு முன்னிலையில் முறைப்பாடொன்றுடன் தொடர்புபட்ட உடன்படும் இணக்கப்பாட்டுடன், தொடர்புடைய பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகை மன்னிப்புக்கோரல் மற்றும் அல்லது வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தல் மற்றும் அல்லது பதிலை பிரசுரிக்கும் போது அந்த பிரசுரத்தை செய்வது ஆணைக்குழுவின் முன்னிலையில் எற்பட்ட இணக்கப்பாட்டின் அடிப்படையில் என்பதை குறிப்பிட்ட பத்திரிகை அல்லது சஞ்சிகை விஷேடமாக குறிப்பிட வேண்டும்.
- 10. சமாதானப்படுத்தல் மற்றும், அல்லது இணக்கப்பாட்டின் மூலம் தீர்வொன்றுக்கு வரமுடியாமல் போய் விட்டால் அவ்வாறு முடியாமல் போன திகதியில் இருந்து இருவாரங்களுக்குள் முறைப்பாட்டு விசாரணைப் பேரவை (சபை) அந்த முறைப்பாட்டை விசாரணைக்கு எடுக்கும்.
- 11. அவ்வாறே கிடைக்கும் முறைப்பாடொன்றை விசாரணை செய்வதன் மூலம் பொதுமக்கள் நலன் அல்லது பத்திரிகைத் தொழில்துறையின் நலன் அல்லது முறைப்பாட்டை செய்பவரின் நலன் மேலிடும் அல்லது அவ்வாறான நலனில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் என்று பி.நி.அ. கருதுமிடத்தும் அவர் அந்த முறைப்பாட்டை நேரடியாக முறைப்பாட்டு விசாரணைப் பேரவைக்கு சமர்ப்பிப்பார்.
- 12. முறைப்பாடொன்று தொடர்பாக விசாரணைப் பேரவையின் தீர்ப்பு தொடர்பாக தரப்பினர் உடன்பாட்டை தெரிவிக்க வேண்டும்.
- 13. எப்போதும் விசாரணை யொன்றின்போது கோரம் பத்திரிகை மற்றும் பத்திரிகை சாராத அங்கத்தவர்களின் பெரும்பான்மையுடன் மூன்றாக இருக்க வேண்டும்.
- 14. முறைப்பாட்டு விசாரணைக் கவுன்சிலின் உறுப்பினர் ஒருவருக்கு குறித்த விடயம் தொடர்பாக தனிப்பட்ட முறையில் விஷேட ஆர்வம் இருக்குமாயின் அவ்விடயம் தொடர்பான விசாரணையின் போது அவர் அதற்கு சமூகமளிப்பதில் இருந்து தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சாட்சியம்

- 15. மத்தியஸ்த தீர்ப்பின் போது தரப்பினர் நிரூபிப்பதற்கு எதிர்பார்க்கின்ற விடயத்தை குறிப்பிட்டு அதற்கான ஆதாரங்களையும் முன்வைக்க வேண்டும்.
- 16. மத்தியஸ்த விசாரணைக் குழுவினரின் வேண்டுதலுக்கிணங்க முறைப்பாடு செய்யும் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினர் தங்களிடம் உள்ள தொகுக்கப்பட்ட சாட்சியங்களையும் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
- 17. மத்தியஸ்த குழுவினர் தேவைப்படும் என்று கருதும் போது தரப்பினரை சத்தியக்கடதாசியொன்றை சமர்ப்பிக்குமாறு கோர முடியும்.
- 18. ஏதாவதொரு விடயம் தொடர்பாக அதனை நிரூபிப்பதற்கு இலகு வழிகள் இருக்கையில்

- அவற்றை நாடாமல் முன்வைக்கப்படும் சாட்சியங்கள் பொருத்தமற்றவை அல்லது சம்பந்தம் இல்லாதவை என்று மத்தியஸ்த விசாரணைக்குழுவினர் கருதுமிடத்து அவற்றை நிராகரிக்க முடியும்.
- 19. முரண்பாடு தொடர்பாக தரப்பினரால் முன்வைக்கப்படுகின்ற சகல விடயங்களும் அல்லது சமர்ப்பணங்களும் இ.ப.மு.ஆ.கு. வின் ஒழுங்குவிதிகளுக்கமைவாக இருக்க வேண்டும். தரப்பினர் இத்தேவையை திருப்திப்படுத்த தவருமிடத்து மத்தியஸ்தர்கள் முறைப்பாட்டை நிராகரிக்க முடியும். இருந்தபோதும் அதனால் மத்தியஸ்த செயல்பாட்டுக்கு இடையூறு ஏற்படாது.
- 20. குறிப்பிட்ட முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயம் ஒன்று தொடர்பாக அவ்விடயத்தோடு ஆளமான அறிவுபெற்ற ஒருவரின் கருத்தை அறிவதற்கு தரப்பினர் விரும்புவார்களாயின் மத்தியஸ்தர்களுக்கு அப்படியான ஒருவரின் சேவையைப் பெற முடியும்.
- 21. தரப்பினர் விசாரணையொன்றுக்கு சமூகமளிக்கத் தவறின் அல்லது உத்தரவிற்கு சாதகமான நிலையை தெரிவிக்காமை மற்றும் அதற்கு ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்க காரணங்களை முன்வைக்காமை என்பன போன்ற விடயங்கள் விசாரணைகள் தொடர்வதற்கு இடையூறாக அமையாது.

நிவாரணம்

- 22 தரப்பினரால் வேறொரு தீர்வை அல்லது நிவாரணத்தை பெற்றுத்தருமாறு மத்தியஸ்த பேரவைக்கு எழுத்து மூலம் வேண்டுகோள் விடுக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் குறிப்பிட்ட முறைப்பாடு தொடர்பாக மத்தியஸ்த செயல்பாட்டின் போது மத்தியஸ்தருக்குள்ள அதிகாரம் முறைப்பாட்டுடன் சம்பந்தமான பிரசுரத்திற்கு பதிலளிக்கும் வகையில் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல அல்லது திருத்தம் பிரசுரிக்க அல்லது வருத்தத்தை வெளிப்படுத்த சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கிக் கொடுத்தல் என்பவற்றுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக அமைய வேண்டும்.
- 23. மத்தியஸ்த பேரவையால் விஷேடமாக குறிப்பிடப்படாவிட்டால் முறைப்பாட்டை ஆணைக்குழுவுக்கு சமர்ப்பித்த திகதியில் இருந்து ஒருமாத காலப்பகுதிக்குள் தீர்ப்பை அறிவிக்க முடியும்.
- 24. தீர்வுக்கு இணக்கம் ஏற்பட்டால் அத்தீர்வானது முறைப்பாட்டாளர்களின் விருப்பத்தின் பேரில் ஏற்பட்ட மத்தியஸ்த தீர்வு என்பதை பேரவையால் அதன் தீர்ப்பில் உறுதி செய்ய வேண்டும்.
- 25. விசாரணையின் போது முறைப்பாட்டுடன் தொடர்புடைய எல்லா விடயங்களும் நல்ல முறையில் பரிசீலணைக்குட்படுத்தப்பட்டு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட விடயங்களின டிப்படையிலே தீர்ப்பு வழங்கப்படும்.
- 26. மத்தியஸ்த பேரவையாக முழுமையான விசாரணைக்குழுவும் கூடிய சந்தர்ப்பங்களின் போது பெரும்பான்மை விருப்பத்தின் அபிப்பிராயத்திற்கமைய தீர்ப்பு அறிவிக்கப்படும்.
- 27. முரண்பாட்டுடன் தொடர்புடைய தரப்பினரிடையே விசாரணையின் ஏதாவது ஒரு பகுதி அல்லது வேறுபடுத்திக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு விடயம் குறித்து அல்லது ஒரு தரப்பினரின் வேண்டுகோளின் படிஇன்னுமொரு முடிவு அல்லது நிவாரண வழியில் தீர்மானம் ஒன்றை எடுக்க முடியும்.அவ்வாறே ஒரு தரப்பினர் தீர்வை.்.நிவாரணத்தை நிராகரித்து எதிர்ப்பு தெரிவித்தால் விதி விலக்கான விடயங்கள் தொடர்பாக மத்தியஸ்த பேரவைக்கு அவ்வாறு கருமமாற்ற முடியும்.
- 28. முறைப்பாடொன்று தொடர்பில் ஏதாவது ஒரு தரப்பினர் ஒரு பகுதியின் பொறுப்பை

ஏற்றுக் கொண்டால் அது தொடர்பாக வேறான தீர்ப்பை தெளியிட மத்தியஸ்த பேரவைக்கு முடியும்.

- 29. மத்தியஸ்தம் நடைபெற்ற இடத்திலேயே தீர்ப்பை அறிவிக்க முடியும். அந்த தீர்ப்புக்கு அல்லது அறிவித்தலுக்குரிய சகல விடயங்களும் உள்ளடங்க வேண்டியதோடு தேவைக்கேற்ப மத்தியஸ்தர் அல்லது மத்தியஸதர்கள் கையொப்பம் இட வேண்டும். மத்தியஸதர் ஒருவர் பெரும்பான்மையினரின் கையொப்பம் இல்லாமலும் கூட முடிவெடுப்பதற்கு பங்காளியாகியபடிக்கு உறுதியளித்து தீர்ப்பொன்றை அறிவிக்க முடியும்.
- 30. விசாரணையொன்றின் முடிவில் மத்தியஸ்தா்களின் தீா்ப்பின் பிரதியொன்றும் விசாரணை அறிக்கையின் பிரதியொன்றும் இ.ப.மு.ஆ.கு.வுக்கு சமா்ப்பிக்க வேண்டும்.

திருத்தம் அல்லது தீர்ப்பை மாற்றம் செய்தல்

- 31. தீர்ப்பொன்றின் போது தவறுகள் நடந்திருப்பதாக கருதுமி<mark>டத்து</mark> அல்லது ஆவண பரிசோதணைகளின் போது தெரிய வந்தால் தீருத்தங்களுடன் தீர்ப்பில் மாற்றம் செய்யவும ்மத்தியஸ்த பேரவைக்கு முடியும்.
- 32. தீர்ப்பொன்றை வழங்கி முப்பது நாட்களுக்குள் அந்த தீர்ப்பு தொடர்பாக தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியிருந்து அவ்வாறு தீர்மானிக்காத விடயம் தொடர்பாக ஒரு தரப்பினர் வேண்டுகோள் ஒன்றை விடுத்தால் அது தொடர்பாக தீர்மானம் எடுக்க கவுன்சிலுக்கு முடியும்.
- 33. தீர்ப்பொன்று வழங்கப்பட்டு முப்பது நாட்களுக்குள் ஒருதரப்பினர் வேண்டுகோள் விடுத்தால் அது தொடர்பாக விளக்கமளிக்க அல்லது தெளிவுபடுத்த மத்தியஸ்த கவுன்சிலுக்கு முடியும்.
- 34. இறுதித் தீர்ப்புக்கு வருமுன்னர் சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு அவர்களது கருத்துக்களை வெளியிட சந்தர்ப்பம் வழங்க வேண்டும்.

தீர்ப்பை அமுல்படுத்தல்

- 35. ஏதாவதொரு விடயத்தில் உடன்பாட்டுடன் அல்லது மத்தியஸ்தத்துடனான தீர்வுக்கு உடன்பட்டு மத்தியஸ்தத்தில் அல்லது விசாரணையின் போது அவ்வாறு உடன்பட்ட நிபந்தனைகளுக்கு இணங்க தவறுமிடத்து முறைப்பாட்டாளருக்கு அந்த மத்தியஸ்தத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வருவது தொடர்பாக 1995 ஆம் ஆண்டின் இணக்க சபை சட்டத்திற்கமைவாக மேல் நீதிமன்றத்தில் முறைப்பாடு செய்ய பேரவை ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டும்.
- 36. 1995 ஆம் ஆண்டின் 11 ஆம் இலக்க மத்தியஸ்த சட்டத்திற்கமைய நிவாரணத்தின்படி மேல் நீதிமன்றத்தில் செய்யப்படும் முறைப்பாட்டுக்கு 14 நாட்கள் கடந்த பின்னர் வரும் ஒருவருட காலப்பகுதிக்குள் வழங்கப்படும் தீர்ப்பை அது காலாவதியாவதற்கு முன்னதாக அமைய வேண்டும்.
- 37. ஆணைக்குழுவின் முறைப்பாட்டு விசாரணைப் பேரவையின் எந்தவொரு தீர்ப்பும் அறிவிக்கப்பட்ட பின்னர் குறிப்பிட்ட பத்திரிகையில் அல்லது சஞ்சிகையில் தாமதிக்காமல் அவசரமாக பிரசுரிக்க வேண்டும்.
- 38. இ.ப.மு.ஆ. பேரவையின் அத்தகைய நியாயத்தீர்ப்பு 1995ஆம் ஆண்டின் 11ஆம் இலக்க சட்டத்தில் குறிப்பீடுசெய்யப்பட்ட நடுத்தீர்ப்பு நியாய சபையொன்றினால் வழங்கப்படும் அளிப்பொன்றிற்குச் சமமானதாதல் வேண்டும் என்பதுடன் சொல்லப்பட்ட சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் அத்தகைய நியாயத்தீர்ப்பின் வலுவுக்கிடலுக்கு ஏற்ற மாற்றங்களுடன் ஏற்புடையனவாதலும் வேண்டும்.

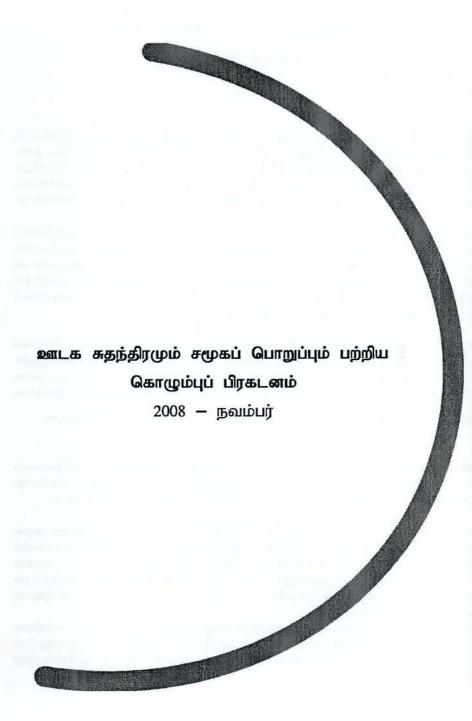
- 39. பி.நி.அ. வின் ஏதேனும் முடிவு அத்துடன் அல்லது இ.ப.மு.ஆ. பேரவையின் நியாயத்தீர்ப்பு எல்லா நோக்கங்களுக்காகவும் இறுதியானதும் முடிவானதுமாதல் வேண்டும்: அதனை நீதிமன்றதின் முன்னிலையில் ஆட்சேபிக்க முடியாது.
- 40..பி.நி.அ. எல்லா முறைப்பாடுகளினதும் இணக்கம், மத்தியஸ்தம், நடுத்தீர்ப்பு நடவடிக்கைகள் என்பவற்றின் முடிவுகளினதும் பதிவொன்றைப் பேணுதல் வேண்டும் என்பதுடன் அதன்பின்னர் ஆணைக்குழுவின் ஒரு வெளியீடு என்ற வகையில் பொது மக்களுக்குக் கிடைக்கவிருக்கும் ஆண்டுக் கூற்றொன்றை ஆணைக் குழுவுக்குக் கிடைக்கச் செய்வித்தலும் வேண்டும்.
- 41. இந்த நடவடிக்கைமுறை 2003 அக்டோபர் 15ஆம் திகதி அல்லது அதன்பின்னர் வெளியிடப்பட்ட செய்தித் தாள் ஒன்றில் அல்லது சஞ்சிகையொன்றில் காணப்படும பிரசுரிக்கப்பட்ட விடயமொன்றிற்கு எதிரான முறைப்பாட்டிற்குப் பயனுறுதியுடைய தாயிருக்கும். இலங்கைப் பத்திரிகை நிறுவகத்தால் ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டவாறு இலங்கைப் பத்திரிகையாசிரியர்களின் ஒன்றியத்தின் உயர்தொழில்சார் நடைமுறை க்கோவை

இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவால் கண்காணிக்கப்படுகின்ற இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தின் ஒழுக்கக் கோவை

42. இலங்கைப் பத்திரிகை நிறுவகத்தாலும் இ.ப.மு.ஆ. வினாலும் ஏற்று அங்கீகரிக்கப்பட்டவாறு இலங்கைப் பத்திரிகையாசிரியர்களின் ஒன்றியத்தின் உயர் தொழில்சார் நடைமுறைக்கோவையின் பொருள்கோடல் இந்த விதிகளின்கீழ் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் நிறைவேற்றும் நோக்கத்திற்கு பேரவைக்கே உரித்தானதாயி ருத்தல் வேண்டும்.

இ.ப.மு.ஆ. வின் பேச்சாளர் 43. கம்பனியின் *கொள்கை சம்பந்தப்பட்ட எல்லா விடயங்களுக்குமான* பேச்சாளர் இ.ப.மு.ஆ. வின் தவிசாளர் அல்லது சபையின் சார்பில் உரையாற்றுவதற்கு சபையால அதிகாரமளிக்கப்பட்ட எவரேனும் உறுப்பினர் ஆதல் வேண்டும்.

- 44. பிரதம நிறைவேற்று அலுவலரே (பி.நி.அ.) பேரவையால் பெறப்பட்ட எல்லா முறைப்பாடுகளுக்கும் அத்துடன் செய்யப்பட்ட முடிவுகளுக்கும் பேச்சாளராக இருப்பார். ஆயின் எவ்வாறாயினும் அவ்வாறு செய்வது அறிவுடைமையாகுமிடத்து பி.நி.அ. பேரவையின் தவிசாளரைக் கலந்தாலோசிக்கலாம். எனினும் எது விடயத்திலும் நடைபெற்றுவரும் விசாரணைகள் பற்றி பத்திரிகைக்கு அத்துடன் அல்லது இலத்திரனியல் ஊடகத்திற்கு அத்துடன் அல்லது பொதுமக்களுக்கு விவரங்கள் வழங்கப்படுதலாகாது. அத்துடன் பேரவையால் செய்யப்பட்ட எவையேனும் நியாயசபை அளிப்புகள் பற்றிய பொருள்கோடல் எதுவும் பேரவையின் தவிசாளருடான அத்துடன் அல்லது நடுத்தீர்ப்புக குழாமுடனான கலந்தாலோசனையின் பின்னரே பி.நி.அ. ஆல் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
- 45. இ.ப.மு.ஆ. வின் பணி தொடர்பில் கட்டுரையொன்றைக் கொடுத்துதவ அல்லது இலத்திரனியல் ஊடகத்தில் ஏதேனும் ஊடக உரையாடலின் ஓர் அங்கமாக இருக்க விரும்பும் இ.ப.மு.ஆ. உறுப்பினர் எவரும் பி.நி.அ. இன் முன்னங்கீகாரத்தை எழுத்திலாயின் பெறுவது விரும்பத்தக்கது, பெறுதல் வேண்டும். ஆனால் எது விடயத்திலும் கொள்கை சம்பந்தமான எவையேனும் கருமங்கள் பற்றி உரையாடுவதிலிருந்து அத்தகைய அலுவலர் புறநீக்கம் செய்யப்படுகின்றார். இது பணிப்பாளர் சபையின் சிறப்புரிமையாகும்.
- 46. எல்லாப் பத்திரிகை அறிக்கைகளுக்கும் இப.மு.ஆ. தவிசாளரின் முன்னனுமதி தேவைப்படும். அவை முறைப்பாடு சம்பந்தப்பட்ட ஏதேனும் விடயம் தொடர்பிலானதாக இருப்பின் அதற்குப் பேரவையின் தவிசாளருடைய அதிகாரமளிப்பு தேவைப்படும்.
- 47. இந்த ஒழுங்குவிதிகள் பிரதம நிறைவேற்று அதிகாரியால் வருடாந்தம் அல்லது தேவைப்படும் போது திருத்தம் செய்யப்பட்டு முரண்பாட்டுத் தீர்வுக்குழு அங்கத்தவர்களின் அங்கீகாரத்திற்காக ஒப்படைகக்ப்பட்டு இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழுவின் பணிப்பாளர் சபையின் அங்கீகாரத்துடன் அமுல்படுத்தலுக்காக சமர்ப்பிக்கப்படும்.

ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும் பற்றிய கொழும்புப் பிரகடனம்

2008 – நவம்பர்

ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு பற்றிய கொழும்புப் பிரகடனத்தின் (பிரகடனம்) பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு நிகழ்வில் இதன் கீழ் கையொப்பமிடுபவர்களாகிய நாம்: பிரகடனத்தில் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள கோட்பாடுகள், விழுமியங்கள் மீதும் எம்மால் தொடக்கப்பட்டுள்ள ஊடக விதிகளில் சீர்திருத்தங்களை மெற்கொள்ளும் செயன்முறைகளின் மீதும் எமது உறுதிப்பாட்டினை மீள உறுதி செய்து கொள்கின்றோம்.

பிரகடனத்தின் மீது ஒரு மீள்பார்வையைச் செலுத்துவதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தினைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நாம், அப்போதிலிருந்து இடம்பெற்றுள்ள சாத்தியமான முன்னேற்றங்களை முறைப்படி ஒப்புக்கொள்வதற்கும் இன்னுமே நிறைவுசெய்யப்படாத நிலையில் விடப்பட்டிருக்கும் குறியிலக்குகள் பலவற்றை நினைவுறுத்திக்கொள்வதற்கும் அதேவேளை பிரகடனத்தின் பின்னர் எழுந்துள்ள புதிய சவால்களை அட்டவணைப்படுத்திக் கொள்வதற்கும்கூட இவ்வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றோம்.

ஊடகம், அபிவிருத்தி, வறுமையொழிப்பு பற்றிய 2006ஆம் ஆண்டின் கொழும்புப் பிரகடனம் (யுனெஸ்கோ பிரகடனம்) மற்றும் சமூக நீதிக்கும் அபிவிருத்திக்கும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளும் சுதந்திரமும் பன்மைத்தன்மையும் சுயாதீனமுமுள்ள ஊடகத்துறையை மேம்படுத்துவதை உள்ளடக்கிய பிரகடனத்தின் கீழான கடப்பாடுகள் தொடர்பில் இலங்கை

அரசாங்கமும் ஒரு கையொப்பக்காரர் என்பதையும் கவனத்தில் கொள்கின்றோம்.

1991ஆம் ஆண்டில் வின்ட்⊡ுக் (Windhoek) பிரகடனமானது, சுயாதீனமான பத்திரிகையை கொண்டிருக்கும் உரிமை பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தை வலுவுடையதாக்கும் அடிப்படை உரிமையென வலியுறுத்தியிருந்ததையும் நாம் மேலும் நினைவு கூருகின்றோம்.

மேலும் 1998ஆம் ஆண்டின் பிரகடனத்தில் குறித்துக்காட்டப்பட்ட சீர்திருத்தங்களை அமுல் செய்வதன் வழியேயும் தமது பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்படும் நிலையில் அவர்களின் தொழில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் அரசியலமைப்பின் உரிமைகள் ஊடகவியலாளர்களுக்கு உத்தரவாதம் செய்யப்படும் நிலையிலும் மட்டுமே சுதந்திரமும் பன்மைத் தன்மையும் சுயாதீனமுமுள்ள ஊடகத்தினைப் பெற்று, அனுபவிக்க முடியும் என்றும் நாம் நம்புகின்றோம்.

அந்தவகையில் நாம் 1998ஆம் ஆண்டின் பிரகடனத்தின் மீளாய்வு செய்யப்பட்ட கூற்றினை சமர்ப்பிப்பதற்கு இச்சந்தர்ப்பத்தினைப் பயன்படுத்தும் அதேவேளை, கொழும்புப் பிரகடனத்தின் உள்ளார்ந்த அபிலாஷைகளை நிதர்சனமாக்கும் வகையில் புத்துருப்படுத்த உறுதி கொள்வோம்

முகப்புரை:

கீழே ஒப்பமிடுபவர்களாகிய நாம், கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரம், தகவல் சுதந்திரம் என்பன ஜனநாயக சமூகத்திற்கு இன்றியமையாதது என்பதையும் அதன் முன்னேற்றத்திற்கும் நலன்களுக்கும் மற்றும் ஏனைய மனிதவுரிமைகள், அடிப்படையுரிமைகள் என்பனவற்றை அனுபவிப்பதற்கும் அவசியமானதென்பதையும் உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

மக்கள் தமது அரசாங்கத்தின் நடத்தைப் போக்குகளை கண்காணிக்கக் கூடியதாயிருக்க வேண்டுமாயினும், அரசியல் விவகாரங்களை அறிந்தவர்களாக ஜனநாயக சமூகமொன்றின் செயற்பாடுகளில் முழுமையாகப் பங்கேற்க வேண்டுமாயினும் அவர்கள் தகவல்களை பெற்று அடையும் நிலையில் இருத்தல் வேண்டும் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டுள்ளோம்.

முரண்பாடுகள் தலைதூக்கியுள்ள காலங்களில் பல்வேறு அபிப்பிராயங்களுக்கும் இடமளிப்பதன் வழியே, அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கும் சுதந்திரமும் சுயாதீனமுமான ஊடகம் இருத்தல் அவசியம் என்பதை உறுதியாக நம்புகிறோம்.

மேற்கூறப்பட்டவற்றை அனுசரித்து சமூகத்தில் முக்கிய பங்கினை ஊடகவியலாளர் நிறைவேற்றுகிறார் என்பதை அங்கீகரிக்கின்றோம்.

தனி நபர்களிலும் பார்க்க அரச அதிகாரிகள், அவர்கள் வகிக்கும் பொறுப்புகள் காரணமாக தீவிரமான விமர்சனங்களையும் பொறுமையுடன் செவிமடுத்தல் வேண்டும் எனக் கருதுகின்றோம்.

பொது விவகாரங்கள் மீதான விவாதங்கள் தடைக்கட்டற்றவையாகவும் ஆக்ரோசமானவையாகவும் இருப்பதுடன் ஒரு சுதந்திரமான விவாதத்தில் தவறான கூற்றுக்களும் வெளிப்படுகின்றன. விவாதங்கள் உத்தியோகபூர்வ நடத்தைகளை விமர்சிப்பவர்களுக்கு சட்டரீதியான பாதுகாப்பின் அவசியத்தை அங்கீகரிக்கப்படுவதன் வழியே பொது விவாதங்களுக்கான வாய்ப்புக்கள் மட்டுப்படுவதுடன் அதற்கான ஊக்கநிலையும் மட்டம் தட்டப்பட்டு விடுகிறது. இவற்றை நாம் உறுதியுடன் நம்புகின்றோம்.

செய்தித் தணிக்கைப் பிரயோகமானது தன்னிச்சையானதும் நெறி திறம்பியதும் பொது மக்கள் தகவல் பெறும் உரிமையை மறுப்பதும் சர்வதேசத் தரத்திலான கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தை மீறுவதுமாகும் என்பதையும் அங்கீகரிக்கிறோம்.

ஊடகவியலாளர்களுக்கும் அவர்களது சொத்துக்களுக்கும் தூக்குதல்கள், அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள், மிரட்டல்கள், மிரட்டல்கள், மிரட்டல்கள் விடுக்கப்படுவது, இத்தகைய தாக்குதல்கள், அச்சுறுத்தல்கள், மிரட்டல்கள் தொடர்பில் விசாரணைகள் நடத்தப்படாதது பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தையும் கருத்து சுதந்திரத்தையும் கருத்து சுதந்திரத்தையும் மோசமாக பாதித்துள்ளது என்பதை கவலையுடன் குறித்துக் கொள்கிறோம்.

அச்சநிலை இடைவிடாது தொடரும் சூழ்நிலையில் பத்திரிகையும் ஊடகமும் சுதந்திரமாக இயங்க முடியாது என்பதனை அங்கீகரிக்கின்றோம். தேசிய பாதுகாப்பு நலன்களைக் கருத்தில்கொண்டு அமுல்படுத்தக்கூடிய கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் தகவல் சுதந்திரம் மீதான கட்டுப்பாடுகளின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட செயற்பரப்பு தெளிவாக புரிந்துகொள்ளப்படுவதை மேம்படுத்துவதன் மூலம் தேசிய பாதுகாப்பு காரணங்கள் காண்பித்து சுதந்திரங்கள் மீது நியாயமற்ற கட்டுப்பாடுகளை அரசாங்கம் விதிக்க முனைவதைத் தடுக்க விரும்புகின்றோம்.

செயற்பாடுகளில் உயர்ந்த தரத்தை அடைதல், ஐக்கிய உணர்வை முன்னெடுத்தல், ஊடகத்தினரிடையே கருத்தொருமித்த ஒத்துழைப்பு, நடைமுறைகளில் ஒழுக்கநெறி நியமங்களை பின்பற்றுதல் என்பவற்றில் உடனிணைந்த பொறுப்பினையும் சுதந்திரமானதும் சுயாதீனமானதுமான பத்திரிகைத்துறையும் ஊடகத்துறையும் முன்வைக்கிறது என்பதையும் அங்கீகரிக்கின்றோம்.

பின்வரும் பிரேரணைகளுடன் உடன்படுவதும் பொருத்தமான அமைப்புக்கள் தமது பரப்புதல்கள், ஏற்றுக்கொள்ளல்கள், அமுல்படுத்தல்கள் என்பனவற்றை முன்னெடுப்பதற்கு பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும் விதந்துரைக்கின்றோம்.

1998 – கொழும்புப் பிரகடனத்தின் பின்னரான அபிவிருத்திகள்:

கடந்த தசாப்த காலத்தில் பின்வரும் சாதகமான அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டிருப்பதை பாராட்டுக்களுடன் குறித்துக் கொள்கிறோம்.

அ) தண்டனை சட்டக்கோவையிலும் பத்திரிகைப் பேரவை சட்டத்திலுமிருந்து 2002இல் குற்றவியல் அவதூறு பிரமாணங்கள் நீக்கப்பட்டமை, ஜனாதிபதியை அவமதிப்புக்குள்ளாக்குவதை நிந்தனை செய்யும் குறிப்புகளால் அல்லது வார்த்தைகளால் முயற்சித்த தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் 118ஆவது பிரிவை ரத்து செய்தவை. 1953ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்ற அதிகாரங்கள் சிறப்புரிமை சட்டத்திற்கான 1978ஆம் ஆண்டின் திருத்தத்தை ரத்து செய்தமை. இது சிறப்புரிமை மீறல்களை தக்கபடி கவனிக்கும் அதிகாரத்தை பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்குகிறது.

ஆ) இலங்கை பத்திரிகை நிறுவனம், பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணையகம், இலங்கை ஊடகவியல் கல்லூரி என்பனவற்றின் உருவாக்கம்.

மேற்படி சாதகமான அபிவிருத்திகளுக்கு புறம்பாக 1998ஆம் ஆண்டின் பிரேரணைகளை அமுல் செய்வதற்கு எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதை வேதனையுடன் குறித்துக் கொள்கிறோம். ஊடக சட்ட சீர்திருத்தங்களுக்கான பிரதம அமைச்சர் தலைமையைிலான குழுவின் உருவாக்கம், தகவல் சுதந்திர சட்டத்தை அமைச்சரவை அங்கீகரித்தமை, நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டவரைவினை தயாரிப்பதற்கான பாராளுமன்ற சர்வகட்சி தெரிவுக் குழுவின் நியமனம் போன்ற ஊடக சீர்திருத்த சட்டங்கள் தொடர்பான ஆரம்பத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் மீண்டும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஆயினும் தொடர்ந்து பதவிக்கு வந்த அரசாங்கங்கள் தாம் அதிகமான பேச்சு சுதந்திரத்தை தனி நபர்களுக்கும் ஊடகங்களுக்கும் வழங்கப்போவதாக அளித்த வாக்குறுதிகளை புறக்கணித்து, சீர்திருத்தங்களை மறந்து போனமை துரதிஷ்டமானது.

தகவல் பெறும் உரிமை தொடர்பில் நீதித்துறை விரிவாக்கத்திற்கான ஒருசில அடிகள் முன்னெடுத்து வைக்கப்பட்ட அதேவேளை நீதித்துறையினரால் பேச்சு, கருத்து வெளிப்பாட்டு சுதந்திரத்தின் நோக்கெல்லை தொடர்பான ஆக்கபூர்வமான வியாக்கியானங்களினூடாக பெறப்பட்டிருக்க வேண்டிய சில அடிப்படை உரிமைகளின் நீட்சி சட்டவாக்கத் துறையினரின் அக்கறையின்மை மற்றும் ஆட்சித் துறையினரின் அடாச்செயல் போன்றவற்றினால் இழக்கப்பட்டு விட்டது.

எனவே, நாம் பின்வரும் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பிலான கோரிக்ககைகளை வலியுறுத்துகின்றோம்.

1.அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள்.

1:1. கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பான அரசமைப்பு உத்தரவாதம்.

1:1:1. அரசமைப்பின் 14 (1) (g) உறுப்புரையின் ஏற்பாட்டின் பிரகாரம் வழங்கப்படும் பாதுகாப்புடன் தமது தொழில்களை மேற்கொள்வதற்கு ஊடகத்துறை சார்ந்தவர்கள் சுதந்திரம் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட உறுப்புரை இலங்கையர் ஒருவர் தானோ அல்லது வேறு சட்டமுறையான தொழில்களில், உயர் பதவிகளில் வணிக நடவடிக்கைகளில் அத்துடன்; அல்லது வணிக முயற்சிகளில் ஈடுபாடு கொண்ட எவருடனும் இணைந்து தனது தொழிலை செய்வதற்கு உரிமையும் உத்தரவாதமும் அளிக்கப்படுகின்றது.

1:1:2. கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரம் தொடர்பான இலங்கையின் அரசியலமைப்பு உத்தரவாதங்கள் நாட்டின் சர்வதேச சட்டக் கட்டுப்பாடுகளுடன் பொருந்திப் போவதாக அமைதல் வேண்டும். குறிப்பாக, 1980இல் இலங்கை ஒப்பமிட்டு ஏற்றுக்கொண்ட சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச உடன்பாட்டு உறுப்புரை (ICCPR) உடன் பொருந்திப் போதல் வேண்டும்.

1:1:3. அரசியலமைப்பில் கருத்துச் சுதந்திரம், அபிப்பிராயம், தகவல் என்பவற்றை விளக்கும் மிகச் சிறந்த சொல்லமைப்புக்கள் உள்ளன. (ICCPR) இன் உறுப்புரைகள் 19(1), 19(2) என்பனவற்றை மிக நன்றாக தழுவியவையாக அவை இருக்கின்றன.

(ICCPR) உறுப்புரை 19 குறிப்பிடுவது:

1. தலையீடுகள் ஏதுமின்றி அபிப்பிராயங்களை கொண்டிருக்கும் உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.

2. கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கான உரிமையும் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. இதனுள் தகவல்கள், சகல வகை ஆலோசனைகள் என்பனவற்றைத் தேடுதல், பெற்றுக் கொள்ளல், வழங்குதல் என்பவை அடங்குவதுடன் எல்லைகள் கடந்தும், வாய் மூலமாகவும் எழுத்திலும் அச்சுருவிலும் ஓவிய வடிவிலும் அல்லது ஒருவர் விரும்பும் ஏதேனுமொரு ஊடகம் மூலமாகவும் நிறைவேற்ற முடியும்.

1:2. அடிப்படை உரிமைகள் மீது அரசமைப்பு கட்டுப்பாடுகள்:-

கருத்துச் சுதந்திரம் மீதான ஒரு பரந்த அரசமைப்பு ஏற்படாயினும் அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் உரிமை நிறைவேற்று அதிகாரிக்கு வழங்கப்படுமாயின் அச்சுதந்திரம் செயலற்றதாகி விடும். எனவே பின்வருமாறு பிரேரிக்கப்படுகிறது.

(I) பேச்சு சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம், தகவல் சுதந்திரம் என்பன தொடர்பிலான உரிமை மீது கௌரவம், சமத்துவம், சுதந்திரம் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்ட வெளிப்படையான ஜனநாயக சமூகத்தில் கட்டுப்பாடுகள் நியாயமானவையாகவும் சரியென ஏற்றுக்கொள்ளப்படக் கூடியனவாகவும் தேவையானவையாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இதனை தீர்மானிக்கும் போது பின்வருவன உள்ளிட்ட பொருத்தமான காரணிகள் கருத்தில் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

(அ) உரிமையின் இயல்பு (ஆ) செயல் வரையறையின் நோக்கத்தின் முக்கியத்துவம்

- (இ) எல்லை வரையறையின் பரப்பும் இயல்பும் (ஈ) எல்லை வரையறைக்கும் அதன் நோக்கத்துக்குமிடையேயுள்ள காலப்பகுதி (உ) நோக்கினை எய்துவதற்கான குறைந்தளவு கட்டுப்படுத்தற் காரணிகள். அவ்வாறின்றேல் மாற்றுவழியாக:-
- (II) ICCPR உறுப்புரை 19(3)இன் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிவிலக்குகளுக்கு மட்டும் எல்லைப்படுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள்:
- அ) பிறர் தொடர்பான உரிமைகள் அல்லது நற்பெயரை மதிப்பதற்கென.
- ஆ) தேசிய பாதுகாப்பு அல்லது அரச உத்தரவு அல்லது பொது சுகாதாரம் அல்லது ஒழுக்கநெறி என்பனவற்றை பாதுகாப்பதற்கென.

1:3. பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள்:-

அரசியலமைப்பில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள் தொடர்பான கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் ஏற்பாடுகள் நீக்கப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் இது பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது வழங்கப்பட்டு அநாவசியமான சிறப்புரிமையாக உள்ளது. அத்துடன் பேச்சுச் சுதந்திரம், கருத்து சுதந்திரம், தகவல் சுதந்திரம் என்பனவற்றுக்கான நவீன காலத்து தரங்களை பிரதிபலிப்பனவாகவும் இல்லை. 1953ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்ற அதிகாரங்கள் சிறப்புரிமைகள் சட்டத்துக்கு பின்னர் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள் ரத்துச் செய்யப்படல் வேண்டும்.

1:4. அவசரகால பிரகடனத்தின்போது அடிப்படை உரிமைகளின் வலுக்குறைப்பு:-

அவசரகால நிலைப் பிரகடனங்களின்போது அடிப்படை உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடானது குடிமக்கள் அவ்வாறான உரிமைக்கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பில் நிவாரணம் தேடி நீதி மன்றம் செல்வதற்கான எல்லை வரையிலானதாக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது ICCPR உறுப்புரை 4இல் தரப்பட்டுள்ள எல்லை வரையிலானதாக அமையும். இலங்கைச் குழ்நிலைகளுக்கு பொருந்தும்படியாக மாற்றியமைக்கும்போது பின்வருமாறு:

- I. அதிகாரபூர்வமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தேசத்தின் இருப்புநிலை மீது பொது அவசரகால நிலை அச்சுறுத்தும் காலப்பகுதியில் இவை அமுல் செய்யப்படலாம்.
- II. சூழ்நிலையின் அவசியத்தினால் ஏற்படக்கூடிய கண்டிப்பான தேவையின் எல்லை வரையில் அதுவும் சர்வதேசச் சட்டங்களின் கீழான பிற கடப்பாடுகளுடன் முரண்படாத வகையில் அமுல் செய்யப்படலாம்.
- III. அமுலாக்கம் இனம், சாதி, நிறம், பால், பாலியல் தொடர்பிணைவு, மொழி, மதம், சமூக மூலம் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவதற்கு இடம் கொடாது.
- IV. குறிக்கப்பட்ட சில சிறப்பான உரிமைகள், அதாவது வாழ்வுரிமை, சித்திரவதை, கொடூரம், மனிதாபிமான குறைவாக தரக்குறைவாக நடத்தப்படுதல், தண்டனை என்பனவற்றிலிருந்து விடுபட்டிருத்தல், அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபடும் உரிமை, ஓர் ஒப்பந்தக் கடப்பாடு ஒன்றினை நிறைவேற்ற முடியாது போனமைக்காக சிறைப் படுத் தப் படா திருக்கும் உரிமை என்பன எச்சூழ் நிலையிலும் தரக்குறைவுபடுத்தப்படலாகாது.

1:5. சட்டவாக்கத்தின் அரசியலமைப்பு இசைவுபாடு பற்றிய நீதித்துறையின் மீளாய்வு: எந்நேரத்திலும் சட்டவாக்கத்தை நீதித்துறை மீளாய்வு செய்வதற்கும் அனுமதிக்கும் வகையில் அரசியலமைப்பில் திருத்தங்கள் செய்யப்படல் வேண்டும். இப்போதுள்ளவையும் எதிர்காலத்தில் நிறைவேற்றப்படவுள்ளவையுமான சட்டவாக்கங்கள் அரசியலமைப்புடன் முரண்படுவது மீளாய்வுக்கு உட்படல் வேண்டும். அத்துடன் ஏற்கனவே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டவாக்கங்கள் மீதான நீதித்துறை மீளாய்வுகளுக்கு கால எல்லை விதிக்கப்படலாகாது. இதனை நிறைவேற்றுவதற்கு வசதியாக அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 16 (1) நீக்கப்படல் வேண்டும்.

உறுப்புரை 16 (1) பின்வருமாறு உள்ளது. "எழுதப்பட்டதும் எழுதப்படாதமுமான சட்டங்கள் இந்த அத்தியாயத்தில் இனிவரும் ஏற்பாடுகளுடன் முரண்படுவதாக இருந்தபோதிலும் செல்லுபடியாகும் தன்மை வாய்ந்தவை" இப்பகுதி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைத்

தத்துவங்களை மீறுவதால் ரத்துச் செய்யப்பட வேண்டியது.

2 செய்தித்தாள்கள் மற்றும் பத்திரிகை சட்டங்கள்:

2:1 உத்தியோகபூர்வ இரகசியங்கள் சட்டம்:-

உத்தியோகபூர்வ இரகசியங்கள் பற்றி தெளிவற்ற, மொட்டையான முறையில் வரையறை செய்யும் இச்சட்டம் ரத்துச் செய்யப்படல் வேண்டும். தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு தகவல் வெளியிடப்படுவதை இயல்பானதாகவும் இரகசியம் காப்பதை விதிவிலக்ககாகவும் கொள்ளப்படல் வேண்டும்.

2:2தகவலுக்கான உரிமைச்சட்டம்:-

வெளிப்படைத்தன்மைக் கொள்கை கொண்டதாகவும் திறந்த அரசாங்கமொன்றினை வெளிக்காட்டுவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இதனில் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டிய தகவல்களின் பட்டியலும் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டிய காலப்பகுதியும் குறிக்கப்படுதல் வேண்டும். சயாதீன அமைப்பொன்று மேன்முறையீடு செய்து அதனை அடைவதற்குரிய சட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படல் வேண்டும். அத்தகைய சட்டமானது விதிவிலக்கான வகைகளுக்கு ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அதாவது பாதுகாத்தல், வணிகம் தொடர்பான அந்தரங்க தகவல்கள், சட்ட அமுலாக்கல் இரகசியங்கள், அந்தரங்கம் பேணுவதான அடிப்படையில் பெறப்படும் தகவல்கள், தேசியப் பாதுகாப்பு போன்றவையே அவையாகும். 2004 ஆம் ஆண்டு அமைச்சரவையினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தகவல் சுதந்திரச் சட்டத்தின் அடிப்படைகள் பின்பற்றப்பட்டு தகவலுக்கான உரிமைகள் சட்டமூலத்தினை தயாரித்தல் வேண்டுமென அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக்கொள்கிறோம். தன்னிச்சையான போக்கில் தகவலை மறுப்பது தொடர்பான முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்வதற்கு அதிகாரமுள்ள சுயாதீனமான அதிகாரபீடம் ஒன்று நியமிக்கப்படல் வேண்டும். பிற சட்டங்கள் தொடர்பான இரகசியக் காப்பு பிரமாணங்கள் தகவல் உரிமைச் சட்டத்திற்கு அமைவாக இருத்தல் வேண்டும்.

2:3 1973 இன் பத்திரிகைப் பேரவைச் சட்டம்:-

இது இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணையகத்தின் மூலமாக இன்று அமுல் செய்யப்படும் சுய ஒழுங்குபடுத்தல் முன் முயற்சிகளுக்கு இடமளிக்கும் வகையில் ரத்து செய்யப்படல் வேண்டும். 2:4 எவ்வாறாயினும், அமைச்சரவை கூட்ட நிகழ்வுகள், அமைச்சரவைப் பத்திரங்கள், தீர்மானங்கள் என்பவற்றை செய்தித்தாள்கள் பிரசுரிப்பதை தடை செய்யும் அதன் 16 ஆவது பிரிவு தன்னிச்சையானதும், கட்டுப்பாடு விதிப்பதானதும் நியாயப்படுத்தப்பட முடியாததுமானதாதலில் ரத்து செய்யப்படல் வேண்டும்.

2.5 அசோசியேற்டட் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் ஓ.்.ப் சிலோன் (ANCL) நிறுவனத்தின் உரிமையுடமைத் தளத்தினை விரிவாக்குதல்:-

ANCL (சிறப்பு ஏற்பாடுகள்) சட்டம் தேசியமயமாக்குதல் பற்றி அன்றி உரிமையுடைமைத் தளத்தினை விரிவுபடுத்துதல் பற்றியே சந்தேகத்திற்கிடமின்றித் தெரிவிக்கின்றது. இதன் நோக்கங்களை அடையும் வகையில் தத்தமது அரசாங்கங்கள் Lake House எனப்படும் ஏரிக்கரைப் பத்திரிகை நிறுவனத்தின் உரிமையுடைமையை விரிவுபடுத்துவதென தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களில் உறுதியளித்திருந்தன. 1996ஆம் ஆண்டின் அரசாங்கம் நியமித்த குழு நிறுவனத்தின் உரிமையுடைமைத் தளத்தினை விரிவுபடுத்துவதற்கான பொறியமைப்பொன்றினை பிரேரித்திருந்தது. ஆயினும் இச்சிபாரிசுகள் அமுல் செய்யப்படவில்லை. ANCL தொடர்பான இப்பிரமாண ஏற்பாடுகள் உடனடியாக அமுல்செய்யப்பட வேண்டியது முக்கியானதாகும்.

- 3. தண்டனைச் சட்டக்கோவையின்படியான குற்றங்கள்:
- 3.1 19ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதான அரசுப் பகை தொடர்பான விவகாரங்களை கையாளும் 120ஆவது பிரிவு மிக அகன்றதான நோக்கெல்லை கொண்டது. இது சர்வதேச மனிதவுரிமைச் சட்டங்களின் அடிப்படைகள் கொண்டு மேம்படுத்தி அமைக்கப்படுதலோ ரத்துச் செய்யப்படுதலோ வேண்டும்.
- 4. நீதிமன்றத்தினை அவமதித்தல்:

பொருண்மைச் சட்டம், நடவடிக்கை முறைச்சட்டம் என்பன தொடர்பில் தெளிவுபடுத்துவதற்கு நீதிமனற் அவமதிப்புச் சட்டம் ஒன்று அவசியமானது. அத்தகைய ஒரு சட்டம், ஐக்கிய இராச்சியத்தின் 1981ஆம் ஆண்டின் நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டத்தினதும் 1971ஆம் ஆண்டின் இந்திய நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டத்தினதும் அடிப்படைகள் வழியே தெளிவாக கட்டமைக்கப் பட்டவையான நீதிமன்ற அவமதிப்புச் சட்டம் மற்றும் விசாரணை நிலை விதிகள் என்பவற்றின் நோக்கெல்லைகள் பற்றி துல்லியமாக பொருள் வரையறை செய்யும். சட்டம் தீர்ப்புக்கள், நீதிமுறை நடத்தைகள், நீதிமுறை நடவடிக்கைகள் அத்துடன் ஏதேனும் நீதி நிர்வாகத்திற்கு குந்தகமாயில்லாத நிலையில் தொடர்ந்தும் நடைபெற்றுவரும் நீதிமுறை நடவடிக்கைகள் பற்றியும் நியாயமான விமர்சனங்களை அனுமதித்தல் வேண்டும். அதேவேளை தகவல் மூலங்களின் அந்தரங்கத் தன்மை பற்றிய பொது விதிகளுக்கான நன்கு வரையறை செய்யப்படாத விதிவிலக்குகள் என்பவற்றையும் அவமதிப்புக்குற்றச்சாட்டுக்களை நிர்ணயிப்பதற்கான நியாயமான நடைமுறைகளையும் குறித்துக் காட்டுவதுடன் உண்மையான அவமதிப்பு ஒன்று கண்டறியப்பட்டிருக்குமாயின் அதற்கென உச்சளவு தண்டனை வழங்குவது பற்றிய குறித்துரைப்பும் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும்.

5. வெளியீடுகளை தடைசெய்தல்:

வெளியீடுகளை தடைசெய்வது பற்றியும் அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் அனுமதிக்க்பபடக்

கூடியவையும் கருத்து சுதந்திரம், தகவல் சுதந்திரம் என்பவற்றிற்கு பொருத்தமானவையும் தவிர்ந்த ஏனைய வெளியீடுகளின் இறக்குமதிகள் மீது, தலையீடுகளை தவிர்க்கும் விதமான சுங்கத்தினைக் களத்தின் தடைகள் பற்றியும் சட்டத்தின் இன்றையநிலை பற்றி தெளிவுபடுத்தப்படல் வேண்டும்.

6. அரசியலமைப்புக்கான ஆறாவது திருத்தம்:

அரசியலமைப்பின் ஆறாவது திருத்தத்தின் ஏற்பாடுகள், பேச்சு மற்றும் கருத்து சுதந்திரங்கள் மீது அழுத்தங்களை பிரயோகிக்கின்றனவா என்பதை உறுதி செய்யும் விதத்தில் அவை மீளாய்வு செய்யப்படல் வேண்டும்.

7. அவசரகால விதிகள்:

- 7.1 அவசரகால விதிகளின்கீழ் தணிக்கையும் பிறகட்டுப்பாடுகளும்.
- 7.1.1 கருத்து வெளிப்பாடானது, ICCPRஇனால் குறித்துரைக்கப்பட்ட கட்டமைப்பினுள் வருபவை தவிர்த்து, முன் தணிக்கைக்கு உட்படுத்தப்படலாகாது. கருத்துச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சட்டவிதிகள் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படவும் ஊடகப் பிரிவுகள் யாவற்றிலும் மூன்று மொழிகளிலும் உடனடியாக வெளியிடப்படவும் அத்துடன் குறித்துரைக்கப்படும் காலப்பகுதியொன்றினுள் பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரம் எனப்படும் கடும் செயன்முறையோன்றிற்கு உட்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.
- 7.1.2 தணிக்கை தொடர்பான கொள்கையானது தேசிய பாதுகாப்பு, கருத்துச் சுதந்திரம், தகவலை சென்று அடைதல் (1995 ஒக்டோபர் 01) என்பவை பற்றிய ஜொ⊡ன்ஸ்பேர்க் கோட்பாடுகளால் வழிகாப்பட்டடல் வேண்டும்.
- 7.1.3 1947 ஆம் ஆண்டின் பொது மக்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தினைத் தழுவி இயற்றப்பட்ட அனைத்து விதிகளும் தேவை. அத்துடன், அல்லது உகந்தநிலை அத்துடன் அல்லது சரிசம விகிதமுடைமை என்பவற்றிற்கான நியதிச் சட்டப் பரிசோதனைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுதல் வேண்டும். அவசரகாலச் சட்டவிதிகளின் கீழான கைதுகள் புறநிலை நியாய அடிப்படை கொண்டனவாகவும் ஒரு தெளிவற்றதும் சந்தேக அடிப்படையிலானதுமானவை அன்றி சட்டத்தினால் நியாயப்படுத்தப்படக் கூடியனவாகவும் இருத்தல் வேண்டும். கைதுக்கான காரணங்கள் தெரிவிக்கப்படல் வேண்டுமென்பதுடன் கைது செய்யப்பட்ட நபர் மிக அருகிலுள்ள நீதிமன்றத்தில் முறைப்படி ஆஜர்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.
- 7.1.4 வெளியீடுகளை தடை செய்யும் அவசரகால சட்டவிதிகள் மற்றும் தகுதி வாய்ந்த அதிகாரியினால் அங்கீகரிக்கப்படாத பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தினால் குற்றமென காணப்படும் ஒரு செயல் பற்றிய வெளியீடுகளை தடைசெய்தல் மற்றும் வன்முறைக் குற்றச்சாட்டு தொடர்பில் ஓர் அச்சகத்திற்கு சீல் வைத்தல் என்பவற்றிற்கு அதிகாரமளிப்பதான 1979 ஆம் ஆண்டின் பயங்கரவாத தடைச்சட்டம் ரத்துச் செய்யப்படவோ அல்லது தேவை அத்துடன் அல்லது உகந்தநிலை அத்துடன் அல்லது சரிசம விகிதமுடைமையை உறுதி செய்யும் விதத்தில் அமைச்சு அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்தும் விதத்தில் திருத்தப்படவோ அத்துடன் அச்சகத்தை சீல் வைக்கும் கடும் நடவடிக்கைக்கு பதிலாக உரிய தண்டனை குறித்துரைக்கப்படவோ வேண்டும்.

8. பத்திரிகை அச்சுத்தாளின் உயர்ந்த விலை:

அச்சுத்தாள் இறக்குமதி மீது இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் மிகப் பெருமளவு சுங்கத்தீர்வை, பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியுள்ள பிரிவினரின் கல்வியினதும் தகவல் பெறும் வாய்ப்பினதும் விலைகளை அதிகரித்துள்ளது. அறிவு திறம்பட விநியோகிக்கப்படுவதற்கும் பரப்பப்படுவதற்கும் பெரும் தடையாக இறக்குமதித் தீர்வை அமைந்துள்ளது. இதனால், அச்சுத்தாள் இறக்குமதிக்கு தீர்வைகள் விதிக்கப்படலாகாது என்று முன்மொழியப்படுகிறது.

பேச்சு சுதந்திரம், கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரம் என்பன தணிக்கை, ஊடக விதிகளால் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தல் போன்ற நேரடி காரணிகளால் மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை. செய்தித் தாள் விலைகள், இறக்கு மதி தீர்வைகள் போன்ற உட்கட்டமைப்பு விவகாரங்களாலும் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். இக்கோட்பாட்டினை இந்தியாவின் உச்சநீதிமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. அச்சுத்தாள் மீதான மிகவுயர்ந்தளவு இறக்கு மதித் தீர்வை ஒரு பத்திரிகை நிறுவனம் இயங்கும் சாத்தியத்தை இல்லாமற் செய்கிறது. இந்நிலை பேச்சுத் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் என்பன மீறப்படுவதில் முடிவுறும்.

இலங்கையின் செய்திப் பத்திரிகை வெளியீட்டில் மொத்தச் செலவினத்தில் 55-65% அச்சுகத்தாள் செலவீனமாகிறது. மேற்கு நாடுகளில் இந்த வீதம் 25-30% ஆகவேயுள்ளது. அச்சுத்தாள் உற்பத்தியை மூன்று மிகப்பெரிய கம்பனிகளே தமது கட்டுப்பாட்டில் கொண்டிருக்கின்றன. இவை உலகின் 70% தேவையை நிறைவு செய்கின்றன. விலைகளோ கோரிக்கை மற்றும் நிரம்பல் கோட்பாடுகளினால் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை.

அச்சுத்தாள் விலையுயர்வின் நேரடி விளைவாக இலங்கை போன்ற அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளின் வெளியீட்டாளர்கள் பத்திரிகை பிரதிகளின் விற்பனை விலைகளை அதிகரிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றார்கள். இதனால் செய்திகள், தகவல்ள் மக்கள் மத்தியில் பரவுவது பாதிப்புக்குள்ளாகிறது.

இந்நிலையில், சிறிய நாடுகளின் செய்தித்தாள் வெளியீட்டாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை கருத்தில்கொள்ளுமாறு அச்சுத்தாள் விநியோகத்தர்களை இப்பிரகடனம் கோருகிறது.

9. அரச ஒலிபரப்பு சேவை:

- 9.1 இலங்கையின் அரசினால் நிதி வழங்கப்பட்டு வரும் ஒலிபரப்பு சேவைகள் மக்களை உரிமையாளர்களாக கொண்டியங்கும் நிறுவனங்களாக மாற்றப்பட்டு அவை அரச கட்டுப்பாட்டிலிருந்து முற்றாக விடுவிக்கப்படல் வேண்டும்.
- 9.2 பொது மக்களுக்கான ஒலிபரப்பின் பயன்கள், ஒலிபரப்பு அதிகார சபைகளின் ஆட்சிச் சபைகளில் சமநிலை பேணும் வகையிலும் சுயாதீனமான அடிப்படையிலும் நியமனங்கள் வழங்கப்படுவதன் மூலம் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும்.

10. இலத்திரனியல் ஊடகம்:

10.1 சுயாதீன ஒலிபரப்பு அதிகார சபை

கயாதீனமான ஒரு ஒலிபரப்பு அதிகார சபை இருத்தல் அவசியம். அதாவது அது அரசாங்கத்தினதோ அரச சார்பற்ற தரப்புகளிலிருந்தோ எந்தவித அழுத்தத்திற்கும் உள்ளாகாது உண்மையான சுயாதீனத்துடன் இயங்குவதாயிருத்தல் வேண்டும். அது ஒலிபரப்புக் கொள்கை அமுலாக்கத்தினை மேற்பார்வை செய்வதுடன், வானொலி உரிமங்கள், தனியார் மற்றும் அரச ஒலிபரப்புடன்கூடிய தொழில்நுட்ப விவகாரங்கள் என்பவற்றினை ஏற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். இதற்கான சட்டவாக்கம் மக்களுக்கு தகவல் பெறுவதற்குள்ள உரிமை பற்றியும் பொதுமக்கள் நலன்கள் தொடர்பான அபிப்பிராயங்கள் பற்றியும் மாற்றுக் கருத்துக்கள் தொடர்பிலான சமநிலை பேணப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும் விசேடமாக குறிப்பிடல் வேண்டும். இந்நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்களை தெரிவு செய்யும் நடைமுறையானது எந்தவொரு அரசியல் குழுவும் ஆதிக்கம் பெறாமலிருப்பதை உறுதி செய்வதாயிருத்தல் வேண்டும்.

10.2 மக்களுக்கான வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைகளை விருத்தி செய்வதற்கான கொள்கை சட்டமூலம் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். குறைந்தபட்சம் 50 சதவீதமான நிகழ்ச்சிகள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட மக்கள் சேவையின் நோக்கங்களை பிரதிபலிக்கும்படியாக ஒழுங்குபடுத்தல் அதிகார சபை பார்த்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

10.3 இணையம்:

கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் மிகவும் முக்கியமான அபிவிருத்திகளில் இணையத்தின் வளர் ச் சியும் ஒன்றாகும். இணையம் ஊடகத்தை ஜனநாயகமயப்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் Bloggers என்னும் வடிவத்தில் உயர் பணிசாரா ஊடகவியலாளர்களின் தோற்றத்தையும் ஊக்குவித்துள்ளது. சுதந்திரமான, தடங்கலற்ற பேச்சு மற்றும் ஜனநாயக ஊடகம் என்பவற்றை மேம்படுத்துவதை நோக்கிய Bloggersஇனது பங்களிப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். அத்துடன் அரசு கட்டுப்பாடுகளால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களாக Bloggers உள்ளார்கள் என்பதை நாம் அங்கீகரிக்கிறோம். அவர்களின் பணி மரபுவழி அச்சு மற்றும் ஒலிபரப்பு ஊடகம் என்னும் வகையில் தவறாக பயன்படுத்தப்படுவதையும் அங்கீகரிக்கின்றோம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் பொறுப்பு வாய்ந்த Bloggersக்கும் மற்றும் புதிய ஊடக செயற்பாட்டாளர்களுக்கும் எமது ஆதரவினைத் தர முன்வருகிறோம். அத்துடன், வலுமிக்கதும் சுயாதீனமானதுமான ஓரிடத்தில் அணிசேரும் ஊடகத்தினை உருவாக்குதல் நோக்கிய திசையில் அவர்களுடன் ஐக்கியப்பட்டு பணியாற்ற எதிர்பார்க்கின்றோம்.

10.4 இணையத்தை கலந்தாலோசனை செய்கிற ஐனநாயகத்திற்கான முக்கிய இடைவெளியாக அங்கீகரிக்க வெண்டும் என அரசாங்கத்தை நாம் குறிப்பாக வேண்டுகிறோம். அத்துடன், இணையத்தில் கட்டுப்பாடற்ற பேச்சுக்கான இடைவெளியை அதிகரிக்கச் செய்யும் கொள்கைகளை முன்வைக்குமாறும் அதேவேளை நியாயமான காரணங்களின்றி இணையத்தளங்களை தடை செய்தல், இடைமறித்தல், தணிக்கை செய்தல் என்பனவற்றை தவிர்க்குமாறும் அழைப்பு விடுக்கின்றோம். இப்பொழுது மரபுவழியான அச்சு ஊடகத்திற்கும் இணையத்திற்குமிடைய ஒன்றிணைவு காணப்படுகிறது. இணையத்தில் அநேகமான பத்திரிகைகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையில் எமது

இந்தப் பிரகடனத்தில் கோரப்பட்டுள்ள சலுகைகள், பாதுகாப்புக்கள் அனைத்தும் இணையத்தளப் பத்திரிகைகளுக்கும் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று மிகவும் உறுதியுடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

11. ஊடக மூலகங்களின் பாதுகாப்பு:

ஊடக மூலங்களின் அந்தரங்கத் தன்மையை பாதுகாப்பதற்கான சட்டவாக்கம் அறிமுகம் செய்யப்படல் வேண்டும். அது நீதிமன்ற அவமதிப்பு சட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைதல் வேண்டும். அதில் ஊடக மூலங்களை வெளிக்காட்டும் நிபந்தனைகள் தெளிவாக வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன.

12. சட்டவாக்கத்தை மீளாய்வு செய்தல்:

சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமகால நியமங்களின் பிரகாரம் சட்டங்கள் மீளாய்வு செய்யப்படவும் திருத்தம் செய்யப்படவும் வேண்டும். குறிப்பாக, 1927ஆம் ஆண்டின் ஆபாச வெளியீடுகள் சட்டம், 1912ஆம் ஆண்டின் பகிரங்க நிகழ்ச்சி செயலாற்றுகைச் சட்டம், 1958ஆம் ஆண்டின் பகிரங்க நிகழ்ச்சி நிறைவேற்றுகைச் சபைச்சட்டம், தெய்வ நிந்தனை வெளியீடுகள் சட்டம் என்பன மீளாய்வு செய்யப்பட வேண்டியன.

13. ஊடக நிறுவனங்களினதும் ஊடகவியலாளர்களினதும் பொறுப்புக்கள்-தன்னார்வ ஒழுக்கநெறிக் கோவை — சுய ஒழுங்குபடுத்தலுக்கான ஆதரவு:

- 13.1 அனைத்து அச்சு ஊடக நிறுவனங்களும் ஊடகவியலாளர்களும் நடப்பிலுள்ளதும் இலங்கை பத்திரிகை நிறுவனம், இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணையகம், இலங்கை ஊடகவியல் கல்லூரி, இலங்கை செய்தித்தாள் சமூகம், சுதந்திர ஊடக இயக்கம், இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம், இலங்கை தமிழ் ஊடகவியலாளர் சங்கம், இலங்கை முஸ்லிம் மீடியா ..போரம், ஊடக ஊழியர் தோழிற்சங்க சம்மேளனம் மற்றும் தென்னாசிய சுதந்திர ஊடகவியல் சங்கம் இலங்கைப் பிரிவு என்பனவற்றினால் தமதென ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டதுமான இலங்கைப் பத்திரிகை ஆசிரியர் கழகத்தின் பத்திரிகையாளர் நடைமுறைக் கோவையினை ஒட்டியொழுகுபவராவர். அச்சு ஊடக நிறுவனங்கள் அனைத்தும் மற்றும் ஊடகவியல்துறையினரும் இலங்கை பத்திரிகை முறைப்பாட்டு ஆணையகத்தின் ஒத்துழைப்புடன், ஆணையக செயலகத்தின் தொடர்பாடல்களையும் ஆணையகத்தின் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைக்கும் கவுன்சிலின் தீர்மானங்களையும் (பத்திரிகை ஆசிரியர் கழகத்தின் கோவை பிரகடனத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது) ஏற்றுச் செயற்படுவர்.
  - 13.2 ஊடகமானது வெறுமனே அரசியல் ரீதியான கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து மட்டும் விடுபட்டதாயிருத்தலாகாது என்றும் நியாயமற்ற வணிகத்துறை செல்வாக்குகள், கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்டதாயிருத்தல் வேண்டும் என்றும் நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஊடகங்கள் வணிகத்துறை விளம்பரங்களில் தங்கியிருப்பதனை ஒப்புக்கொள்ளும் அதேவேள, வணிக நிறுவனங்கள் தாம் வழங்கும் விளம்பரங்களை மீளப்பெறுவதன் மூலம் ஊடகங்களுக்கு அழுத்தங்கள் பிரயோகிப்பது, ஆசிரியர் பகுதிகளுக்குரிய இடங்களை கைப்பற்றிக் கொள்வது என்பன உலகளவில் நடைபெறுகின்றதென்பதையும் ஒப்புக்கொள்கின்றோம். அத்தகைய நியாயமற்ற வணிகச் செல்வாக்குகளிலிருந்து ஊடக

கதந்திரத்தைப் பாதுகாக்க நாம் பிரயத்தனங்களை எடுப்போம். குறிப்பாக, வணிக விளம்பரங்களின் நலன்கள் எமது வெளியீடுகளின் நலன்கள் மீது செல்வாக்கு பிரயோகிப்பதையோ, எமது செய்தி வெளியீடுகளிலுள்ள நியாயப்பாடுகள், புறநிலை யதார்த்த நிலைப்பாடுகளில் குறுக்கிடுவதையோ அனுமதிக்காதிருப்போம்.

14. ஊட<mark>கவியலாளர்களுக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் பணித்துறை நிபந்தனைகளில்</mark> முன்னேற்றம்:

சுதந்திரமாக பணிகளில் ஈடுபடும் நிலை ஊடகவியலாளர்களுக்கு இல்லாத நிலையில் சுதந்திரமான ஊடகம் ஒன்று இருக்கமுடியாது. உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சுதந்திரமாகப் பணி செய்வதை உத்தரவாதப்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தினை அங்கீகரிக்கும் அதேவேளை ஊடகவியலாளரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டங்களின் அவசியத்தையும் பின்வருவன உள்ளடங்கலான, ஆனால் அவற்றுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிராதவையான, தொழிற்றுறைக்கான சிறந்த நடைமுறைகளின் தேவையையும் அங்கீகரிக்கின்றோம்.

அ) இந்தியாவில் தொழில் வாய்ப்பு நிபந்தனைகளை சீர் செய்வதற்கு பயன்படுத்தப்படும் 1955ஆம் ஆண்டின் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் மற்றும் செய்தித்தாள் ஊழியர்களின் (சேவை நிபந்தனைகள்) சட்டத்தின் அடிப்படை கொண்டு சட்டமொன்றை உருவாக்குவதற்கு

ஆதரவு தருதல்.

(ஆ) ஆயுத மோதல்கள் இடம்பெறும் இடங்களில் ஆபத்தான தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடும் ஊடகவியலாளரின் பாதுகாப்பு பற்றிய மூன்றாவது ஜெனீவா சாசனத்தின் 1977ஆம் ஆண்டின், ஜூன் 8ஆம் திகதி மேலதிக உபசரணை அடங்கிய 79ஆம் பிரமாணத்தை அமுல் செய்தல்.

(இ) ஊடகவியலாளருக்கு காப்புறுதித் திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு ஊக்கமளித்தல்.

(ஈ) ஊடகவியலாளரின் நலன்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அமைப்புக்கள், கூட்டு நடவடிக்கைகள் என்பவற்றின் உருவாக்கத்தை ஊக்குவித்தல்.

15. ஊடகவியற் பயிற்சியின் அவசியம்:

பிரகடனமானது, ஊடகத்துறையில் பெருமளவு உயர் பணிப்பண்புகள் ஊட்டப்படுவதன் அவசியத்தையும் இளைய மற்றும் நடுத்தர ஊடகவியலாளர்களுக்கு நெறிமுறை, செய்முறை ஆகிய இரண்டிலும் பயிற்சிகள் வழங்கப்படுவதன் அவசியத்தையும் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றது. இது, இப்பொழுது ஊடகவியற் கல்லூரியினால் நடத்தப்பட்டு வரும் ஊடகவியல் டிப்ளோமா கற்கைகளை ஊடகவியற் பட்டங்கள் வழங்கப்படும் மட்டத்திற்கு உயர்த்தப்படுவதையும் உள்ளடக்குகிறது.

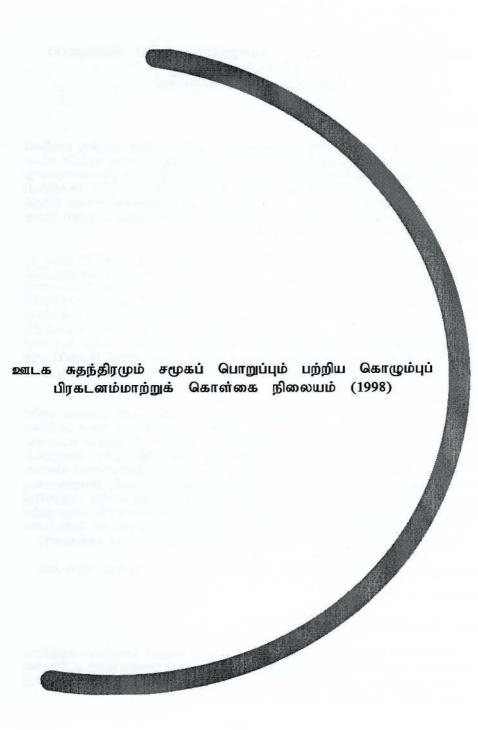
மேற்படி, பொது உடன்பாடானது, தனிப்பட்ட அமைப்புக்கள் இங்கே தரப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளுக்கு மேலதிகமான சீர்திருத்தங்களுக்காக பிரசாரங்களில் ஈடுபவதை தடை செய்யாது.

முடிவுரை

ஊடகவியல் சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு தொடர்பான பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு கருத்தரங்கினை நாம் வரவேற்கின்றேம். இதனை இலங்கைப் பத்திரினை ஸ்தாபனம், இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம், சுதந்திர ஊடக இயக்கம், பத்திரிகை ஆசிரியர் கழகம், இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்கம் மற்றும் ஐ.நா. கல்வி, விஞ்ஞான கலாசார அமைப்பு (யுனெஸ்கோ) என்பவற்றின் ஆதரவுடன் கூட்டாக ஏற்பாடு செய்துள்ளது. இதனால் ஊடகத்துறையின் பல்வேறு பிரிவுகளுடன் உயர் மட்டத்திலான ஒத்துழைப்பும் கூட்டிணைவும் பெறப்பட்டுள்ளது.

இந்நிலையில், கருத்துச் சுதந்திரத்தை பொதுவாகவும் ஊடக சுதந்திரத்தை குறிப்பாகவும் சமூகப் பொறுப்புடன் இணைத்து முன்னெடுக்கும் முயற்சிகளில் தொடர்ந்தும் நாம் ஐக்கியத்துடனும் ஒத்துழைப்புடனும் பணியாற்றும் எமது உறுதிப்பாட்டினை தெரிவித்து கொள்ளுகிறோம். எனவே, அனைவருக்கும் பொதுவான இந்தத் தொலைநோக்கினை அடைவதில் கருத்து வேறுபாடுகள், இரு வேறுபட்ட பங்கிலான அணுகுமுறைகள் என்பனவற்றை கைவிட்டு ஒன்றிணையுமாறு ஊடக அமைப்புக்களை கோருகின்றோம்.

இப்படிக்கு,
இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம்
சுதந்திர ஊடக இயக்கம்
இலங்கை பத்திரிகை சங்கம்
இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர் கழகம்

ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும் பற்றிய கொழும்புப் பிரகடனம் மாற்றுக் கொள்கை நிலையம்

முன்னுரை

கருத்துக்களை வெளியிடுதல் மற்றும் ஊடக சுதந்திரத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு ஐக்கியம் மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கான பொறுப்பினை மீண்டும் வலியுறுத்துவதற்காக சுதந்திர ஊடக அமைப்பு, இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர்களது சங்கம், பத்திரிகை உரிமையாளர்களது சங்கம் என்பவற்றால் ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு பற்றிய கொழும்புப் பிரகடனம் முன்வைக்கப்பட்டது. இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம் இந்தக் கலந்துரையாடல்களில் பங்குபற்றியதோடு, நிர்வாகக் குழுவின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற பின் பிரகடனத்தில் கைச்சாத்திடுவதாக அறிவித்தது.

கொழும்பு பண்டாரநாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் 1998 ஏப்ரல் 27 முதல் 29 வரை நடைபெற்ற ஊடக சுதந்திரமும் சமூகப் பொறுப்பும் பற்றிய கருத்தரங்கின் இறுதியில் பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டது. மேற்குறிப்பிட்ட அமைப்புக்களுடன் உலக பத்திரிகையாளர் சங்கம் மற்றும் மாற்றுக் கொள்கை நிலையம் இதனை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. கருத்தரங்கில் உள்ளக நெருக்கடி பற்றி அறிக்கையிடுதல், குற்றவியல் அபிவிருத்தி மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களின் போக்கு பற்றி ஆராயப்பட்டது. பொதுநலவாய நாடுகளின் வரலாற்றில் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், பிரசுரகர்த்தாக்கள், ஊடகவியலாளர்கள், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகள் ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு பற்றி கலந்துரையாடுவதற்காக ஒரே இடத்தில் கூடி பொது அடிப்படையில் இணக்கப்பாட்டுக்கு வந்த முதற் சந்தர்ப்பம் இதுவாகும்.

பிரதி ஊடக அமைச்சர் அநுர பிரியதர்ஷன யாப்பா மற்றும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ரணில் விக்ரமசிங்க ஆகியோர் அங்குரார்ப்பண வைபவத்தில் உரையாற்றினர். தென் ஆபிரிக்க ஊடக நிறுவனத்தின் நிர்வாகப் பணிப்பாளர் திருமதி. ஜினட் மிஸி பிரதான உரையை நிகழ்த்தினார். ஊடகவியலாளர்களைப் பாதுகாக்கும் கமிட்டியின் ஆசிய செயற்றிட்ட இணைப்பாளர் லின் நிவுமான், □ஆடிகல் 19□ (யுசவஉைடந 19) இன் எலிசபத் நிஸான், உலக பத்திரிகை சுதந்திரக் கமிட்டியின் தலைவர் கஷ்ரோவ் சிரானி, பொதுநலவாய நாடுகளின் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் லின்டிஸி ரோஸ், இந்தியாவின் பிரஜாபிரதி பத்திரிகையின் பணிப்பாளர் ஜோர்ஜ் வர்கிஸ் ஆகியோர் கருத்தரங்கில் பங்குபற்றிய வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகளாவர். அந்த வெளிநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் ஊடகம் தொடர்பான சட்ட மற்றும் யாப்பு தொடர்பான பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவினரையும் சந்தித்தனர்.

ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு பற்றிய கொழும்புப் பிரகடனம் முகப்புரை

இந்தப் பிரகடனத்தைத் தயாரித்தோர்:

கருத்துக்களை வெளியிடுதல் மற்றும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சுதந்திரம், ஜனநாயக சமூகத்தின் முன்னேற்றம் மற்றும் வறையரைகள் ஏனைய மனித உரிமைகள் மற்றும் அடிப்படை மனித உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கும் அத்தியாவசியமானது என்பதனையும் உறுதியாக நம்பிக்கை கொண்டு,

மக்களுக்கு தாம் தெரிவு செய்த அரசின் செயற்பாட்டினை கண்காணிப்பதற்கு அரசியல்
விவகாரங்கள் பற்றி அறிந்தவர்களாக மற்றும் ஜனநாயக சமூகத்தின்
பங்குதாரர்களாவதற்கு தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருப்பது அத்தியாவசியமானது என்பதனை கருத்தில் கொண்டு,
மேற்குறிப்பிட்ட சித்தாந்தங்களை இலகுவில் நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக
ஊடகவியலாளர்கள் சமூகத்தில் முக்கியமான பணியை நிறைவேற்றுகின்றார் என்பதனை
உணர்ந்து கொண்டு,
தமது பதவியின் தன்மை காரணமாக அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் சாதாரண
பிரஜைகளை விட கூர்மையான மட்டத திலான விமர்சனத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள
வேண்டும் என்பதனைக் கவனத்தில் கொண்டு,
பொதுமக்கள் தொடர்பான பொது விடயங்கள் பற்றிய கலந்துரையாடல் தடையின்றி,
பலமாக இடம்பெற வேண்டும் என்றும் சுதந்திரமான கலந்துரையாடலில் சில பொய்யான
கருத்துக்கள் உருவாவது தவிர்க்க முடியாதது என்பதனை உணர்த்தி, அரசாங்க
செயற்பாடுகளை விமர்சிப்போர் தாம் உண்மையெனக் கருதும் விமர்சனங்கள் கூட
உண்மையிலே பொய்யானதாக இருந்தாலும் அதனை வெளியிடுவதற்கு தற்போதைய
குற்றவியல் அபிவிருத்தி சட்டம் காரணமாக அச்சமடைந்து, தயக்கம் கொண்டு,
மக்கள் கலந்துரையாடலுக்கு இருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தின் சக்தியும் எல்லையும்
மட்டுப்படுத்தப்படுவதனால் அவர்களுக்கு சட்டரீதியான பாதுகாப்பு வழங்கும் தேவையை
உணர்ந்து கொண்டு,
அநேகமாக தணிக்கையைப் பயன்படுத்துவது தான்தோன்றித்தனமாகவும் மற்றும்
முறையற்ற முறையாலும் மக்களுக்கு தகவல்களை வழங்குவதற்குள்ள உரிமையும் மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பாக சர்வதேச கட்டளைகளுக்கு மாற்றமானது
எனப் புரிந்து கொண்டு,
தமது பணிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு தடைபோடும் வகையில் பயமுறுத்தல் மற்றும்
அச்சுறுத்தல்களுக்கு ஊடகவியலாளர்கள் உள்ளாக்கப்படுவது தொடர்பாக அக்கறையுடன்
கவனத்தில் கொண்டு,
தேசிய பாதுகாப்பு காரணமாக கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் தகவல்களை அறிந்து
கொண்டும் சுதந்திரத்துக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கக்கூடிய மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பத்திற்கு
என்பது பற்றி தெளிவான விளக்கத்ததை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தில் குறிப்பிட்ட
சுதந்திரத்தை அனுபவிப்பதில் அநீதியான முறையில் தடைகளை விதிப்பதற்கு தேசிய
பாதுகாப்பு என்ற போலி காரணத்தைப் பயன்படுத்துவதனை ஊக்குவிக்காமலிருப்பதற்கு
நடவடிக்கை மேற்கொண்டு, பின்வரும் பிரேரணைகள் தொடர்பாக இணக்கப்பாட்டினை
ஏற்படுத்தி, அவற்றை பிரசாரப்படுத்துவது ஏற்றுக்கொண்டு செயற்படுத்துவதற்காக
குறிப்பிட்ட நிறுவனங்களுக்கு பிரேரிக்கின்றது.

அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள்

- 1:1. கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பான அரசமைப்பு உத்தரவாதம்.
- 1.1.1. கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரம் தொடர்பான இலங்கையின் அரசியலமைப்பு உத்தரவாதங்கள் நாட்டின் சர்வதேச சட்டக்கட்டுப்பாடுகளுடன் பொருந்திப் போவனவாக அமைதல் வேண்டும். குறிப்பாக, 1980 இல் இலங்கை ஒப்பமிட்டு ஏற்றுக்கொண்ட சிவில் மற்றும் அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வசே உடன்பாட்டு உறுப்புரை (ஐஊனீசு) உடன் பொருந்திப் போதல் வேண்டும்.
- 1.1.2. அரசியலமைப்பில் கருத்துச் சுதந்திரம், அபிப்பிராயம், தகவல் என்பனவற்றை விளக்கும் மிகச் சிறந்த சொல்லமைப்புக்கள் உள்ளன. ஐஊஊீசு இன் உறுப்புரைகள் 19

- (1), 19 (2) என்பனவற்றை மிக நன்றாக தழுவியவையாக அவை இருக்கின்றன. ஐஊஊீசு உறுப்புரை 19 குறிப்பிடுவது:
- 1. <u>ஏனையவர்களது தலையீடுகளேதுமின்றி</u> அபிப்பிராயங்களை கொண்டிருக்கும் உரிமை ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு.
- 2. கருத்துச் சுதந்திரத்துக்கான உரிமையும் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. இதனுள் தகவல்கள், சகல வகை ஆலோசனைகள் என்பவற்றைத் தேடுதல், பெற்றுக் கொள்ளல், வழங்குதல் என்பவை அடங்குவதுடன் எல்லைகள் கடந்தும், வாய் மூலமாகவும் எழுத்திலும் அச்சுருவிலும் ஒவிய வடிவிலும் அல்லது ஒருவர் விரும்பும் ஏதேனுமொரு ஊடகம் மூலமாகவும் நிறைவேற்ற முடியும்.

1997 ஒக்டோபர் அரசமைப்பு திருத்தம் தொடர்பான சட்ட மூலத்தில் ஐஊஊீசு 19 (1.2) உப பிரிவிற்கு ஏற்றவகையில் 16 (1) உப விதி தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறான போதும் மேற்படி பந்தியின் கீழ் கோடிடப்பட்டுள்ள தேவைப்படும் அம்சங்கள் இந்த சட்ட மூலத்தில் உள்ளடங்காததனால் கருத்துக்களை வெளியிடுதல் மற்றும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வது மற்றும் வியாபிக்கும் உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்காக தேவைப்படும் விடயங்களை இந்த ஷரத்துக்குள் சேர்க்குமாறு பிரேரிக்கின்றோம்.

1.1.3. இந்த உரிமையை விபரமாக விளக்கும் அரசமைப்பு மற்றும் நீதி அமைச்சரின் சட்ட மூல யாப்பில் (நவம்பர் 22-1995) இதில் உரிய பதவிகள் யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

□இந்த உரிமையை வாய்மூலமும் எழுத்து மூலமாகவும் ஒருவர் தெரிவு செய்யும் ஊடகம் மூலமோ தகவல் மற்றும் கருத்து ஆய்வு மூலம் பெற்றுக் கொள்ளும் மற்றும் பரப்பும் உரிமை உள்ளடங்கியுள்ளது. அச்சுப் பொருட்கள், வானொலி ஒலிபரப்பு அலைவரிசை அல்லது தகவல் பிரச்சாரத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் உபகரணங்கள் அல்லது அரசாங்கத்துறை அல்லது தனியார் துறையினால் அல்லது முறையற்ற முறையில் நிர்வகிப்பது போன்ற முறைகளினால் அல்லது கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரத்தின் உரிமையை மட்டுப்படுத்துவதற்கு இடமில்லை.□

1.2 அடிப்படை உரிமை தொடர்பான அரசமைப்புக்குக் கட்டுப்பாடுகள். கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பான விரிவான தாராளவாத அரசமைப்பு உத்தரவு மூலம அ) அதனை அந்த மட்டுப்படுத்தலின் மக்கள் கௌரவம், சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் அடிப்படையில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட சிறந்த ஜனநாயக சமூகத்தில் நியாயப்படுத்தக்கூடிய நீதியான கட்டுப்பாடாக ஆக்கி, தென் ஆபிரிக்காவின் அரசமைப்பின்

36 (1) ஷரத்திற்கு சமமான ஷரத்து ஒன்றை எமது அரசமைப்புக்குட்புகுத்தல். (தென் ஆபிரிக்க அரசமைப்பு) உரிமைச் சட்டத்திலுள்ள உரிமைகளை மட்டுப்படுத்த முடியுமாவது சாதாரண பயன்பாட்டு சட்டத்திற்கு ஏற்ற வகையில் அந்த மட்டுப்படுத்தல் மனித கௌரவம், சமத்துவம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் அடிப்படையிலான திறந்த மற்றும் ஐனநாயக சமூகத்தில் நீதியாகவும் நியாயமானதாகவும் செய்ய முடியுமானபோதும் மட்டுமாகும். இங்கே கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய விடயமானது; (ஆ) இந்த உரிமையின் தன்மை (ஆ) இந்த கட்டுப்பாட்டினை விதிப்பதற்கான காரணிகளது நோக்கத்திலுள்ள முக்கியத்துவம். (இ) அந்த கட்டுப்பாட்டின் தன்மை, அது எவ்வளவு தூரத்திற்கு என்பது (ஈ) அந்த மட்டுப்படுத்தல் மற்றும் மட்டுப்படுத்தலின் நோக்கத்திற்கிடையிலான காலம் மற்றும் (இ) எந்த நோக்கத்றை நிறைவேற்றுவதற்கு பயன்படுத்தக்கூடிய ஆகக்குறைந்த

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு முறைகள் அல்லது

(ஆ) அரசாங்கத்தின் மூலம் அடிப்படை உரிமைகள் தொடர்பாக விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகள் ஐஊஊீசு 19 (3) உப ஷரத்தின் மூலம் வாய்ப்புக் கிடைக்கும் அளவுக்குச் செய்தல். ஜஊஊீசு பிரகடனத்தின் 19(3) உப உறுப்புரை:

(அ) பிறர் தொடர்பான உரிமைகள் அல்லது நற்பெயர் அல்லது கௌரவத்திற்காக

(ஆ) தேசிய பாதுகாப்பு, மக்கள் ஒழுக்கம், மக்கள் சுகாதாரம் மற்றும் ஒழுக்க நெறிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக

1.3 பாராளுமன்ற சிறப்புரிமைகள்

அரசியலமைப்பு ஏற்பாட்டில் மற்றும் 1997 அரசமைப்பு சட்ட மூலத்திலும் பாராளுமன்ற சிறப்புரிமை சட்டம் தொடர்பான ஐஊஊீசுஇன் 19ஆவது உறுப்புரைகளின் அடிப்படையினை மீறும் கட்டுப்பாடுகளை நீக்க வேண்டும்.

1.4 அவசர காலச் சட்டத்தின் கீழ் அடிப்படை உரிமைகளின் பெறுமானத்தைக் குறைத்தல் அவசர கால நிலைப் பிரகடனங்களின்போது அடிப்படை உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடானது குடிமக்கள் அவ்வாறான உரிமைக்கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பில் நிவாரணம் தேடி நீதிமன்றம் செல்வதற்கான எல்லை வரையிலானதாக இருத்தல் வேண்டும். அதாவது ஐஊஊீசு உறுப்புரை 4இல் தரப்பட்டுள்ள எல்லை வரையிலானதாக அமையும். இலங்கைச் சூழ்நிலைக்கு பொருந்தும்படியாக மாற்றியமைக்கும்போது;

(இ) இந்த தடைகளை இன,சாதி, நிறம், பால், பாலியல் தன்மை, மொழி,சமயம் மற்றும்

சமூகப் பின்னணி என்பனவற்றின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது.

(ஈ) ஐஊஊீசுஇன் உறுப்புரையில் 6,7,8 (பந்தி 1.2) 11,15,16 மற்றும் 18 இன் கீழ் குறிப்பிட்ட விசேடமான உரிமைகளின் பெறுமானத்தை என்ற கட்டத்திலும் குறைக்க இடமளிக்கக்கூடாது.

(அ) அதிகாரபூர்வமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட ஒரு தேசத்தின் இருப்பு நிலை மீது அச்சுறுத்தல்

ஏற்படும்போது மட்டும் இத்தடைகளை விதிக்கலாம்.

(ஆ) சூழ்நிலையின் அவசியத்தினால் ஏற்படக்கூடிய அவசியத் தேவையின் எல்லை வரையில

அதுவும் சட்டங்களின் கீழான பிற கடப்பாடுகளுடன் முரண்படாத வகையில் அமுல் செய்யப்படலாம்.

6ஆவது உறுப்புரை:

சகல் பிரஜைகள்து வாழ்வதற்கான சட்ட ரீதியான உரிமையைப் பாதுகாக்கின்றது. மரண தண்டனை தொடர்பான நியமமும் அடங்கும்.

7ஆவது உறுப்புரை:

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளபடி எவரும் சித்திரவதை, கொடூரம் அல்லது மனிதாபிமானக் குறைவாக்கலோ அல்லது சுய கௌரவம் பாதிக்கப்படும் வகையிலான செயற்பாடுகள் அல்லது தண்டனைக்குள்ளாக்கக் கூடாது. குறிப்பாக, தமது விருப்பமின்றி வைத்திய அல்லது விஞ்ஞான ரீதியிலான பரிசோதனைகளுக்கு எவரையும் உட்படுத்தக் கூடாது.

8அவது உறுப்புரை :

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளபடி எவரையும் அடிமைச் சேவைக்கு பயன்படுத்தக் கூடாது. அத்தோடு அடிமைச் சேவை மற்றும் அடிமை வியாபாரம் அதன் சகல தன்மைகளிலும் தடை செய்யப்படும்.

11ஆவது உறுப்புரை :

15ஆவது உறுப்புரை :

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளபடி எந்தச் செயற்பாடோ அல்லது செய்யாமையினால் அது இடம்பெறும் காலத் தில் பாரதூரமான குற்றமாக தேசிய அல்லது சட்டத் தின் கீழ் கவனத்திலெடுக்கப்படாவிடின், (அதனைச் செய்ய) எவராயினும் பாரதூரமான குற்றத்திற்கு குற்றவாளியாக்குதல் அல்லது குறிப்பிட்ட குற்றத்திற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள குற்றத்திற்கு மேலதிகமாக கூடுதலான தண்டனை விதிக்கக்கூடாது.

16ஆவது உறுப்புரை :

இங்கு குறிப்பிடுகின்ற வகையில் சட்டத்தின் முன் சகலரும் எப்போதும் பிரஜையாக

அங்கீகரிக்கும் உரிமையுடையவர்கள் ஆவார்கள்.

18ஆவது ஊறுப்புரை :

இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளபடி எல்லோருக்கும் சிந்திக்கும் மனசாட்சிப்படி செயற்படுவது மற்றும்

மதத்தை பின்பற்றும் உரிமையுண்டு.

1997 ஒக்டோபரில் வெளியிடப்பட்ட அரசமைப்பு சட்ட மூலத்தின் உப ஷரத்தின் 27(1) ஐஊஊீசு பிரகடனத்தின் 2.4 உறுப்புரையில் தேவையான விடயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும் இதில் குறையாக இருப்பது அவசரகால நிலை என்பது தேசத்தின் இருப்புக்கு அச்சுறுத்தல் என்ற விசேட காரணிக்கு எல்லையிடப்படாதிருப்பதாகும்.

1.5 சட்டவாக்கத்தின் அரசியலமைப்பு இசைவுபாடு பற்றிய நீதித்துறையின் மீளாய்வு அரசமைப்புக்கு ஏற்பதாக இருக்கும் காரணத்தினால் எதிர்கால அல்லது சட்ட ஆக்கத்தின் அரசியலமைப்புக்கு இணக்கமானதா என்பது பற்றி நீதித்துறை மீளாய்வு செய்வதற்கு அரசியலமைப்பில் சிறு திருத்தங்கள் செய்யப்படுவதோடு, ஆக்கப்பட்டுள்ள சட்டம் தொடர்பாக நீதித்துறை மீளாய்வு செய்யும் காலம் எல்லை இருக்கக்கூடாது. இதனைச் செய்வதற்காக அரசமைப்பின் உறுப்புரை 16 (1) நீக்கப்படல் வேண்டும்.

அரசமைப்புச் சட்டத்தின் உப உறுப்புரை 16 (1) தற்போதுள்ள சகல எழுதப்பட்டதும எழுதப்படாததுமான இந்த அத்தியாயத்தில் இனிவரும் ஏற்பாடுகளுடன் ஏற்றதாக இருந்தாலும் செல்லுபடியானதும் செயற்படுவதுமாகும்.

இந்த உறுப்புரையும் மற்றும் 1997 ஒக்டோபர் மாத சட்ட மூலத்தின் அதன் மாற்றுத் தயாரிப்பான அரசமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களை மீறுவதால் அதனை ரத்து செய்ய வேண்டும். இந்த விசேட ஏற்பாடு ஏனைய ஜனநாயக அரசுகளின் அரசமைப்புச் சட்டங்களில் காண முடியாது.

2. பத்திரிகை மற்றும் அரசு சட்டம் :

2.1 உத்தியோகபூர்வ ரகசியம் என்பது விரிவான உரியதாகவன்றி வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ள உத்தியோகபூர்வ இரகசிய சட்டத்தை ரத்து செய்யப்படல் வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக தகவல்களை வெளியிடுதல் சாதாரண விடயமாகவும் இரகசியத் தன்மை அற்றதாகவும்

கருதப்படும் தகவல் சுதந்திரம் பற்றிய சட்டம் ஆக்கப்பட வேண்டும்.

2.2 தகவலுக்கான உரிமைச் சட்டம் வெளிப்படைத்தன்மைக் கொள்கை கொண்டதாகவும் திறந்த அரசாங்கமொன்றினை வெளிக்காட்டுவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இதனில் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டிய தகவல்களின் பட்டியலும் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டிய தகவல்களின் பட்டியலும் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டிய காலப்பகுதியும் குறிக்கப்படுதல் வேண்டும். சுயாதீன அமைப்பொன்றுக்கு மேன்முறையீடு செய்து அதனை அடைவதற்குரிய சட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்படல் வேண்டும். அத்தகைய சட்டமானது விதிவிலக்கான வகைகளுக்கு ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அதாவது மருத்துவப் பதிவுகள், வியாபார இரகசியங்கள் போன்ற தனிநபர் பிரத்தியேக தகவல்களை பாதுகாத்தல், வணிகம் தொடர்பான அந்தரங்க தகவல்கள், சட்ட அமுலாக்கல் இரகசியங்கள், அந்தரங்கம் பேணுவதான அடிப்படையில் பெறப்படும் தகவல்கள், தேசியப் பாதுகாப்பு போன்றவையே அவையாகும்.

தன்னிச்சையான போக்கில் தகவலை மறுப்பது தொடர்பான முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்வதற்கு அதிகாரமுள்ள சுயாதீனமான அதிகார பீடமொன்று நியமிக்கப்படல் வேண்டும்.

பிற சட்டங்கள் தொடர்பான இரகசியக் காப்பு பிரமாணங்கள் தகவல் உரிமைச் சட்டத்திற்கு அமைவாக இருத்தல் வேண்டும்.

2.3 1973 பத்திரிகைப் பேரவைச் சட்டம் :

அமைச்சரவைக் கூட்டங்கள், தீர்மானங்கள், ஆவணங்கள் என்பனவற்றை பத்திரிகைகளில் வெளியிடுவதனைத் தடைசெய்கின்ற தன்னிச்சையானதும் மற்றும் தடைகளை போடும் நியாயப்படுத்த முடியாத 16ஆவது உறுப்புரை அமைச்சரவை முன்னுள்ள விடயங்கள் மற்றும் அமைச்சரவை தீர்மானங்களை பிரசுரிக்கக்கூடிய வகையில் மாற்றம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மேற்குறிப்பிட்ட உத்தியோகபூர்வ இரகசிய சட்டம் தொடர்பான கண்காணிப்பு பொருத்தமாவது உத்தியோகபூர்வ இரகசியம் மற்றும் பாதுகாப்பு தொடர்பான காரணிகளுக்காகும். அந்தச் சட்ட மூலம் இறை நிந்தனை, நாகரிகமற்ற அல்லது ஆபாச பிரசுரங்கள் தொடர்பான இறைநிந்தனை பிரசுரங்கள் தொடர்பான சட்டத்தில் தெளிவாகவுள்ளது. 16ஆவது உறுப்பரை முற்றாக ரத்து செய்யப்படல் வேண்டும்.

குற்றவியல் நிந்தனை தொடர்பாக 1973ஆம் ஆண்டில் பத்திரிகைப் பேரவைச் சட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள 14ம்,15ம் உறுப்புரைகள் ரத்து செய்யப்படல் வேண்டும்.

2:4:1 பத்திரிகை பேரவைச் சட்டம்

1973இல் ஆக்கப்பட்ட பத்திரிகை பேரவைச் சட்டத்திற்குப் பதிலாக புதிய பத்திரிகைச் சட்டம் ஒன்று ஆக்கப்பட வேண்டும். ஐஊஊசுஇலுள்ள தேவையான அம்சங்களுக்கேற்ப அச்சு ஊடகங்களின் பொறுப்புக் கூறவேண்டிய மற்றும் சுதந்திரம் இச்சட்டத்தின் மூலம் சொல்லப்பட வேண்டும்.

2:5 அசோசியேட்ஸ் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் ஒ.்.ப் சிலோன் லிமிட்டடின் உரிமையை விரிவாக்குதல். அசோசியேட்ஸ் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் நிறுவனம் (விசேட ஏற்பாடு) தொடர்பாக சட்டத்தில் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டிருப்பது அந்த நிறுவனத்தின் விரிவான உரிமை பற்றிய கொள்கையன்றி, நிறுவனத்தினை அரசுடைமையாக்குவதல்ல. இதை சட்டத்தின் ஏற்பாட்டின்படி லேக் □வுஸ் நிறுவனத்தின் உரிமையை விரிவாக்குவதற்கு போது ஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் அவர்களது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் வாக்குறுதி அளித்திருந்தது. திரு. சிதத் ஸ்ரீ நந்தலோசன தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி, இந்த உரிமையை விரிவாக்கும் வேலைத்திட்டம் தொடர்பான உபாயத்தை முன்வைத்தது. இதில் பிரேரிக்கப்படுவது நந்தலோசன கமிட்டியின் பிரேரணைகளைப் பின்பற்றுதல் அல்லது நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட பிரேரணைகளைச் செயற்படுத்துதல்.

3. தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் படியான குற்றங்கள்

3.1 நிந்தனை தொடர்பாக போதியளவில் சிவில் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதனால் குடியரசின் ஜனாதிபதிக்கு நிந்தனைப்படுத்தும் அல்லது கண்டிக்கும் அல்லது (எழுதப்பட்ட அல்லது எழுதப்படாத) சொற்களைப் பயன்படுத்துவதனைக் குற்றமாகக் கருதும் 118வது உறுப்புரை ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்.

3.2 19ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதான மிகப் பரந்தளவிலான அரச துரோகம் தொடர்பான 120ஆவது சரத்தினை ரத்து செய்தல் அல்லது சர்வதேச மனித உரிமை தொடர்பான

சட்டத்திற்கு ஏற்றவகையில் திருத்தப்படல் வேண்டும்.

3.3 கடந்த அரசாங்கத்தினால் பயன்படுத்தப்பட்ட அமைச்சர்களை விமர்சித்தல் மற்றும் மாற்று அரசியல் கொள்கைகளையுடையோரை தைரியம் இழக்கச் செய்யும் ஊடகங்களுக்கெதிராக அதன் குற்றவியல் நிபந்தனை தொடர்பான 479வது உறுப்புரை ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். இதற்குப் பதிலாக ஒலிபரப்புச் சட்டம் மற்றும் பத்திரிகை கம்பனி சட்டத்திலுள்ள நிந்தனை தொடர்பான காரணிகளில் பிரஜைகளுக்கு நீதியை நிலை நிறுத்திக் கொள்வதற்குள்ள விதிகள் பலப்படுத்தப்பட வேண்டும். சர்வதேச அங்கீகாரங்களுக்கு ஏற்ப பதிலளிக்கும் உரிமையும் இந்த சட்டங்களுக்குள் இருக்க வேண்டும்.

4. **நீதிமன்றத்தினை அவமதித்தல்** பொருண்மைச் சட்டம் மற்றும் நடவடிக்கை முறைச் சட்டத்தை தெளிவுபடுத்துவதற்காக நீதிமன்றத்தை அவமதிப்பதற்குரிய வாய்ப்பு 1981ம் ஆண்டில் ஐக்கிய ராச்சியத்தின நீதிமன்றத்தினை அவமதிக்கும் சட்டத்தின் விடயதானத்தின்படி விரிவாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட ரவி ஜுடியின் கட்டளையும் சரியான வரைவிலக்கணப்படுத்தும் நீதிமன்றத்தை அவமதிப்பது தொடர்பாக சட்டம் ஒன்று ஆக்கப்பட வேண்டும். ஏனைய விடயங்களுடன் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொண்ட மூலகங்களை வெளியிடாதிருக்கின்ற நிலை இருக்க வேண்டும்.

 பிரசுரங்களைத் தடை செய்தல் அரசமைப்புகள் பிரகாரம் அனுமதிக்கப்பட்ட மற்றும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும்

அரசமைப்புகள் பிரகாரம் அனுமதிக்கப்பட்ட மற்றும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சுதந்திரத்துக்கு ஏற்ற காரணிகள் தவிர்ந்த (ஏனைய சந்தர்ப்பங்களில்) தலையிடுவதனைத் தவிர்ப்பதற்காக வெளியீடுகளைத் தடை செய்தல் மற்றும் வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் மீது வரி தடைகளைப் போடுவது பற்றிய சட்டம் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

6. அரசியலமைப்புக்கான 6வது திருத்தம் அரசியலமைப்பின் 6வது திருத்தத்தின் கருத்துச் சுதந்திரத்தினைப் பாதிக்கும் அரசியல் பிரிவுக்காக அமைதியான முறையில் தோன்றுவதனைத் தடை செய்கின்ற அவ்வாறான செயல்களுக்கு எதிராக கடுமையான தண்டனை விதிக்கும் விதிகள் ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்.

7. அவசர காலச் சட்ட விதிகள்

7.1 அவசர கால சட்ட விதிகளின் கீழ் தணிக்கையும் பிற கட்டுப்பாடுகளும்.

7.1.1 கருத்து வெளிப்பாடானது ஐஊஊீசுஇனால் குறித்துரைக்கப்பட்ட கட்டமைப்பினுள் வருபவை தவிர்ந்து முன் தணிக்கைக்கு உட்படுத்தக் கூடாது. கருத்துச் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய சட்ட விதிகள் வர்த்தமானியில் வெளியிடப்படுவதோடு, சகல ஊடகங்களினூடாக மூன்று மொழிகளிலும் மிக விரைவாக வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இது வெளியிடப்பட்டு இரு வாரங்களுக்குள் பாராளுமன்றத்தில் அங்கீகரிக்கப்படாவிடின் அந்த ஒழுங்கு விதிகள் காலாவதியாகும்.

7.1.2 தணிக்கை கொள்கை வகுப்பானது 1995 ஒக்டோபர் முதலாம் திகதி தேசிய பாதுகாப்பு மற்றும் கருத்துச் சுதந்திரம் தொடர்பான ஜொ⊡ன்னஸ்பேர்க் கோட்பாடுகளால் வழிகாட்டப்பட வேண்டும்.

8. பத்திரிகை அச்சு கடதாசிகளின் கூடிய விலை. அச்சு கடதாசி இறக்குமதிக்கு தற்போது அறவிடப்படும் மிகக் கூடிய வரி காரணமாக அச்சு ஊடக கல்வி மற்றும் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்வது வருமானம் குறைந்த மக்களுக்கு கடினமான பணியாகவுள்ளது. இந்த இறக்குமதி வரி செயற்திறனுடன் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் மற்றும் வியாபிக்கும் பணிக்குத் தடையாகவுள்ளது. எனவே இந்த இறக்குமதி வரியினை ரத்து செய்யுமாறு பிரேரிக்கின்றோம்.

9. பொது லிபாப்பச் சேவை

9.1 இலங்கை அரசினால் நிதி வழங்கும் மற்றும் நிர்வகிக்கப்படும் சகல ஒலிபரப்பு சேவைகளையும் மக்கள் மயமாக்கப்பட வேண்டியதோடு, சகல வகையிலும் அரச கட்டுப்பாடில்லாதிருக்க வேண்டும்.

9.2 பொதுமக்கள் ஒலிபரப்பின் பெறுமதியை நிரந்தரமாகப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் ஆளும்

கட்சியின் சம பிரதிநிதித்துவமும் சுதந்திரமான நிலையிலும் இருக்க வேண்டும்.

10 இலத்திரனியல் ஊடகம்

10.1 சுதந்திர ஒலிபரப்பு அதிகார சபை

அரச கட்டுப்பாட்டில் அல்லது அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களினது எந்த வகையிலான தாக்கத்தினாலோ அல்லது இல்லாமலோ ஒலிபரப்புக் கொள்கையை செயற்படுத்துவதற்காக தொழில்நுட்ப அங்கம் உள்ளடக்கப்பட்ட மக்கள் வானொலி பொது மக்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட ஒலிபரப்பு நிறுவனங்களுக்காக அனுமதிப் பத்திரங்களை விநியோகிப்பதற்கு அதிகாரமுடைய சுதந்திரமான ஒலிபரப்பு அதிகார சபை ஒன்று இருக்க வேண்டும். இது தொடர்பாக சட்டம் ஆக்கும் போது மக்கள் அபிலாசைகள் தொடர்பாக கருத்து மற்றும

தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் மக்கள் உரிமையும் மாற்றுக் கருத்து தொடர்பாக சம தன்மையைக் கோட்பாட்டினையும் பிரதாகமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த ஒலிபரப்பு அதிகார சபைக்கு அங்கத்தவர்களைத் தெரிவு செய்யும் போது ஏதாவது அரசியல் குழுவின் ஆதிபத்தியத்துக்குட்படாதிருப்பதனை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

10.2 சன சமூக வானொலி மற்றும் வானொலிச் சேவைகளை மேம்படுத்துவது தொடர்பாக கொள்கைச் சட்டமாக்கப்பட வேண்டும். இந்தச் சேவைகள் மூலம் ஒலிபரப்பாகும் நிகழ்ச்சிகளில் குறைந்த பட்சம் 50 சதவீதமாவது இது தொடர்பாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நோக்கங்களுக்கு இணக்கமானது என அதிகார சபை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

11. செய்தி மூலங்களின் பாதுகாப்பு

செய்தி மூலங்களின் அந்தரத் தன்மையைப் பாதுகாப்பதற்காக சட்டம் ஆக்கப்படல் வேண்டும்.

12. சட்டவாக்கத்தை மீளாய்வு செய்தல்

சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட அமுலிலுள்ள நியமங்களின் பிரகாரம் சட்ட மீளாய்வு மற்றும் திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். குறிப்பாக 1927ம் ஆண்டின் ஆபாச வெளியீடுகள் சட்டம் 1912- பகிரங்க நாடக கட்டுப்பாட்டுச் சட்டம், 1957 தெய்வ நிந்தனை வெளியீடுகள் தொடர்பான சட்டம் என்பன மீளாய்வு செய்யப்படல் வேண்டும். பிரசுரமாகி இரு வாரங்களில் பாராளுமன்றப் பிரேரணை ஒன்றின் மூலம் நிறைவேற்றப்படாவிடின் அந்த ஒழுங்கு விதிகள் காலவதியாக வேண்டும்.

- 13. ஊடக நிறுவனங்களினதும் அங்கு பணி புரிபவர்களினதும் பொறுப்பு தன்னார்வ ஒழுக்க நெறிக் கோவை.
- 1. சகல ஊடக நிறுவனங்களும் அதன் பணிப்பாளர்களும் கீழ்வரும் அம்சங்களை உள்ளடக்கிய ஒழுக்க நெறிக் கோவையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.
  - (அ) செய்தியை பிழையற்றதாகவும் விடயதானங்களை உள்ளடக்கியதாகவும் அறிக்கையிடுவதற்கு ஊடக நிறுவனங்கள் கட்டுப்பட்டு இருக்க வேண்டும்.

(ஆ) வேண்டுமென்றோ அல்லது கவனயீனமாகவோ குறிப்பிட்ட விடயங்களில் தூரப்படாது

சரியான கதைக்கருவுடன் பக்கச்சார்பின்றி செய்திகளை அறிக்கையிட வேண்டும்.

(இ) செய்தி மூலகத்தை கவனத்திலெடுத்தபோது உண்மை என அநேகமாக அறிமுகப்படுத்தக்கூடிய விடயங்களை மட்டும் குறிப்பிட்ட காரணியாக சமர்ப்பிக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட விடயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கருத்தொன்று நம்பிக்கை அல்லது நிரூபிக்க இருக்கும் குற்றச்சாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்ட அறிக்கையைப் பயன்படுத்துவதாயின் அது பற்றி தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும்.

(ஈ) ஏதாவது அறிக்கையொன்றின் பிழையற்ற தன்மை பற்றி சந்தேகப்படுவதற்கு காரணம ஏதுமிருப்பின் அதன் உண்மைத் தன்மையை தேடிப்பார்க்க முடியுமாயின் மீண்டும் தேடிப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறு தேடிப் பார்க்க முடியாதபோது அது பற்றித் தெளிவாகக்

குறிப்பிடவேண்டும்.

(உ) ஒலிபரப்பப்பட்ட அறிக்கை ஒன்று பொய்யானது என பிழை கண்டுகொண்டால் அதனை உடனடியாக திருத்த வேண்டும். இந்த திருத்தலுக்கு போதியளவும் நியாயமானதுமான முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதனைக் குறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் இலகுவாக வலியுறுத்தப்படும் வகையில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.

(ஊ) ஆட்கள் அல்லது ஊடக நிறுவனங்களுக்கிடையே இருக்கும் அல்லது இருக்கக்

கூடிய நம்பகத்தன்மை வெளிப்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

(ஏ) செய்தி மற்றும் தகவல்கள் ஒலிபரப்பின்போது ஊடகங்கள் இனவாத மற்றும் பால் வேறுபாடு குறித்து கவனத்திலெடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

(ஏ) ஊடகங்களினால் சமூக யதார்த்தத்தை முன்வைக்கும் போது இதன் உள்ளடக்கத்தின்

பல்விதத் தன்மை, பன்மைத் தன்மை மற்றும் சிக்கல் தன்மையை கவனத்திலெடுக்க வேண்டியதோடு, பெண்கள், சிறுபான்மையினர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்ட சமூகங்களது எதிர்பார்ப்பு பற்றியும் கரிசனை கொள்ள வேண்டும்.

(ஐ) பார்வையாளர்களிடையே சிறுவர்கள் இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களில் ஊடகங்கள்

சரியான கவனத்துடனும் பொறுப்புடனும் செயற்பட வேண்டும்.

(ஒ) குரூர செயற்பாடுகள், வன்முறைகள், முறையற்ற செயற்பாடுகள், போதைவஸ்துக்களை முறையற்ற வகையில் பயன்படுத்தல், ஆபாச செயற்பாடுகளை காட்டுகின்ற அல்லது இவ்வாறான நடவடிக்கைகளுக்கு சம்பந்தப்படுவதனை அல்லது சந்தர்ப்பங்களை சமர்ப்பிக்கக்கூடாது.

(ஓ) ஊடக சுதந்திரம், சமூகப் பொறுப்பு மற்றும் ஆசிரியர் பீட சுதந்திரம் நிதி லாபங்களை

பெறும் நோக்கத்துக்குட்படலாகாது.

(ஒள்) சம்மான் பங்காளர்கள் என்ற வகையில் புரிந்துணர்வுடன் ஒன்றுபட்டுச் செயற்படுவதற்காக பல்வேறு பிரிவுகளில் ஊடகங்களிடையே இணக்கப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும்.

.2. பிரத்தியேக இரகசியம்

சட்டரீதியான பொது தேவைக்கான பிரத்தியேக இரகசியத்துக்குள்ள உரிமையைத் தாண்டிச் செல்லலாம் என்பதனை நினைவில் வைத்து தனிப்பட்ட வாழ்க்கை மற்றும் தனிப்பட்ட விடயங்கள் சம்பந்தமாக செய்தி மற்றும் விமர்சனங்களை வெளியிடும்போது ஊடகங்கள் கூடுதலான அக்கறையுடனும் கூடுதலான அவதானத்துடனும் செயற்பட வேண்டும்.

3. பதிலளிக்கும் உரிமை

ஆட்களது வெற்றி மற்றும் கௌரவம், மானம், உணர்வு மற்றும் பிரத்தியேகத் தன்மையைப் பாதிக்கும் போலியான அறிக்கைகளால் அந்த ஆட்களை பாதுகாப்பதற்காக கருத்துப் பரிமாற்றத்தின்போது தகவல் தொடர்பான மற்றும் வெளியீடு தொடர்பான உரிமைகளைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்பினை ஊக்குவிப்பதற்காக பதிலளிக்கும் உரிமையை உறுதிப்படுத்தும் கட்டளைகள் ஆக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த பதில் அதிருப்தியடைந்துள்ள தரப்பினருக்கு பிழையற்ற காரணங்களைக் குறிப்பிடும் அறிக்கைகளுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டியதோடு, அவை பொய்யை அல்லது தகவலை விகாரப்படுத்துவது அல்லது தேவைக்கு மேலதிகமாக நீடிக்கக் கூடாது.

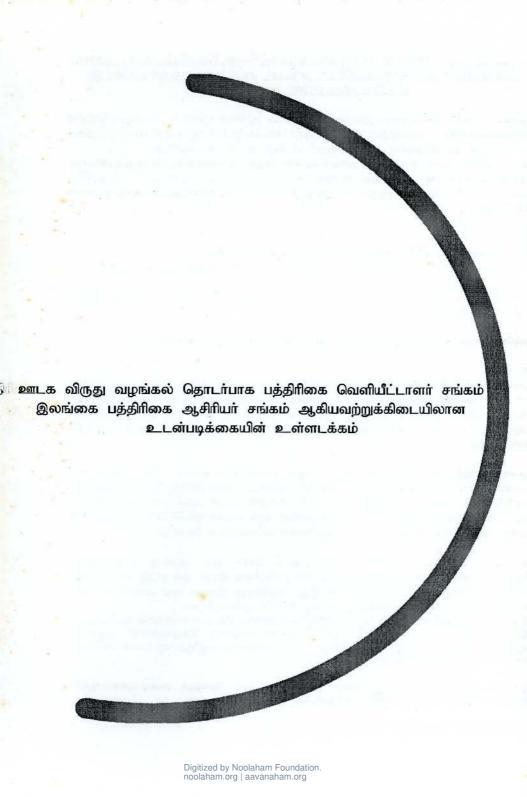
தனி நிறுவனங்களது ஊடக சீர்திருத்தத்துக்காக அங்குள்ள கட்டளைகளை தாண்டிச் செயற்படுவதற்கு இந்த இணக்கப்பாட்டில் எவ்வித தடையுமில்லை.

முடிவுரை

பல்வேறு ஊடக நிறுவனங்களுக்கிடையே சிறப்பான முறையில் பங்களிப்புச் செய்த இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம், சுதந்திர ஊடக இயக்கம், இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர்களது சங்கம், உலக பத்திரிகை வெளியீட்டாளர்களது சங்கம் மற்றும் மாற்றுக் கொள்கை நிலையத்தினால் சுதந்திர ஊடகம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்பு தொடர்பான மாநாட்டினை ஏற்பாடு செய்வது குறித்து எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

பொதுவாகக் கருத்துச் சுதந்திரமும் குறிப்பாக ஊடக சுதந்திரத்தையும் மேம்படுத்துவதற்காக எமக்குள்ள கட்டுப்பாட்டினை ஒற்றுமையுடன் உறுதிப்படுத்துவோம். இந்தப் பணியினை நிறைவேற்றுவதற்காக தமக்கிடையேயுள்ள கருத்துக்களில் மாற்றமானது என்பதனையும் பல்வேறு நடைமுறைகளுக்கு முக்கியத்துவமளிக்காது ஒற்றுமையுடன் செயற்படுமாறு நாம் ஊடக நிறுவனங்களிடம் வேண்டுகின்றோம்.

இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கம், சுதந்திர ஊடக இயக்கம், இலங்கை பத்திரிகை பிரசுரகர்த்தாக்களது சங்கம், பத்திரிகை ஆசிரியர்களது சங்கம், இலங்கை உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களது சங்கம் இந்தப் பிரகடனத்தின் கோட்பாடுகளை அங்கீகரித்துள்ளபோதும் அந்த அமைப்பின் செயற்குழுவின் அங்கீகாரம் கிடைக்கும் வரை இந்த பிரகடனத்தில் கையொப்பமிடுவதனை ஒத்திப்போட்டுள்ளது.

ஊடக விருது வழங்கல் தொடர்பாக பத்திரிகை வெளியீட்டாளர் சங்கம் இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கம் ஆகியவற்றுக்கிடையிலான உடன்படிக்கையின் உள்ளடக்கம்

பத்திரிகை வெளியீட்டாளர் சங்கம் இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கம் ஆகியவற்றுக்கிடையில் இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் அதரவில் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றுவந்த பேச்சவார்த்தையின் பலனாக இந்த உடன்படிக்கை 2009 பெப்ரவரி 11 ஆம் திகதி செய்யப்பட்டது. ஊடக சுதந்திரம் மற்றும் சமூகப் பொறுப்புணர்வு தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களை அடிப்படையாக வைத்து 2008 ஆம் ஆண்டு மீளாய்வு செய்யப்பட்ட கொழும்பு பிரகடனத்தின் அடிப்படையில் 2009 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மற்றும் பெப்ரவரி மாதங்களில் இந்த கலந்துரையாடல்கள் கடைபெற்றன.

பிரிவு 13 :

ஊடக நிறுவனங்கள் மற்றும் ஊடகவியலாளர்களது பொறுப்புக்கள் ஊடக ஒழுக்கநெறி – சுய கட்டுப்பாட்டு ஒழுக்கக்கோவைக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குதல்

ஒழுக்கக்கோவையில் ஊடகவியலாளர்களின் சுய கௌரவம் தொடர்பாக சொல்லப்பட்டுள்ள விடயங்கள் வருமாறு:

"ஒவ்வொரு ஊடகவியலாளரும் தொழில் கௌரவத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும்"

அறிமுகம்

பிரசுரங்கள் தொடர்பாக விருதுகளுக்கான விண்ணப்பங்களை ஏற்றுக் கொள்வது விருது வழங்குவது தொடர்பாக ஊடகத் தொழில் மற்றும் பத்திரிகை தொழில்த்துறை தொடர்பாக காலத்திற்குக் காலம் இருந்து வரக்கூடிய முக்கிய பிரச்சினை அவர்களது நம்பிக்கையானது குறிப்பாக பெருமளவான வாணிப நோக்கத்திலும் ஆர்வத்திலும் செயற்படக்கூடிய நிறுவங்கள் பற்றிய கேள்வியாகும்

அதனால் பத்திரிகைகள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஊடகவிலாளர்களால் பின்பற்றுவதற்கான தீர்மானங்களாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பின்வரும் வழிகாட்டல்களை பின்பற்ற முடியும். பத்திரிகை வெளியீட்டாளர் சங்கமும் பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கமும் அதன் அங்கத்தவாகள் ஆகியோர் இந்த வழிகாட்டல்களை குறிப்பிடப்பட்ட காரணங்களின் அடிப்படையில் முக்கியமாக பின்பற்றுவதுடன் அதனை கடிதம் மூலமாகவும் உணர்வு ரீதியாகவும் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

இலங்கை பத்திரிகை ஆசிரியர் சங்கத்தால் 1999 ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட பத்திரிகையாளர்களுக்கான விருது வழங்கும் நிகழ்ச்சியானது இந்நாட்டில் நடத்தப்பட்ட மிகவும் முக்கியமான விருது வழங்கும் வைபவமாக கருதப்படுகின்றது. இதனை முழு அளவிலான அச்சு ஊடகத்துறையும் ஏற்றுக்கொள்வதோடு இதற்கு போதிய முக்கியத்துவம

்வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. முழுமையான பத்திரிகைத்துறையை இது உள்ளடக்குகின்றது. அத்துடன் பத்திகைத்துறையினராலே நிதியீட்டமும் செய்யப்படுவதோடு இத்துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்களாலும் ஊடகத்துறையைச் சேர்ந்த கல்விமான்களாலும் விருதுகளுக்கான தெரிவுகள் மத்தியஸ்தம் செய்யப்படுகின்றது.

அத்துடன் இதுபோன்ற விருது வழங்கும் நடவடிக்கைகளை பின்வரும் அமைப்புக்களாலும் . அறிமுகம் செய்ய முடியும் என்றும் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றது.

விருது வழங்கும் நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பாடு செய்யப்படுவது:...

- சுதந்திர ஊடக இயக்கம், உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் அமைப்பு அல்லது பத்திரிகை வெளியீட்டாளர் சங்கம்.
- முஸ்லிம் ஊடகவியலாளர் அமைப்பு, தமிழ் ஊடகவியலாளர் அமைப்பு, தெற்காசிய சுதந்திர ஊடக அமைப்பு மற்றும் ஊடகத் தொழிலாளர் தொழிற் சம்மேளனம்.
- இலங்கை அரசாங்கத்தின் ஊடக அமைச்சு, அரசாங்க தகவல் திணைக்களம் அல்லது
   ஊடக அமைச்சின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ள வேறும் திணைக்களங்கள்.
- பதிவு செய்யப்பட்ட பத்திரிகை நிறுவனம்
- தொழில் வல்லுனர்களைப் பதிவு செய்யும் அமைப்பில் பதிவு செய்துள்ள தொழில்சார் நிறுவனங்கள்.
- சா்வதேச ரீதியாக அங்கீகாரம் பெற்ற ஊடக அமைப்புக்கள்
- வெளிநாட்டு அரசாங்கம் அல்லது ஐ.நா. அமைப்பில் இணைந்த வேறும் முகவர் அமைப்புக்கள்
- அங்கிகரிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டுப பல்கலைக்கழகங்கள்

அங்கீகரிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு அமைப்புக்கள் என்பதன் பொருள் சர்வதேச பத்திரிகை ஸ்தாபனம் (International Press Institute) சர்வதேச பத்திரிகை அமைப்பு (WAN) ஊடகவியலாளர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான குழு (CPJ) ஐ. நா அமைப்பின் வெளிநாட்டு செய்தியாளர் சங்கம் அல்லது ஊடக நிறுவனங்கள் உ-ம் (BBC, CNN, NDTV, ABC) அல்லது நாட்டில் நன்கு பிரபல்யம் பெற்ற பத்திரிகைள்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகம் என்பது பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்கள் ஆகும்.

மேற்படியான அமைப்புக்களால் அல்லது நிறுவனங்களால் நிரந்தரமாக இல்லாமல் காலத்திற்குக் காலம் அல்லது சிறப்பு சந்தாப்பங்களில் விருதுகளை வழங்கவும் முடியும்.

தவிர்க்கப்பட வேண்டியவைகளாவன

- தனிப்பட்டவர்களால் வழங்கப்படும் ஊடக விருது
- நிறுவனங்களால் வழங்கப்படும் கேள்விக்குட்படும் விருதுகள்
- ஊடகவியலாளர்கள் மத்தியில் பிரசித்தம் இல்லாத அமைப்புக்கள் அல்லது நிறுவனங்கள்
- சர்வதேச அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் உள்ளுர் அரசசார்பற்ற நிறுவனங்களும்

கவனத்தில் வைத்திருக்க வேண்டிய விடயம்

- சில தனிப்பட்டவர்கள் ஊடகவியலாளர்களுக்கு விருதுகளை வழங்குவது என்ற காரணத்தை மையமாக வைத்து நிதிசேகரிப்பில் ஈடுபடுகின்றனர். அண்மையில் இதுபோன்ற சில சம்பவங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. பத்திரிகைகளும் ஊடகவியலாளர் களும் இவ்வாறான செயற்பாடுகளில் ஈடபடுபவர்களினால் வழங்கப்படும் விருதுகளை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. அத்துடன் இதற்கு ஊடகங்கள் வாயிலாக பிரசாரத்தை வழங்கவும் கூடாது.
- ஊடகவியலாளர்களுக்கு தனிப்பட்டவர்களால் வழங்கப்படுகின்ற சந்தேகத் திற்கிடமான கலாநிதிப் பட்டங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது.
- புத்திரிகைகளும் இவ்வாறாக பேருக்கும் புகழ் ஈட்டுவதற்காகவும் குறுகிய இலாப நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு கௌரவ அல்லது கலாநிதிப்பட்டங்களை வழங்கும் நிறுவனங்களுக்கு அங்கீகாரத்தை அல்லது பத்திரிகை வாயிலாக பிரசித்தத்தை வழங்க வேண்டாம்.
- இதற்கு சிறந்த உதாரணமாக அண்மையில் நிறுவனம் ஒன்று நடத்திய ஊடக விருது வழங்கலைக் குறிப்பிடலாம். குநிப்பிட்ட ஊடக நிறுவனம் அரசாங்க கூட்டுத்தாபனங்களின் நிதி உதவியில் கொழும்பு ∐ில்டன் போட்டலில் இவ்விருது வழங்கும் வைபவத்தை நடத்தியதாயினும் விருதுக்குரியவர்கள் யாரால் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள் என்பதுபற்றி யாருக்கும் தெரியாது.

 இவ்வாறு தெரியாத வழிகளில் நிதிகளைத் திரட்டி ஊடகத்துறையுடன் தொடர்பில்லாதவர்கள், பதிவு செய்யாதவர்கள், நிதி திரட்டப்பட்டது எவ்வாறு என்பது தெரியாத நிலையில் அத்தகைய அமைப்புக்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் நடத்துகின்ற ஊடக விருது வழங்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவமோ ஊக்கமோ வழங்கக்கூடாது.

விருது வழங்குவதற்கான கட்டாயப்பட்ட தகமைகள்

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நிறுவனங்கள் விருதுகளை வழங்க தகுதியானவை என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும் அவை பின்வரும் தகமைகளைப் பின்பற்றியே விருதுகளுக் குரியவர்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும்.

வெளிப்படை

மேலே சொல்லப்பட்ட ஏதாவது நிறுவனம் ஒன்று விருது வழங்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதாயின் வெளிப்படைத்தன்மை காணப்பட வேண்டும். உ-ம் : பின்வரும் விடயங்களை ஊடகங்களும் பொது மக்களும் அறிந்திருக்க வேண்டும்.

1. நிறுவனத்தினதும் ஏற்பாட்ாளர்களதும் பெயர்

2. வழங்கப்படும் விருதுகள்

3. விண்ணப்பிக்கும் ஒழுங்கு முறை

4. நடுவர்களது நம்பகத்தன்மையும் அவர்களது பெயர்களும்

5. மத்தியஸ்த ஒழுங்குவிதிகள்

6. விருதுகளுக்கு அனுசரணை வழங்குபவர்கள் பற்றிய விபரம்

7. விருதுகள் (பண அடைப்படையிலா அல்லது வேறும் விருதுகளா என்ற விபரம்)

எடுத்துக்காட்டாக இலங்கைப் பத்திரிகை ஸ்தாபனம் நடத்தும் விருது வழங்கும் நிகழ்ச்சி தொடர்பாக அனைத்து விடயங்களும் பொதுமக்கள் வெளிப்படையாகத் தெரிந்து [ி]கொள்ளும் வகையில் நடத்தப்படுகின்மை குறிப்பிடத்தக்கது.

<u>பிரச்சாரம்</u>

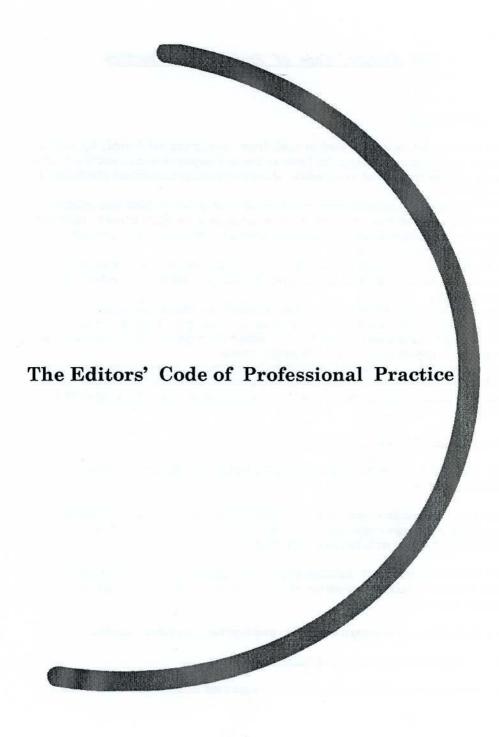
மேற்படியான தேவைகளை நிறைவு செய்யும் வகையில் இருந்தால் மாத்திரமே பத்திரிகைகளின் ஆசியரியாகளால் அத்தகைய விருது வழங்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு பிரச்சாரம் வழங்க முடியும். எவ்வாறாயினும் இலங்கை பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தால் நடத்தப்படுகின்ற ஊடகவியலாளர்களுக்கான விருது வழங்கும் நிகழ்ச்சியானது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

பூரணமான விளக்கம் இல்லாத நிலையில் : மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக விளக்கங்கள் இல்லாத போது பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் அவர்களது சொந்த அபிப்பிராயத்திற்கேற்ப செயற்பட முடிவதோடு இந்த உடன்படிக்கையில் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ள விடயங்கள் தொடர்பாக கருத்திற்கொண்டு அவர்களது ஊடகங்களில் எதற்கு முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும் எதற்கு முக்கியத்துவம் வழங்கக் கூடாது என்பது தொடர்பாக தீர்மானித்துக் கொள்ள முடியும்.

இந்த உடன்படிக்கையை நடைமுறைக்கு கொண்டு வருவது தொடர்பாக எல்லா வெளியீட்டாளர்களதும் பத்திரிகை ஆசிரியர்களதும் ஒத்துழைப்பு எதிர்பார்க்கப்டுகின்றது.

ரஞ்சித் விஜேவர்தன தலைவர் இலங்கை பத்திரிகை வெளியீட்டாளர் சங்கம் ஆசிரியர் சங்கம்

ஐடில வெலல்பொட செயலாளர் இலங்கை பத்திரிகை

The Editors' Code of Professional Practice

PREAMBLE

This code of practice which is binding on all Press institutions and journalists, aims to ensure that the print medium in Sri Lanka is free and responsible and sensitive to the needs and expectations of its readers, while maintaining the highest standards of journalism.

Those standards require newspapers to strive for accuracy and professional integrity, and to uphold the best traditions of investigative journalism in the public interest, unfettered by distorting commercialism or by improper pressure or by narrow self-interest which conspires against press freedom.

Newspapers and journalists, while free to hold and express their own strong opinions, should give due consideration to the views of others and endeavour to reflect social responsibility.

This code both protects the rights of the individual and upholds the public's right to know. It should be honoured not only to the letter but in the spirit I neither interpreted so narrowly as to compromise its commitment to respect the rights of the individual nor so broadly as to prevent publication in the public interest.

Editors should co-operate swiftly with the Press Complaints Commission of Sri Lanka (PCCSL) in the resolution of complaints. Any publication judged to have breached the Code must print the adjudication in full and with due prominence, including a headline reference to the PCCSL.

2. ACCURATE REPORTING

- 2.1: The media must take all reasonable care to report news and pictures accurately and without distortion.
- 2.2: Every reasonable attempt should be made by editors and individual journalists to verify the accuracy of reports prior to publication. Where such verification is not practicable, that fact shall be stated in the report.
- 2.3: Editors and their staff, including external contributors, shall not publish material in such a way as to endorse any matter which they know or have reason to believe to be false or inaccurate.
- 2.4: Publications are encouraged to engage in investigative journalism in the public interest.

CORRECTIONS and APOLOGIES

3.1: Where it is recognized by the editor that a report was incorrect in a material respect,

it should be corrected promptly and with due prominence and with an apology where appropriate, except where the correction or apology is against the wishes of the aggrieved party.

4. OPPORTUNITY to REPLY

4.1: A fair and reasonable opportunity to reply should be given to individuals or organizations in respect of factually incorrect statements

endangering their reputation, dignity, honour, feelings, privacy and office. The reply should be confined to the complainant's version of the facts and no longer than necessary to correct the alleged inaccuracy.

4.2: Newspapers or journalists who respond to a complainant's reply other than to apologize

or regret the error, must then be prepared to offer the aggrieved party a fresh opportunity to reply.

5. CONFIDENTIAL SOURCES

5.1: Every journalist has a moral obligation to protect confidential sources of information, until that source authorizes otherwise.

6. GENERAL REPORTING and WRITING

- 6.1: In dealing with social issues of a particularly shocking or emotionally painful nature \(\bar{\texts}\) such as atrocity, violence, drug abuse, brutality, sadism, sexual salacity and obscenity \(\bar{\texts}\) the press should take special care to present facts, opinions, photographs and graphics with due sensitivity and discretion, subject to its duty to publish in the public interest.
- 6.2: In reporting accounts of crime or criminal case, publications shall not, unless it is both legally permitted and in the public interest ■
- i. Name victims of sex crimes
- ii. Knowingly name any young person accused of a criminal offence who is below the age of 16 and who has no previous convictions ${\bf r}$
- iii. Identify without consent relatives of a person accused or convicted of a crime
- 6.3: A journalist shall not knowingly or willfully promote communal or religious discord or violence.
- 6.4: i. The press must avoid prejudicial or pejorative reference to a person's race, colour, religion, sex or to any physical or mental illness or disability.
- ii. It must avoid publishing details of a person's race, caste, religion, sexual orientation, physical or mental illness or disability unless these are directly relevant to the story
- 6.5: i. Even where the law does not prohibit it, journalists must not use for their own profit financial information they receive in advance of its general publication, nor should they pass such information for the profit of others.
- ii. They must not write about shares or securities in whose performance they know that they or their close families have a significant financial interest, without disclosing the interest to the publisher, editor or financial editor.
- 6.6: When reporting suicide, care should be taken not to give excessive detail of the method used.

7. PRIVACY

7.1: The press shall exercise particular care to respect the private and family lives of individuals, their home, health and correspondence. Intrusions on this right to privacy without consent could be justified only by some over-riding public interest.

7.2: The use of long-lens or other cameras to photograph people without consent on private or public property where there is a reasonable expectation or privacy is

unacceptable, unless in the public interest.

7.3: Particular care should be taken to ensure that in cases involving grief or shock,

inquiries and approaches are handled with sensitivity and discretion.

7.4: Young people should be free to complete their school years without unnecessary intrusion. Publication of material concerning a child's private life would be acceptable only if there was some exceptional public interest other than the fame, notoriety or position of his or her family or guardian.

7.5: The restrictions on intruding into privacy are particularly relevant to inquiries about individuals in hospitals or similar institutions, unless it serves the public interest.

8. HARASSMENT and SUBTERFUGE

8.1: Journalists, including photo-journalists, must not seek to obtain information or pictures through intimidation or harassment or by misrepresentation or subterfuge. The use of long-lens cameras or listening devices must also not be used unless this can be justified in the public interest and the material could not have been obtained by other means.

9. DIGNITY

9.1: Every journalist shall maintain the dignity of his or her profession.

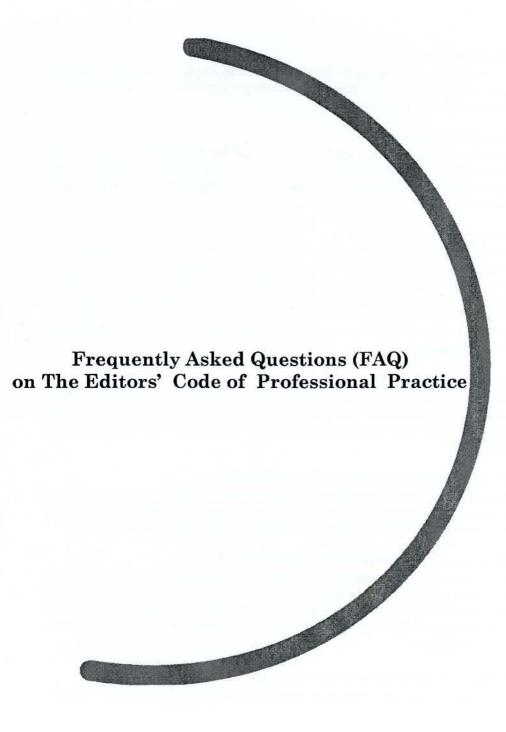
INTERPRETATION

'Public Interest' means;

- 1: i. Protecting democracy, good governance, freedom of expression and the fundamental rights of the people and of keeping them informed about events that would have a direct or indirect bearing on them, and that of their elected government, and detecting or exposing crime, corruption, maladministration or a serious misdemeanor;
- ii. Protecting public health and security and social, cultural and educational standards; iii. Protecting the public from being misled by some statement or action of an individual or organisation.
- 2: In any case where the public interest is involved, the Press Complaints Commission will be entitled to require a full explanation by the Editor and/or journalist demonstrating how the public interest was served.

ONLINE PUBLICATIONS

The provisions of this Code will also apply to the Online publications of the print media.

What is self-regulation?

It is a voluntary system run by the press itself - a cheap, simple, non-legalistic system by which people with a genuine grievance about the press can gain quick andeasy redress, without hassle. It is free, fair and fast.

How does it work?

Typically, the industry sets up (and eventually would usually fund) the system. It would work to a Code drawn up by the industry – often by, or with the consent of editors – and administered by an independent commission, with a lay majority to ensure fairness and impartiality.

Why do we need it?

In an age of increasing accountability – often as a result of pressure from the media – it is probably no longer an option for the press itself not to be accountable. There is already accountability through the courts, but that's slow, expensive and accessible only to the rich and influential. Governments also try to control the press, through statutory press councils, like that previously operated in Sri Lanka. But such bodies are very vulnerable to State interference and lead to public distrust, which is detrimental to freedom of expression and democracy.

What are the benefits for Sri Lanka?

The system is free – it is currently funded by Scandinavian and other donor organizations and the newspaper industry – and provides a very attractive alternative to legal proceedings. Most of the cases are settled by conciliation within weeks to the satisfaction of the complainants.

Do newspapers face fines or pay compensation?

No. Most cases are settled by agreement, and mayinclude a correction or apology, or even a private letter of regret. There are no fines or compensation, as thesewould involve lawyers, which would make the system slow, expensive and inaccessible, like the courts.

What sanctions are there on the newspapers?

If they refuse to settle a complaint, and it goes to adjudication and they lose, editors are obliged to publish the critical adjudication in full. It is a powerful sanction, because it exposes newspapers to vigorous criticism from their own readers — and from their commercial rivals. To avoid this, if they are in the wrong, they may prefer to settle it by conciliation.

What other countries have self-regulation?

This system is increasingly seen as an important symbol of good governance - as it pro

tects the press from stateinterference. It has been introduced widely in Europe and Australasia, but Sri Lanka is one of the first countries in Asia to have launched such a scheme. The fact that it attracted donor funding as method of supporting increased democracy is a reflection of its worth. The Sri Lankan model could eventually provide a template followed by other countries in the region.

So what happens if we don't have self-regulation?

Then there is a vacuum of accountability. It plays into the hands of governments, which very often can't wait to have some control over the press. Although Sri Lanka's Minister of Information says there will be no return to Statutory Press Councils, experience around the world suggests that changes of government often bring changes of policy. The press and public cannot rely on one friendly minister to protect them. They must protect themselves. Setting up a system that is seen to work, makes it more difficult for the state to interfere.

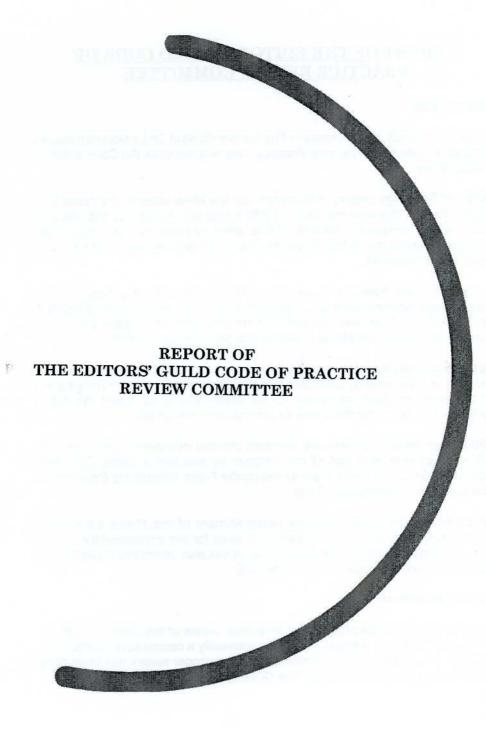
Why is the Code written by editors only?

The idea is that if editors write the Code, they can't complain that it has been imposed upon them, and so are therefore more likely to comply with it.

Don't ordinary journalists have a say?

There are genuine risks in making this a Code of Ethics – theoretical and undefined – rather than a down-to-earth practical system. First, the editor has to be the final arbiter of what goes in his or her newspaper. In practical terms, that means more junior staff referring up decisions, rather than making their own judgments based on interpretations of the Code that may or may not be accurate, and cannot be final. In the worst cases, they could be excising from copy important information, without giving it to the editor to make a proper judgment on it.

Second, if staff have issues with the Code, they should certainly raise them. But – in the busy production schedules of a newspaper – they have to realize that the editor's decision is the one that counts, as he or she is responsible both in law and practice. Having said, that, most editors would listen to the views of senior staff on whose judgments they often depend.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

REPORT OF THE EDITORS' GUILD CODE OF PRACTICE REVIEW COMMITTEE

Background

In or about 2002/03, the Members of The Editors' Guild of Sri Lanka unanimously approved a Code of Professional Practice, also referred to as the Code of Ethics for Journalists.

A different Code was already in existence, but few knew about it, and fewer ever implemented it. This was the Code of Ethics that was framed by the statutory Press Council, sometime in the early 1980s, which had been then Gazetted under the Press Council Law. In fact, it was the law of the land, though in deed, it was almost never practiced.

The Editors' Guild framed a Code taking into consideration the Press Council Code, various foreign Codes for Journalists, and on the prevailing media culture in Sri Lanka. The Code was also based on the principles enunciated at the 1998 Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility.

The Code followed a pledge made by the signatories to the *Colombo Declaration*, in answer to a demand by politicians and the public, that the Journalists have a set of guidelines for themselves, to be implemented by a self-regulatory mechanism, in return for the repeal of criminal defamation laws.

In 2002, Parliament unanimously repealed criminal defamation laws, and The Editors' Guild kept their part of the 'bargain' by enacting a Code. The newly established Sri Lanka Press Institute set up the Press Complaints Commission of Sri Lanka to implement the Code.

The Editors' Guild Code, and the establishment of the Press Complaints Commission of Sri Lanka has negated the need for the implementation of the Code under the statutory Press Council Law. It has also, made the Press Council itself *functus*, and non-operational since 2002.

Present situation

The Editors' Guild Code provides for an annual review of the Code. It might be pointed out that this is a review, and not necessarily a compulsory revision of the Code. It must be however confessed, that no proper review has been done by The Guild since 2002. In 2005, The Guild appointed a Code Review

Committee headed by Judge Christopher Weeramantry, retired Vice President of the International Court of Justice, and a prolific writer on press freedom issues. This Committee comprised several key personalities in civil society, and from the press. They were mandated to recommend to The Guild any revisions that may be required to the Code.

This Code Committee met, and exchanged views, but was unable to provide The Guild with any recommendations for nearly two years, thus delaying the process of a proper review of the Code. In 2007, The Guild wrote to the Press Complaints Commission and requested them to appoint a parallel Code Review Committee to make recommendations, which they proceeded to do. The public was also invited to make

recommendations to this parallel Committee. Judge Weeramantry then informed the Press Complaints Commission that it was not in a position to submit a report.

About the same time, The Guild also appointed a Code Review Committee of its own Members to study these recommendations and to submit a report to The Guild with a view to revising, i.e. if any revision was necessary, to the Code.

One of the steps taken by The Guild's Code Review Committee was to request the Sri Lanka Press Institute to invite the Secretary of the UK Editors' Code Committee, Mr. Ian Beales to Sri Lanka to assist the Committee in their work. Mr. Beales was familiar with The Editors' Guild Code of Professional Practice and had been one of the important persons who helped in the setting up of the Press Complaints Commission of Sri Lanka in its early stages, especially through the aegis of the Commonwealth Press Union.

Mr. Beales arrived in Colombo on October 16, 2007 and met the Code Review Committee and several others during a week-long stay in the country, among them, the Chairman and members of the Dispute Resolution Council of the Press Complaints Commission, the Secretariat of the Press Complaints Commission and office-bearers of several media organisations, including the Sri Lanka Working Journalists Association (SLWJA).

Useful discussions were held between Mr. Beales and The Guild's Code Review Committee, and on his return to the United Kingdom, Mr. Beales has, on a request by the Committee sent us his recommendations. This report has been carefully considered by the Code Review Committee, and the Members of the Committee are pleased to submit the following recommendations to the Membership of The Guild for discussion and adoption as amendments to The Guild's Code.

Recommendations on possible changes to the Code

The fact that the Code has not been reviewed annually may be regrettable, but it

is not a disaster. A requirement to review does not imply automatic changes. Revisions should take place only on specific evidence that there is a gap that needs to be filled. Too many changes made too frequently cause confusion, indicate a lack of decisiveness, and result in non-compliance.

The views given by the PCCSL Parallel Committee made some suggestions that were rather punitive in intent. (The previous suggestions from the PCCSL appear designed to toughen up the situation to teach recalcitrant editors a lesson. It was not the right approach, we thought. The Code is already tough. If it is not being implemented, then the PCCSL should put persuasion above coercion.)

Possible Code changes that might be considered

- Insert a clause into the preamble, requiring co-operation with the PCCSL. A similar paragraph in the UK Code says: Editors should co-operate swiftly with the PCC in the resolution of complaints. Any publication judged to have breached the code must print the adjudication in full and with due prominence, including a headline reference to the PCC. Although much of this is already a moral obligation on Sri Lanka editors, it is not codified.
- 1A. Delete the reference to "International" in the wording in the English text "....while maintaining the highest international standards of journalism". There is some concern about international journalism practices, and we could do without such a reference provided we maintain our own high standards. The Sinhala text does not have this reference somehow.
- Insert a restriction on reporting of suicide, a fairly important issue in Sri Lanka. The UK Code, for instance, was recently revised to say: When reporting suicide, care should be taken not to give excessive detail of the method used.
- Make clear that the Code applies to online, as well as print, versions of publications, giving a moral advantage over other online publishers.
- 4. There have been suggestions that the Code should be extended to curb particularly graphic reporting and pictures, often in the local language press. However this is a difficult area, and would appear to be covered by the current clause 6.1 requirements for newspapers to present the relevant information with due sensitivity and discretion, subject to its duty to publish in the public interest.
- The Tamil press has indicated that the upsurge in terrorist

incidents by Tamil terrorist groups has led to suggestions of an considered. However, this would appear to be covered already by clause 6.3, which bans the knowing or wilful promotion of communal or religious discord or violence. Also, Clauses 6.4i and 6.4ii ban pejorative or irrelevant references to race or religion concerning named individuals. The Code covers all ethnic groups and cannot be applied selectively. Any changes should take this into account.

6. Questions about the Code's length might be considered. Some critics suggest it is too long and prefer the brief general principles of the IFJ Code. Others say the Code needs to be expanded to be more specific, which would make it longer. The IFJ document is a code" of ethics, broad in thrust, and based on theory rather than practice, and is not subject to adjudication. The current Editors' Code is tailored to specific Sri Lankan circumstances, is designed to be adjudicated upon, and is shorter than many similar documents. Extending it would inevitably make it less readable, and less read, which would be retrogressive.

However, an option is to consider a supplementary pamphlet or booklet that answers frequently asked questions, based on experience of previous PCCSL adjudications or guidance. Such a booklet would probably need to be a joint publication with the PCCSL and address other frequently answered questions. The Code Committee will publish through the PCCSL such a FAQ (Frequently Asked Questions) pamphlet for editors and journalists to enlighten them on the provisions of the Code and the workings of the PCCSL.

The Code Committee also went into the aspect of an issue that has been raised from time to time on a Code of Ethics for the Publishers. The Committee was of the opinion that this was a matter for the Newspaper Society to consider. While The Editors Guild could convey the need for such a Code to the Publishers, it was felt that relations between a Publisher and an Editor is essentially one of an industrial relation and that industrial relations, or inter-personal relations cannot be covered by a Code. We note that the UK Code steers clear of any such contractual obligations. If such a provision is included, it could be argued, that as an extension, a journalist could have certain rights on editorial independence over an Editor. This might lead to anarchy in the news room. Where one draws the line in such situations, is the question.

The Committee is strongly of the view that Publishers should however be requested to include compliance of the Code by its editorial staff as part and parcel of their respective contracts — including those of their editors, with a request to the Publishers seeking their support for the implementation of the Code. The Code Committee also recommends the appointment of a more inclusive Committee, inviting suggestions from the public and industry on how the Code might be revised

in the future. This new Code Committee will be a free-standing comprising its own members and non-members.

Upali Tennakoon

Manik de Silva

Siri Ranasinghe

A. Sivanesaselvan

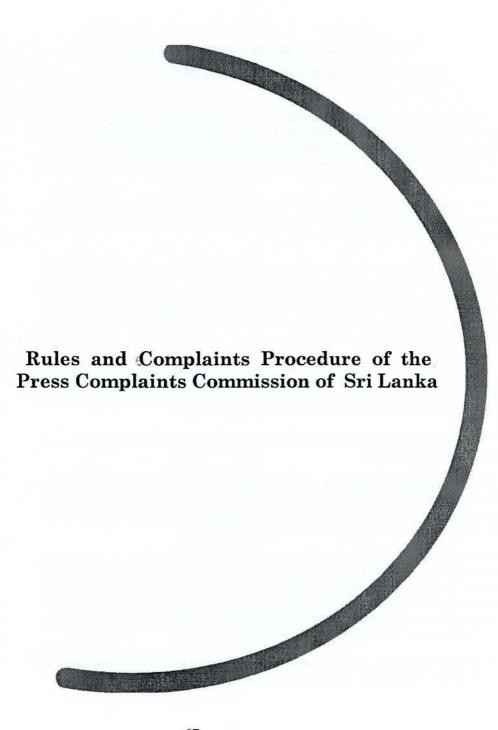
Sinha Ratnatunga

T. Kuruwita Bandara

Jatila Wellaboda

V. Thevaraj

WSR/PCCSL - January, 2008

Rules and Complaints Procedure of the Press Complaints Commission of Sri Lanka

- 1. Any person who reasonably believes that he has been adversely affected by a published item, including a news story, article, photograph and/or graphic that appeared in a newspaper or a magazine published in Sri Lanka may complain to the PCCSL. The PCCSL will also entertain third-party complaints on a case-by-case basis.
- 2. The complaint of the said complainant shall be in writing and duly signed preferably in the prescribed form and communicated to the PCCSL in person, by Registered Post, Facsimile or E-mail.
- 3. The complainant shall annex a copy of the published item, which he alleges adversely af-fected him, along with the said complaint. Where the complaint is communicated via e-mail or any other electronic means, the complainant shall take steps to have the complaint form duly signed and to provide a copy of the published item along with a copy of the complaint be delivered to the PCCSL within seven working days thereof.
- **4.**The Chief Executive Officer (CEO) of the PCCSL shall entertain a duly received complaint only if it appears that the published item referred to has breached the **Code of Professional Practice of The Editors' Guild of Sri Lanka** as adopted by the Press Complaints Commission of Sri Lanka.
- **5** The CEO shall not entertain a complaint against any published item after two years from its publication.
- 6. Once the complaint is entertained the CEO shall, within one working day thereof with a copy to the complainant, communicate the same to the Editor of the newspaper or the magazine concerned and call for a reply from the said Editor within a maximum period of five working days thereof.
- 7 Failure by the Editor of the newspaper or the magazine as the case maybe to tender his reply on the due date may result in the said complaint being directly referred for adjudication by the Council of the PCCSL. Provided, however the Editor or someone acting on his behalf requests time to reply giving reasons in writing and such request is deemed by the CEO to be a reasonable request, such further time may be granted by the CEO.
- 8 The CEO shall make all endeavors by way of conciliation and/or mediation to facilitate the parties to enter into a settlement within the shortest period

of time, but no later than four weeks from the date of entertainment of such complaint. Such settlement may include a correction, correction and/or apology and/or a right of reply. Provided, however the CEO may engage the services of a member of the Dispute Resolution Council (DRC) of the PCCSL for such mediation.

- When a correction, and/or apology and/or a right of reply is published pursuant to a settlement before the PCCSL by the newspaper or the magazine against which the complaint was made, it may be specifically stated in the said newspaper or the magazine that such publication is pursuant to a settlement reached before the PCCSL.
- Where settlement is not possible by way of conciliation and/or mediation, the Council of the PCCSL shall adjudicate the complaint within two weeks from the date of such failure to reach a settlement by way of conciliation and/or mediation.
- 11 Notwithstanding the aforesaid, the CEO may refer any complaint entertained, directly for adju-dication to the Dispute Resolution Council (DRC) of the PCCSL, if it appears to him/her that such adjudication is neces-sary in the public interest and/or interest of the newspaper industry, arid/or interest of the complainant.
- 12 The CEO should appoint three members from the Dispute Resolution Council (DRC) for such adjudications.
- Quorum for any adjudication by the Council of the PCCSL shall be three whilst always maintaining non-press related members' majority.
- A member of the Council of the PCCSL having a specific personal interest in the content of the published item complained of shall not take part in such adjudication.

Evidence

- At the request of the Arbitral Tribunal, the parties shall state the evidence on which they wish to rely on, specifying what they wish to prove thereby.
- The Parties shall produce as requested by the Arbitral Tribunal the documentary evidence on which they rely.
- 17 The Arbitral Tribunal may when deemed appropriate, require the submission of written affida-vits.
- 18 The Arbitral Tribunal may refuse to accept evidence offered to it if it considers that such evidence is not required or is irrelevant or that proof

can be established more simply by other means on a particular matter.

- 19. The Arbitral Tribunal shall require the parties to the dispute to be comprehensive in any or all statements submitted in accordance with the foregoing Rules and may dismiss the case if the member of the public fails to comply with such requirement. In the event that a publication who is a party to the dispute fails to submit any or all statements in accordance with the foregoing Rules, such failure will not prevent the continuation of the arbitration proceedings.
- **20.** Unless the parties agree otherwise, the Arbitral Tribunal may appoint an expert to give his opinion on a particular matter.
- 21. In the event that a party fails to appear at a hearing or otherwise to comply with an order and does not show valid cause for such failure, such failure shall not prevent the Arbitral Tribunal from proceeding with the case and or rendering an award.

The Award

- 22. Unless the parties to a dispute expressly confer on the Arbitrator, in writing power to award any other relief, the powers of the Arbitrator to award relief in any arbitral proceedings shall be limited to making an order to the publication who is a party to the dispute to publish a right of reply and or correction and or apology in the media in which the publication of the matter in dispute was made.
- 23. An arbitral award shall be made not less than one (1) month from the date the statement of Claim is submitted unless otherwise determined by the Council.
- 24. In the event a settlement is made, the Council may at the request of the parties confirm such settlement in the Award.
- 25. The award shall be made after having conscientiously considered and evaluated all aspects of the proceedings and after the Arbitral Tribunal determines what has been provided case.
- 26. In the event, the Council sits in to as the Arbitral Tribunal; the majority opinion of the Arbitral Tribunal shall prevail.
- 27. A separate issue or part of the matter in dispute between parties may, at the request of a party, be decided by a separate award. If any party objects, such an award may be rendered only if the Arbitral Tribunal deems that

there are exceptional reasons therefore.

- **28.** Where a party has partially admitted a claim, the Arbitral Tribunal may give a separate award on the part that has been admitted.
- 29. The award shall be rendered at the place of arbitration. The award shall contain an order or declaration and the reasons therefore and shall be signed by the arbitrator or all the arbitra-tors, as the case may be. An award may be rendered even in the absence of the signature of an arbitrator, provided that the award has been signed by the majority of the arbitrators and contains verification by them that the arbitrator whose signature is absent took part in deciding the dispute.
- 30. An Arbitral Tribunal shall after the close of the proceedings submit to the Commission, one copy of each award as well as a record of all proceedings.

Correction or Change of the Award

- 31. Any obvious miscalculation or clerical error in an award shall be corrected by the Arbitral Tribunal.
- 32. In the event that a party so requests, within thirty (30) days of receiving the award, the Tribunal may decide a question which should have been decided in the award but which was not decided therein.
- **33.** In the event that a party so requests, within thirty (30) days of receiving the award, the Arbitral Tribunal may provide an interpretation thereof in writing.
- **34.** Before the arbitral Tribunal takes such action, the parties shall afford an opportunity to express their views.

Enforcement

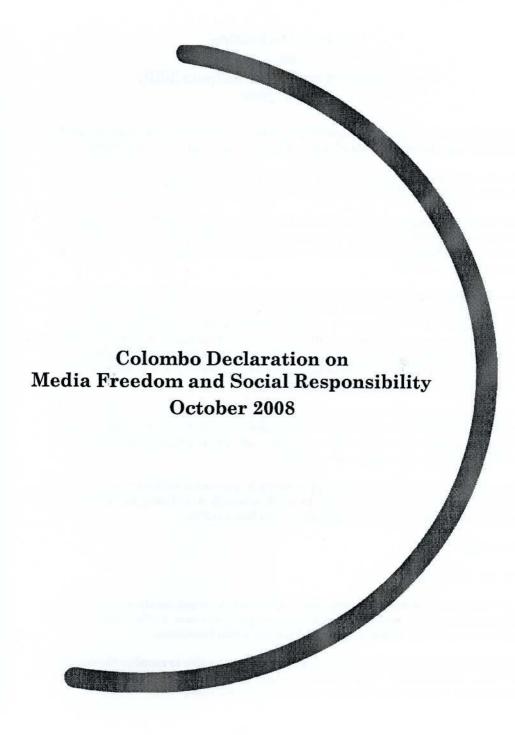
- 35. In the event a publication fails to abide by the terms of settlement of conciliation, mediation and/or arbitration proceedings, the Council shall assist the member's of the public to enforce such terms of settlement before High Court in terms of the Arbitration Act, No. 11 of 1995.
- 36. An arbitral award may be enforced by applying to the High Court within one Year after the expiry of fourteen (14) days of the making of the award in accordance with the provisions of the Arbitration Act No 11 of 1995.
- 37. Any adjudication of the Council of the PCCSL. shall be published, in full,

by the relevant news- paper or magazine in its very earliest publication thereafter.

- 39. Such adjudication of the Council of the PCCSL is equivalent to an award by an Arbitral Tribu-nal referred to in the Arbitration Act, No. 11 of 1995 and provisions of the said Act shall apply mutatis mutandis for the enforcement of such adjudication
- 39. Any decision of the CEO and/or Adjudication of the Council of the PCCSL shall be final and conclusive for all purposes and cannot be challenged before a court of Law.
- 40. The CEO shall maintain records of all complaints and decisions of conciliation, mediation and arbitration proceedings and shall make available to the Commission an annual statement, which will be made available to the public Thereafter by way of a publication by the Commission.
- 41. This procedure is effective for any complaint against a published item appearing in a newspaper or a magazine published on or after October 15, 2003.
- 42. The interpretation of the Code of Professional Practice of the Editors' Guild of Sri Lanka as adopted by the Sri Lanka Press Institute and the PCCSL shall vest with the Council for the purpose of carrying out all provisions under these Rules.

Spokesperson of the PCCSL

- 43. The Spokesperson for all policy matters relating to the Company shall be the Chairman of the PCCSL, or any member of the Board authorized to speak on behalf of the Board.
- 44. The Spokesperson for all Complaints received and decisions made by the Dispute Resolution Council (DRC) will be the CEO, provided however; that the CEO may consult the Chairman of the Council where it is prudent to do so, but in any event no details will be provided to the press and/or electronic media and/or the public on-going inquiries, and any interpretation of any arbitral awards made by the Council will be made by the CEO only after consultation with the Chairman of The Council and/or the Arbitral panel.
- 45. Any officer of the PCCSL who may wish to contribute an article or be part of any media discus-sion in the electronic media relating to the work of approval and to the PCCSL Board of Directors for ratification and implementation.

Colombo Declaration on

Media Freedom and Social Responsibility

October 2008

On the Occasion of the tenth anniversary of the Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility ("Declaration"), we, the undersigned:

Reaffirming our commitment to the principles and values articulated in the Declaration, and to the process of Reform of Media Laws that we set out on.

We take this opportunity to revisit the Declaration, to acknowledge the positive developments that have taken place since then, to remind ourselves of the many goals that remain unfulfilled, and to chart out new challenges that have arisen since the Declaration.

We note that the Government of Sri Lanka was one of the signatories to the Colombo Declaration on Media, Development and Poverty Eradication, Colombo, 2006 ("UNESCO Declaration") and its commitments under this Declaration include the promotion of a free, pluralistic and independent media committed to social justice and development. We recall further that the Windhoek Declaration of 1991 asserted that the right to a free press is a fundamental right underpinning participatory democracy.

We believe that one of the ways of achieving a free, pluralistic and independent media is by implementing the reforms suggested in the Declaration of 1998 and by guaranteeing to journalists the constitutional right to practice their profession while ensuring their safety and security.

Towards that end, we take this opportunity to present a revised version of the 1998 Declaration, and we pledge to work towards translating the normative aspirations of the Colombo Declaration into lived reality.

Preamble

We, the undersigned,

Convinced that freedom of expression and freedom of information are vital to a democratic society and are essential for its progress and welfare and for the enjoyment of other human rights and fundamental freedoms;

Bearing in mind that it is imperative if people are to be able to monitor the conduct of their government, be politically informed and to participate fully in a democratic society, that they have access to information;

Convinced that the existence of a free and independent media during times of conflict is indispensable in the easing of conflict through the promotion of diversity of opinions

Recognizing that the journalist performs a critical role in society in facilitating the above;

Considering that public officials by nature of their office should tolerate more intense levels of criticism than private individuals;

Convinced that debate on public issues should be uninhibited and robust and that some erroneous statements are inevitable in a free debate, recognise the necessity for legal protection of critics of official conduct;

Recognizing that the application of censorship has often been arbitrary and erratic, and in violation of the public's right to know, and also in violation of international standards of freedom of expression;

Noting with concern the acts of physical attacks, intimidation and threats to media personnel and property, and the lack of investigations into these attacks, intimidation and threats which have adversely affected the freedom of the press, and freedom of expression;

Recognizing that the Press and Media cannot operate freely under the constant condition of fear

Desiring to promote a clear recognition of the limited scope of restrictions on freedom of expression and freedom of information that may be imposed in the interest of national security, so as to discourage the government from using the pretext of national security to place unjustified restrictions on the exercise of these freedoms;

Acknowledging that the promotion of a free and independent Press and Media also demands a concomitant responsibility towards the achievement of higher standards of practice, the promotion of a spirit of unity and non partisan cooperation between media players and adherence to ethical norms of practice;

Agree upon the following proposals and recommend that the appropriate bodies undertake steps to promote their widespread dissemination, acceptance and implementation.

Developments since The Colombo Declaration of 1998

We note with appreciation the following positive developments that have taken place in the last decade:

- A.The Abolition of Criminal Defamation provisions in the Penal Code and the Press Council Law in 2002, the repeal of Section 118 of the Penal Code, which had penalised attempts by contumacious or insulting words or signs, to bring the President into contempt and repeal of the 1978 amendment to the Parliamentary Powers and Privileges Act (1953) which had given Sri Lanka's Parliament the power to deal with serious breaches of privilege
- B. The Establishment of the Sri Lanka Press Institute and the Press Complaints Commission and the Sri Lanka College of Journalism

We note with anguish, that apart from these positive developments, there has been little else that has been done to implement the proposals set out in 1998. While a few initial taken steps have been taken towards Media Law Reform, such as the establishment of a Prime Ministerial Committee to Media Law Reforms, the approval of by the Cabinet of Ministers of a Freedom of Information Act, the appointment of a Parliamentary All Party Select Committee to draft Contempt of Court Act, it is unfortunate that these reforms are forgotten by successive governments, despite their electoral promises of greater freedom of speech for individuals and the Media.

While some strides have been evidenced in the judicial expansion of the Right to Information, the expansion of certain fundamental rights through encouraging interpretations of the scope of Freedom of Speech and Expression by the judiciary, have been lost due to legislative apathy, and executive excess.

We therefore reiterate our demands for the following reforms

1. Constitutional Provisions

1.1 Constitutional Guarantees of Freedom of Expression

- 1.1.1 We require that the media personnel be free to engage in their profession in safety and security as provided for by Article 14 (1) (g) of the Constitution which guarantees the right to engage by himself or herself or in association with others in any lawful occupation, profession, trade, business and/or enterprise in the Republic of Sri Lanka.
- 1.1.2 Sri Lanka's Constitutional guarantees of freedom of expression need to be brought in line with the Country's international legal obligations, specially the International Covenant on Civil and Political Rights (ICCPR) that was ratified by Sri Lanka in 1980.
- 1.1.3 A better formulation of the words defining the freedom of expression,

opinion and information in the Constitution which is more in keeping with the words of Articles 19 (1), 19 (2) of the ICCPR, is needed. i.e. -

Article 19 of the ICCPR states -

- 1. Every one shall have the right to hold opinions without interference.
- 2. Every one shall have the right to freedom of expression; this shall include freedom to seek, receive, and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of his choice.
- 1.2 Constitutional Restrictions on Fundamental Rights.

As a broad liberal Constitutional provision on freedom of expression will be rendered ineffective if the executive is permitted to restrict such a right easily, it is proposed that;

(I) Restrictions on the substantive right of freedom of speech, expression and information should be reasonable, justifiable and necessary in an open and democratic society based on human dignity, equality, and freedom, taking into account all relevant factors including a) the nature of the right, b) the importance of the purpose of the limitation, c) the nature and extend of the limitation, d) the duration between the limitation and its purpose and e) less restrictive means to achieve the purpose.

Or in the alternative, that;

- (II) Restrictions should be confined only to those exceptions permitted under the ICCPR Article 19(3);
- (a) for the respect of the rights or reputation of others, and
- (b) for the protection of national security or of public order or of public health or
- 1.3 Parliamentary Privileges The provisions in the Constitution setting out restrictions relating to parliamentary privileges should be removed as this is constitutes an unnecessary privilege conferred on members of parliament and is not reflected in modern standards relating to the right to freedom of speech, expression and information. The Parliamentary Powers and Privileges Act (1953) should be returned to its original position and the consequent amendments to the Act should be specifically repealed.
- 1.4 Derogation of Fundamental Rights in times of Emergency Restriction to fundamental rights in times of emergency should be limited only to the restriction of the right of citizens to approach the Court for redress to the extent set out in

Article 4 of the ICCPR, as modified where necessary to suit the Lankan context. These are

- i. They must be made only 'in time of public emergency which threatens the life of the nation, the existence of which is officially proclaimed'.
- ii. They may only be 'to the extent strictly required by the exigencies of the situation, provided that such measures are not inconsistent with their other obligations under international law'
- iii. They must not involve discrimination solely on the race, caste, colour, sex, sexual orientation, language, religion or social origin.
- iv. Certain specified rights, i.e; right to life, right to be free from torture/cruel, inhumane degrading treatment or punishment, right to free from slavery, the right not to be imprisoned merely on the ground of inability to fulfill a contractual obligation" should never be derogated from whatever the circumstances.
- 1.5 Judicial Review of the Constitutionality of Legislation The Constitution should be amended to permit judicial review of legislation at any time, of both existing and future law, on grounds of inconsistency with the Constitution and there should be no time limit on judicial review of enacted legislation. Article 16(1) of the Constitution should be removed in order to make this possible.

Article 16(1) of the Constitution which is as follows - "All existing written law and unwritten law shall be valid and operative notwithstanding any inconsistency with the proceeding provisions of this chapter" should be repealed as it violates a fundamental principle of constitutional law

2. Newspaper and Press Laws

- 2.1 The Official Secrets Act which defines official secrets vaguely and broadly should be repealed and a Right to Information Act be enacted where disclosure of information will be the norm and secrecy the exception.
- 2.2 A Right to Information Act should reflect principles of transparency and open Government. Such Law should specifically list the types of information that maybe withheld indicating the duration of secrecy. Legal provision should be made for enforcement of access with provision for appeal to an independent body. Such Law should, therefore, make provision for exempt categories such as protection of individual privacy including medical records, trade secrets, and confidential commercial information, law enforcement investigations, information obtained on the basis of confidentiality, and national security. We

urge the Government to enact a Right to Information Bill on the lines of the Freedom of Information Act approved by the Cabinet in 2004.

Provision should be made to appoint an Independent Authority empowered to investigate complaints of arbitrary denial of information. Secrecy provisions of other Laws should be subordinate to the Right to Information law.

- 2.3 Press Council Law of 1973, should be repealed in view of the self regulatory initiatives currently in force by way of the Press Complaints Commission of Sri Lanka.
- 2.4 In any event, section 16 thereof which prohibits newspapers from publishing proceedings of Cabinet meetings, decisions or Cabinet documents, which is arbitrary and restrictive and cannot be justified, should be repealed.

2.5 Broad basing the ownership of the Associated Newspapers of Ceylon (ANCL)

The ANCL (Special Provisions) Law read as a whole unequivocally indicates the principle of broad basing and not nationalisation. Successive Sri Lankan governments have pledged in their respective manifestos to broad base the ownership of the Lake House in keeping with the intention of the legislation and a 1996 government appointed committee proposed a mechanism by which the company should be broad based. However, these recommendations have not been implemented. It is imperative that the provisions of the ANCL law are implemented forthwith in this regard.

3. Offences under the Penal Code

3.1 Section 120 dealing with sedition, which is a 19th century formulation being too wide in scope should be repealed or modified in keeping with International Human Right Laws.

4. Contempt of Court

There should be a Contempt of Court Act in order to clarify the substantive and procedural Law concerned, which would define precisely the scope of Contempt of Court and the *Sub-Judice* Rule, broadly structured on the lines of the UK Contempt of Court Act of 1981, and the Indian Contempt of Court Act of 1971. The law should allow for fair and reasonable criticism of judgments, judicial conduct and judicial proceedings including when such proceedings are pending so long as such comment does not constitute substantive prejudice to the

administration of justice, should specify, *inter alia*, narrowly defined exceptions to the general rule regarding confidentiality of sources, should prescribe fair procedures for the determining of contempt allegations and should prescribe a maximum sentence that could be imposed when contempt is, in fact, found.

5. Banning of Publications

The current state of the law should be clarified with regard to the banning of publications and the Customs embargo on importation of publications, in order to prevent interference, except on grounds that are constitutionally permissible and are compatible with the freedom of expression and information.

6. The 6th Amendment to the Constitution.

The provisions of the 6th Amendment to the Constitution should be subjected to revision in regard to whether the provisions impinge on the freedom of speech and expression.

7. Emergency Rule

- 7.1 Censörship and other restrictions under Emergency Rule
- 7.1.1 Expression shall not be subject to prior censorship except within the framework prescribed by the ICCPR and such regulations which restrict expression should be notified by Gazette, publicized in all sections of the media in all three languages immediately and should be subjected to a rigorous process of parliamentary approval within a prescribed period of time.
- 7.1.2 The policy relating to censorship should be guided by the Johannesburg Principles on National Security, Freedom of Expression and Access to Information, 1st October 1995.
- 7.1.3 All regulations made under the Public Security Ordinance (1947) should be subject to statutorily stipulated tests of necessity and/or expediency and/or proportionality. Arrests made under emergency law should be made on objective grounds that the arrest is justified in law and not on vague or general suspicion, reasons should be given for the arrest and the person arrested should be brought promptly before the nearest court;
- 7.1.4 Emergency Regulations that prohibit publications together with those provisions of the Prevention of Terrorism Act (1979) which prohibits any

publication, without the approval of a competent authority, of any matter relating to the commission of any act which constitutes and offence under the Act or constitutes and *inter alia*, an incitement to violence and the sealing of the printing presses of the newspaper concerned for violation thereof should be repealed or amended in order to subject ministerial power to the tests of necessity and/or expediency and/or proportionality and also to specify proportionate punishment rather than the drastic remedy of sealing the presses.

8. The High Cost of Newsprint

The exorbitant duties presently imposed on newsprint make the price of education and information through newspapers costly to the economically deprived. The import duty acts as a deterrent for better distribution and dissemination of knowledge. It is proposed that a zero rate of duty be levied on imports.

It is important to acknowledge that Freedom of Speech and Expression can be curtailed not only by direct means such as censorship and restrictive media laws, but also by issues of infrastructure such as the cost of newsprint, import duties etc. This principle has been acknowledged by the Supreme Court of India, which has held that an exorbitant import duty on newsprint can make it unviable for a press to be operational, and this will result in a violation of freedom of speech and expression.

Newsprint accounts for 55-65% of the total cost of producing a newspaper in Sri Lanka in comparison to 25-30% in Western countries.

Newsprint production in now tightly controlled by top three companies generating 70% of worldwide capacity and prices are not determined by demand and supply.

As a direct result of escalating newsprint prices, publishers of developing economies like Sri Lanka, are compelled to increase the cover price of newspapers thus impacting on the dissemination of news and views.

This Declaration calls upon the major suppliers of newsprint to take into consideration the problems faced by the newspaper publishers of the smaller countries, to safeguard dwindling readership.

9. Public Broadcasting Service

- 9.1 All State funded and managed broadcasting services in Sri Lanka should be converted to publicly-owned bodies and not subject to any form of State control.
- 9.2 Values of Public Broadcasting should be safeguarded by ensuring that the governing bodies of the Broadcasting Authority should have a balanced and independent composition.

10. Electronic Media

10.1 An Independent Broadcasting Authority

There should be an independent broadcasting authority which is genuinely independent of any form of governmental or non-governmental pressure to oversee the implementation of the broadcasting policy, and be responsible for the licensing of community radio, public and private broadcasting including technical aspects, the legislation should specifically state the public's right to receive information and opinion on matters of public interest, and specifically state the principle of maintaining a fair balance of alternative points of view. The selection process for the members of this body must be such as to ensure it is not dominated by any political group.

10.2 Community Radio and Television

A policy for the development of community radio and television should be set out in Law. A regulatory authority should ensure that at least 50% of the programming should be within the declared aims of the community service.

10.3 Internet

One of the most significant developments in the last ten years has been the growth of the Internet, which has resulted in the democratization of media and encouraged the emergence of non professional journalists in the form of bloggers etc. We acknowledge the contribution of bloggers towards the promotion of free speech and democratic media. We also recognize that bloggers are as susceptible to controls by the state, misuse of their work as traditional print and broadcast media. We take this opportunity to commit our support to responsible bloggers and other new media practitioners, and hope to work with them in solidarity towards establishing a convergent media which is strong and independent.

10.4 We specifically call on the government to recognize the internet as an important space for deliberative democracy, and extend to it, all such policies as would enhance the space of free speech on the Internet, and to avoid all policies of banning, blocking, or censoring websites without reasonable grounds. There is now a convergence between the traditional print media and the internet, with a number of newspapers being accessed through the internet, and we would strongly urge that all the privileges and protections sought in this declaration be extended to the web editions of newspapers

11. Protection of Sources

Legislation to protect the confidentiality of media sources should be introduced and should be part of a Contempt of Court law, where the conditions under which divulgence of media sources are compelled, are clearly defined.

12. Review of Legislation

Laws should be reviewed and amended in keeping with contemporary internationally accepted norms. In particular, The Obscene Publication Laws of 1927, The Public Performances Ordinance of 1912, The Public Performance Board Act and the Profane Publications Act of 1958 should be reviewed.

13. Responsibilities of Media Institutions and Personnel - Voluntary Code of Ethics - Support for Self-regulation

- 13. 1 All media institutions/personnel in the print media shall adhere to the Code of Professional Practice of The Editors' Guild of Sri Lanka for the time being in force, and adopted by the Sri Lanka Press Institute, the Press Complaints Commission of Sri Lanka, the Sri Lanka College of Journalism, the Newspaper Society of Sri Lanka, the Free Media Movement, the Sri Lanka Working Journalists Association, the Sri Lanka Tamil Media Alliance, the Sri Lanka Muslim Media Forum, the Federation of Media Employees Trade Union, and the South Asian Free Media Association Sri Lanka Chapter. All media institutions/ personnel in the print media shall co-operate swiftly with the Press Complaints Commission of Sri Lanka and adhere to the communications of the Commission's Secretariat and the adjudications of the Commission's Dispute Resolution Council. (The aforementioned Editor's Code is annexed as part and parcel of this Declaration).
- 13.2 We acknowledge that a media should be free not just of political control, but strive towards being free of undue commercial influence and controls. While we recognize that Media survives through commercial advertisements, we also acknowledge that there has been a global trend where commercial establishments attempt to pressurize media through withdrawal of advertisements, attempts at capturing editorial space etc. We will strive to maintain the independence of the media from such undue commercial influences, and in particular to ensure that the interests of commercial advertisements do not influence our editorial and news policy, or in any manner violate our integrity and objectivity in reporting.
- 13.4 We encourage members of the academic community, professional bodies, activists, scholars and ordinary citizens to help us achieve higher standards by engaging us in constructive criticism through the provision of feedback, peer review, and work in partnership with us so that we can create a free and independent media in Sri Lanka.

14. The Improvement of Working and Safety Conditions for Journalists

There can be no free media without journalists who are able to work freely. Recognizing the importance of guaranteeing working journalists the ability to work freely, we acknowledge the need to establish laws that protect the rights of

journalists and to adopt best practices within the industry including but not limited to:

- a Lobbying for a legislation on the lines of the Working journalists and other Newspaper Employees (Conditions of Service) Act, 1955 which is used to regulate conditions of employments in India b. Implementing Art. 79 of the Additional Protocol (8 June 1977) to the Third Geneva Convention that deals with the protection of journalists engaged in dangerous professional missions in areas of armed conflict.
- Encourage the establishment of insurance schemes for journalists
- d Encourage the formation of collective forms and organizations that will protect the interests of journalists

15. Need for Journalism Training

This Declaration recognizes a need to infuse greater professionalism in the Media, and especially work towards providing training, both academic and practical to young and mid-career journalists. This includes the conversion of the current Diploma in Journalism course conducted by the Sri Lanka College of Journalism towards a degree awarding course.

This consensus does not preclude individual organisations from campaigning for reform over and above the provisions contained herein.

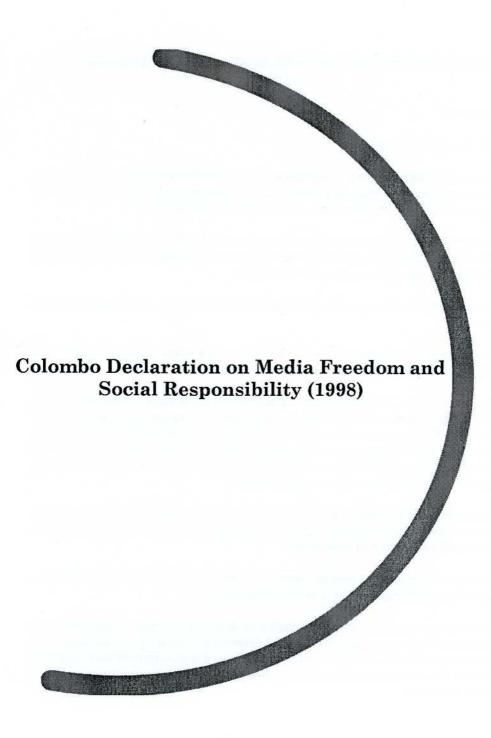
CONCLUSION

We welcome the fact that the 10th Anniversary symposium on Media Freedom and Social Responsibility was jointly organised by the Sri Lanka Press Institute in partnership with the Sri Lanka Working Journalists' Association, the Free Media Movement, The Editors' Guild of Sri Lanka and the Newspaper Society of Sri Lanka and the support of the United Nations Education, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) thereby demonstrating the highest spirit of co-operation and collaboration among the various sectors of the media.

We reiterate our commitment to further co-operation and unity in our efforts to promote the freedom of expression in general and media freedom in particular with its attendant social responsibility. We, therefore, call upon media organisations to overcome difference of opinion and divergences in style in order to work together to actualize this common vision.

Signed by

Sri Lanka Working Journalists Association Free Media Movement Newspaper Society of Sri Lanka The Editors' Guild of Sri Lanka

Colombo Declaration on Media Freedom and Social Responsibility (1998)

Preamble

We, the undersigned,

Convinced that freedom of expression and freedom of information are vital to a democratic society and are essential for its progress and welfare and for the enjoyment of other human rights and fundamental freedoms;

Bearing in mind that it is imperative if people are to be able to monitor the conduct of their government, be politically informed and to participate fully in a democratic society, that they have access to information;

Recognising that the journalist performs a critical role in society in facilitating the above;

Considering that public officials by nature of their office should tolerate more intense levels of criticism than private individuals;

Convinced that debate on public issues should be uninhibited and robust and that some erroneous statements are inevitable in a free debate, recognise the necessity for legal protection of critics of official conduct, who given the current law of criminal defamation would be deterred from voicing their criticism even if it is believed to be true and even though it is in fact untrue, thus dampening the vigour and limiting the scope of public debate;

Recognizing that the application of censorship has often been arbitrary and erratic, and in violation of the public's right to know, and also in violation of international standards of freedom of expression;

Noting with concern the acts of intimidation and threat to media personnel which have adversely affected the conduct of their duty;

Desiring to promote a clear recognition of the limited scope of restrictions on freedom of expression and freedom of information that may be imposed in the interest of national security, so as to discourage the government from using the pretext of national security to place unjustified restrictions on the exercise of these freedoms;

Agree upon the following proposals and recommend that the appropriate bodies undertake steps to promote their widespread dissemination, acceptance and implementation.

1 Constitutional Provisions

1.1 Constitutional Guarantees of Freedom of Expression

- 1.1.1 Sri Lanka's Constitutional guarantees of freedom of expression need to be brought in line with the Country's international legal obligations, specially the ICCPR that was ratified by Sri Lanka in 1980.
- 1.1.2 A better formulation of the words defining the freedom of expression, opinion and information in the Constitution, more in keeping with the words of Articles 19 (1), 19 (2) of the ICCPR is needed, i.e. -

Article 19 of the ICCPR -

- 1. Every one shall have the right to hold opinions without interference.
- Every one shall have the right to freedom of expression; this shall include freedom to seek, receive, and impart information and ideas of all kinds, regardless of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of his choice.

The October 1997 Draft of the Government Proposals for Constitutional Reform Article 16(1) has been formulated to an extent, in line with Article 19(1,2) of the ICCPR. However the underlined requirements (above) have been left out of this draft and is proposed that they be included as additional safeguard to freedom of expression, opinion and information.

1.1.3 The corresponding section in the draft Constitution (22nd November 1995) of the Minister of Justice and Constitutional Affairs which spells out this right in detail should be incorporated in the Constitution.

"This includes the freedom to seek, receive and impart information and ideas, either orally, in print, in the form of art or through any other medium of ones choice. The right of expression may not be restricted by indirect methods or means, such as, by the abuse of government or private controls over news print, radio broadcasting frequencies or implements or equipment used in the disseminating of information, or by any other means tending to impede the communication and circulation of ideas and opinions."

1.2 Constitutional Restrictions on Fundamental Rights.

As a broad liberal Constitutional provision on freedom of expression will be rendered ineffective if the executive is permitted to restrict such a right easily, it is proposed that

(I) Government adopt a section similar to Section 36(1) of the 1996 South African Constitution, where such restriction should be reasonable, justifiable and necessary in an open and democratic society based on human dignity, equality, and freedom.

(South African constitution) Article 36(1) The Rights in the Bill of Rights may be limited only in terms of law of general application to the extent to the limit is reasonable and justifiable in an open and democratic society based on human dignity, equality and freedom, taking into account all relevant factors including a) the nature of the right, b) the importance of the purpose of the limitation, c) the nature and extend of the limitation, d) the duration between the limitation and its purpose and e) less restrictive means to achieve the purpose.

OR

(II) That the Government confines restrictions on fundamental rights to only such restrictions as permitted under the ICCPR Article 19(3)

Article 19(3) of the ICCPR -

- (a) for the respect of the rights or reputation of others, and
- (b) for the protection of national security or of public order or of public health or morals.
- 1.3 Parliamentary Privileges The provisions in the constitution and of the October 1997 draft setting out restrictions relating to parliamentary privileges should be removed as this is in violation of Article 19 of the ICCPR.
- 1.4 Derogation of Fundamental Rights in times of Emergency Restriction to fundamental rights in times of emergency should be limited only to the restriction of the right of citizens to approach the Court for redress to the extent set out in Article 4 of the ICCPR, as modified where necessary to suit the Lankan context. These are

- They must be made only 'in time of public emergency which threatens the life of the nation, the existence of which is officially proclaimed'.
- ii. They may only be 'to the extent strictly required by the exigencies of the situation, provided that such measures are not inconsistent with their other obligations under international law'
- iii. They must not involve discrimination solely on the race, caste, colour, sex, sexual orientation, language, religion or social origin.
- iv. Certain specified rights that is Articles 6,7,8 (paragraphs 1 and 2), 11,15,16 and 18 of the ICCPR can never be derogated from what ever the circumstances.
- Article 6 protects the inherent right to life of every human being and contains provisions with regard to capital punishment.
- Article 7 states " no one shall be subject to torture or to cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, in particular, no one shall be subjected without his free consent to medical or scientific experimentation.
- Article 8 states " no one shall be held in slavery, slavery and slave-trade in all their forms shall be prohibited."
- Article 11 states "no one shall be imprisoned merely on the ground of inability to fulfil a contractual obligation."
- Article 15 states that "no one shall be held guilt of any criminal offence on account of any act or omission which did not constitute a criminal offence, under national or international law, at the time it was committed, nor shall a heavier penalty be imposed than the one that was applicable at the time when the offence was committed... "
- Article 16 states "Every one shall have the right to recognition everywhere as a person before the law."
- Article 18 states "every one shall have the right to freedom of thought, conscience and religion..."

The October 1997 draft constitution in Article 27(1) has made provisions in keeping with requirements Articles 2-4 of the ICCPR. However it remains deficient in that

it does not specify that the emergency must be limited to one that **threatens the life of the nation.**

1.5 Judicial Review of the Constitutionality of Legislation - The Constitution should be amended to permit judicial review of legislation at any time, of both existing and future law, on grounds of inconsistency with the Constitution and there should be no time limit on judicial review of enacted legislation. Article 16(1) of the constitution should be removed in order to make this possible.

Article 16(1) of the Constitution is as follows - "All existing written law and unwritten law shall be valid and operative notwithstanding any inconsistency with the proceeding provisions of this chapter."

This section and its reproduction in the October 1997 draft should be repealed as it violates a fundamental principle of constitutional law. This particular provision is unparalleled in constitutional democracies.

2 Newspaper and Press Laws

- 2.1 The <u>Official Secrets Act</u> which defines official secrets vaguely and broadly should be repealed and a <u>Freedom of Information Act</u> be enacted where disclosure of information will be the norm and secrecy the exception.
- 2.2 The Freedom of Information Act should reflect principles of transparency and open Government. Such Law should specifically list the types of information that maybe withheld indicating the duration of secrecy. Legal provision should be made for enforcement of access with provision for appeal to an independent body. Such Law should, therefore, make provision for exempt categories such as protection of individual privacy including medical records, trade secrets, and confidential commercial information, law enforcement investigations, information obtained on the basis of confidentiality, and national security. Provision should be made to appoint an Independent Authority empowered to investigate complaints of arbitrary denial of information. Secrecy provisions of other Laws should be subordinate to the freedom of information law.
  - 2.3 **Press Council Law of 1973**, section 16 thereof which prohibits newspapers from publishing proceedings of Cabinet meetings, decisions or Cabinet documents, which is arbitrary and restrictive and cannot be justified should be changed to permit the publication of matters before Cabinet as well Cabinet decisions.

(insofar as it deals with official secrets and security related matters, the above observations on the **Official Secrets Act** would apply, Insofar as it deals with profane, obscene or indecent matter, this is already covered by the **Profane Publications Ordinance.**) Section 16 should be repealed in toto.

The Provisions dealing with criminal defamation - Sections 14 and 15 of the Press Council Law of 1973 should be repealed. The mechanisms by which citizens can seek redress for defamation should be strengthened.

2.4 Press Council Act

The Press Councils law of 1973 should be replaced with a new Press Council Act. This Act should articulate the freedom and responsibilities of the print media in terms of the requirements of the ICCPR.

2.5 Broad basing the ownership of the Associated Newspapers of Ceylon (ANCL)

The ANCL (Special Provisions) Law read as a whole unequivocally indicates the principle of broad basing and not nationalisation. The PA government pledged in its manifesto to broad base the ownership of the Lake House in keeping with the intention of the legislation. A committee appointed for the purpose chaired by Mr. Sidat Sri Nandalochana proposed a mechanism by which the company should be broad based.

It is therefore recommended that

The recommendations of the Nandalochana Committee be followed, or A modified version of these recommendations be implemented, Broadbasing the ownership of the Associated Newspapers of Ceylon (ANCL)

3 Offences under the Penal Code

- 3.1 Section 118 which makes it an offence to bring the President of the Republic into contempt by, "contumacious insulting or disparaging words (spoken or written)" should be repealed as it is sufficiently covered under the civil Law of Defamation.
- 3.2 Section 120 dealing with sedition, which is a 19th century formulation being too wide in scope, should be repealed or modified in keeping with International Human Right Laws.

3.3 It has been the practice of successive governments to use Section 479 dealing with Criminal Defamation against the media. This section should be repealed as it discourages criticism of Government Ministers and expression of political dissent. In its stead, provisions both in the Broadcasting Act and the Press Councils Act providing citizens with redress in the case of defamation should be strengthened, providing an adequate deterrent. It should also provide the right of reply according to internationally accepted norms.

4 Contempt of Court

There should be a Contempt of Court Act in order to clarify the substantive and procedural Law concerned, which would define precisely the scope of Contempt of Court and the Sub-Judice Rule, broadly structured on the lines of the UK Contempt of Court Act of 1981, which specifies, *inter alia*, the conditions under which non-divulgence of a source is permissible.

5 Banning of Publications

The Law should be clarified with regard to the banning of publications and the Customs embargo on importation of publications, in order to prevent interference, except on grounds that are constitutionally permissible and are compatible with the freedom of expression and information.

6 The 6th Amendment to the Constitution

The provisions of the 6th Amendment to the Constitution which impinge on the freedom of expression and prohibit and impose drastic penalties for the peaceful advocacy of secession, should be repealed.

Emergency Rule

7.1 Censorship and other restrictions under Emergency Rule

- 7.1.1 Expression shall not be subject to prior censorship except within the framework prescribed by the ICCPR and such regulations which restrict expression should be notified by Gazette, publicized in all sections of the media in all three languages immediately and should lapse if not approved by a resolution of Parliament within two weeks.
- 7.1.2 That the policy of censorship be guided by the Johannesburg Principles on National Security, Freedom of Expression and Access to Information, 1st October 1995.

8 The High Cost of Newsprint

The exorbitant duties presently imposed on newsprint make the price of education and information through newspapers costly to the economically deprived. The import duty acts as a deterrent for better distribution and dissemination of knowledge. It is proposed that a zero rate of duty be levied on imports.

9 Public Broadcasting Service

- 9.1 All State funded and managed broadcasting services in Sri Lanka should be converted to publicly-owned bodies and not subject to any form of State control.
- 9.2 Values of Public Broadcasting should be safeguarded by ensuring that the governing bodies of the Broadcasting Authority should have a balanced and independent composition.

10 Electronic Media

10.1 An Independent Broadcasting Authority

There should be an independent broadcasting authority which is genuinely independent of any form of governmental or non-governmental pressure to oversee the implementation of the broadcasting policy, and be responsible for the licensing of community radio, public and private broadcasting including technical aspects, the legislation should specifically state the public's right to receive information and opinion on matters of public interest, and specifically state the principle of maintaining a fair balance of alternative points of view. The selection process for the members of this body must be such as to ensure it is not dominated by any political group.

10.2 Community Radio and Television -

A policy for the development of community radio and television should be set out in Law. A regulatory authority should ensure that at least 50% of the programming should be within the declared aims of the community service.

11 Protection of Sources

Legislation to protect the confidentiality of media sources should be introduced.

12 Review of Legislation

Laws should be reviewed and amended in keeping with contemporary internationally accepted norms. In particular, The Obscene Publication Laws of 1927, The Public Performances Ordinance of 1912, The Public Performance Board Act and the Profane Publications Act of 1958 should be reviewed.

13 Responsibilities of Media Institutions and Personnel - Voluntary Code of Ethics

- 1. All media institutions/personnel shall adhere to a code of conduct which should include -
- The media shall be obliged to report news accurately and objectively (a)
- News shall be presented in the correct context and in a balanced manner, (b) without intentional or negligent departure from the facts.
- Only that which may reasonably be true having due regard to the source (c) of the news, may be presented as a fact. Where a report is not based on fact or is founded on opinion, supposition, or allegations, it shall be presented in such manner as to indicate clearly that such is the case.
- Where there is reason to doubt the correctness of a report and it is (d) practicable to verify the correctness thereof, it shall be verified. When such verification is not practicable, that fact shall be mentioned in the report.
- Where it is subsequently appears that a report was incorrect in a material (e) respect, it shall be rectified forthwith, without reservation or delay. The rectification shall be presented with such a degree of prominence and timing as may be adequate and fair so as to readily attract attention.
- All current and potential situations of Conflict of Interest faced by (f) individuals and/or media institutions should be disclosed.
- The media shall refrain from sexism and racism in the reporting of news (q) as well as in comment.
- The media shall strive to represent social reality in all its diversity, (h) complexity and plurality, and shall strive to be sensitive to the aspirations of women, minorities and disadvantaged groups.
- The media should exercise due care and responsibility in the presentation (i) of programmes where children are likely to be a part of the audience.
- the media should not without due care and sensitivity, present material (j) which depicts or relates to brutality, violence, atrocity, drug abuse and obscenity,
- The multiple sectors of the media should endeavour to work together (k) with mutual respect as equal partners.
- The profit motive should not override media freedom, social responsibility (I) and editorial freedom

- 2) Privacy Insofar as both news and comment are concerned, the media shall exercise exceptional care and consideration in matters involving the private lives and private concerns of individuals, bearing in mind that the right to privacy may be overridden by a legitimate public interest.
- 3) Right to reply Provisions should be made for a right of reply, to protect individuals against factually incorrect statements that endanger respect for their reputation, dignity, honour, feelings and privacy, and to encourage a greater sense of responsibility in the exercise of the freedoms of expression, information and publication. The reply should be confined to the aggrieved person's version of the facts and should not be longer that is necessary to correct the alleged inaccuracy or distortion.

This consensus does not preclude individual organisations from campaigning for reform over and above the provisions contained herein.

CONCLUSION

We welcome the fact that the symposium on Media Freedom and Social Responsibility was jointly organised by the Sri Lanka Working Journalists' Association, the Free Media Movement, the Editors Guild of Sri Lanka and the Newspaper Association of Sri Lanka together with the World Association of Newspapers and the Centre for Policy Alternatives, thereby demonstrating the highest spirit of co-operation and collaboration among the various sectors of the media.

We reiterate our commitment to further co-operation and unity in our efforts to promote the freedom of expression in general and media freedom in particular. We, therefore, call upon media organisations to overcome difference of opinion and divergences in style in order to work together to actualize this common vision.

Sri Lanka Working Journalists Association	Free Media Movement
Newspaper Society of Sri Lanka	The Editors' Guild of Sri Lanka

The Sri Lanka Working Journalists Association has given approval in principal for the above declaration but has withheld signing the document pending the approval of the executive committee of the organisation.

Press Complaints Commission of Sri Lanka 96, Kirula Road, Colombo 05 Tel: 5353635 Fax: 5335500 E-mail: pccsl@pccsl.lk Web: www.pccsl.lk